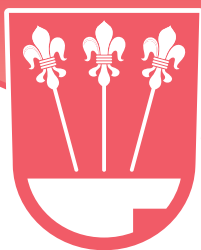


číslo  
88



# HALENKOVICKÝ ZPRAVODAJ

ČTVRTLETNÍK 2018/3-4

## VÁNOČNÍ BESÍDKA



Děti z MŠ Halenkovice  
a žáci 1.-3. ročníku  
zvou všechny  
na vánoční besídku,  
která se koná  
ve středu  
**19. 12. 2018.**

## DĚTSKÝ KARNEVAL A DISKOTÉKA 2019

**2. února 2019**

**Karneval pro děti od 0 do 10 let.**  
Vítáme i rodiče, babičky a dědečky  
v maskách. **V závěru večera bude  
připravena diskotéka pro žáky  
II. stupně ZŠ Halenkovice.**

V Halenkovících  
se bude konat

## TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

v sobotu  
**5. ledna 2019**  
od 10:00 hodin.



SDH Halenkovice  
Vás srdečně na

## HASIČSKÝ PLES 2019

který se koná  
**19. ledna 2019**  
v sále KD Halenkovice.

Skupina  
**MIDNIGHT EXPRESS**  
zahraje pro všechny  
generace, nebude chybět  
**občerstvení a bohatá  
tombola.**

SRPŠ

vás srdečně zve na

## RODIČOVSKÝ PLES 2019

který se koná  
**16. února 2019**  
v sále KD Halenkovice.

Součástí bude tradiční  
**předtančení žáků  
9. ročníku**  
ZŠ Halenkovice.

**30. ROČNÍK  
VÝLETU DO POHÁDKY**

**KRONIKA SOKOL  
ITÁLIE NA KOLECH**

**DĚTSKÁ POLICIE  
VÝLET ZAHRÁDKÁŘŮ**

**SETKÁNÍ  
PRO OTCE BOHUMILA**

**SCHVÁLNOSTI  
PRINCEZNY  
SCHVÁLNIČKY**

a další

## Z jednání zastupitelstva a rady obce

květen 2018  
až srpen 2018

### RO neschválila

- žádost p. Vavruši na změnu projektu stavby RD a trvá na realizaci stavby dle původního projektu (sedlová střecha, napojení na kanalizaci dle schválené výpůjčky a umístění retenční nádrže).
- žádost na finanční podporu Linky bezpečí.
- po dohodě s právním zástupcem výzvu Jižní vodárenské a. s. o vystavení plné moci k zastupování obce při výkonu akcionářských práv – valná hromada VaK Zlín.
- požadavek p. Kašného na oplocení části pozemku p. č. 3606/4 ve vlastnictví Obce Halenkovice.

### RO projednala

- nabídku Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových na prodej pozemků pod MK – žádost na bezúplatný převod tohoto pozemků na Obec Halenkovice zaslána již dříve (bez reakce).
- výsledek kontroly hospodaření ZŠ a MŠ Halenkovice – bez závad a pochybení.
- stížnost paní Mikešové na umístění sloupků vedle MK u RD p. Očadlíka a dohodla se na pozvání k podání vysvětlení do další rady.
- informaci MŽP o navýšení prostředků na opravy ČOV a kanalizace, RO nevidí nutnost aktuálního navýšení prostředků na opravy, v případě poruchy bude hrazeno z rozpočtu obce.
- stanovisko obecního architekta p. Fürsta ke změnám stavby RD p. Vavruši a ztotožňuje se s jeho závěrem neschválit změny v PD, realizaci provést dle původní PD.
- požadavek katastrálního úřadu Zlín na opravu výměry pozemku p. č. 3534/11 o 72 m<sup>2</sup> vůči pozemku p. č. 502.
- stanovisko p. Očadlíka na umístění sloupků u MK u RD čp. 714. Obec prověří možnost umístění dopravního značení dle platné legislativy.
- protokol o kontrole finanční podpory z Úřadu práce na VPP – bez závad.

### RO schválila

- jmenování pověřence GDPR – Mgr. Jaroslava Šlechtu, Košíky.
- dokumenty
- Analýza zhodnocení současného stavu osobních údajů a návrh implementace GDPR,

- Organizační řád obce Halenkovice,
- Organizační řád obecního úřadu Halenkovice,
- Směrnice pro práci s osobními údaji,
- Vnitropodniková směrnice o ochraně osobních údajů knihovny Halenkovice,
- Provozní řád výpočetní techniky obce Halenkovice,
- Spisový a skartační řád obce Halenkovice,
- Smluvní doložka – knihovnice.
- smlouvu o smlouvě budoucí o umístění příjezdové komunikace na pozemku p. č. 278/9 pro p. Juřenu a p. Janíka.
- pověření pro firmu Kvasar a Petru Rozsypalovou pro kontrolu OSSZ Zlín dne 11. 5. 2018 v budově OSSZ.
- záměr výpůjčky části obecního pozemku p. č. 3606/25 a 3606/26 v KÚ Halenkovice pro zbudování parkovacího místa k RD č. p. 154 pro p. Štefana Berzedy, Halenkovice 605.
- smlouvy se společností E.ON na zřízení věcného břemene přípojka NN Vavruša a přípojka NN Dočkalová.
- smlouvu s firmou Swietelsky stavební s.r.o. na opravu MK asfaltovým nástřikem.
- nákup traktoru Zetor a cisterny od fy Nejedlý s.r.o., Miroslav za cenu 1 085 148 Kč s DPH (dle schváleného rozpočtu ZO).
- dodatek č. 3 ke smlouvě o dílo č. S18-035-0052 s firmou Swietelsky stavební s.r.o., a to upřesnění vícenákladů a méněnákladů na akci komunikace Záhumení.
- smlouvu o smlouvě budoucí s E.ON zastoupená fy Perfect na přeložku přípojky NN u hasičské zbrojnice na pozemku p. č. 66.
- smlouvu o smlouvě budoucí s E.ON zastoupená fy Perfect na přeložku přípojky NN na sportovišti u tělocvičny na pozemku p. č. 52/3.
- záměr výpůjčky části obecního pozemku p. č. 3603/2 pro zbudování parkovací plochy u RD č. p. 552 pro Vlastimila Čevoru, Halenkovice 552.
- smlouvu o smlouvě budoucí s E.ON zastoupená fy Perfect na přeložku přípojky NN na Záhumení na pozemku p. č. 270/7.
- výpůjčku části pozemku p. č. 3606/57 pro uložení plynové přípojky k RD č. p. 144 pro Soňu Mrlíkovou, Otrokovice a Jolanu Vardanovou, Malenovice.

- výpůjčku části pozemku p. č. 233/4 k příjezdu k RD č. p. 23 pro Petra Huťku, Halenkovice 636.
- smlouvu o zřízení věcného břemene pro GasNet na uložení plynové přípojky k RD č. p. 176 na část pozemku p. č. 3606/8 pro Dang Dang Vu, Uherké Hradiště.
- změnu trasy rychlostní zkoušky Halenkovice – soutěž Barum Czech Rally Zlín 2018 dle návrhu pořadatele.
- žádost ZŠ a MŠ Halenkovice na převod částky 500 000 Kč z rezervního fondu do fondu investic.
- dodatek č. 1 smlouvy o dílo č. S19-035-0013 s fy SWIETELSKY oprava místních komunikací v obci Halenkovice.
- finanční dar ve výši 5000 Kč a věcný dar pro pana faráře p. Bohumila Kundla za práci, kterou pro občany obce vykonal za 10 let působení v Halenkovících.
- na pozici ředitelky ZŠ a MŠ Halenkovice paní PaedDr. Marii Kašíkovou s termínem nástupu 1. 8. 2018. RO se seznámila se závěrem komise v rámci konkursního řízení. Na základě doporučení konkursní komise vybrala Dr. Kašíkovou.
- přijetí p. Dalibora Stuchlíka a Josefa Janečka do pracovního poměru na pozici řidič, strojník, obsluha obce – na základě výběrového řízení (celkem přijaté 4 žádosti).
- přijetí paní Adély Machalové do pracovního poměru na pozici uklízečka OÚ – na základě výběrového řízení (celkem přijato 6 žádostí).
- převod částky 2 mil. Kč z fondu reprodukce majetku, investičního fondu ZŠ a MŠ Halenkovice do rozpočtu Obce Halenkovice.
- žádost p. Karla Žáka na pronájem budovy staré hasičárny na Kopci, za cenu 500 Kč/měsíc s platbou k 15 dni daného měsíce a výpovědní lhůtou 2 dny.
- nabídku fy REHOS na pořízení malotraktoru s příslušenstvím za nabídnutou cenu 893 tis. Kč (dle schváleného rozpočtu ZO).
- dotaci na rok 2018 pro nohejbal – p. P. Fürst, ve výši 3000 Kč.

*Pokračování na straně 3.*



## Z jednání zastupitelstva a rady obce

květen 2018  
až srpen 2018

*Pokračování ze strany 2.*

- profinancování – prodloužení kanalizace k RD Březíkovi a Machalovi v části Pod Kopcem s nákladem cca 45 tis. Kč.
- nabídku fy VEGI na opravu kanalizace a šachet dle zaslané nabídky.
- nabídku SUS Zlín na rozšíření komunikace u parku Pláňavy dle zaslané nabídky.
- žádost paní Aleny Huťkové na ukončení nájmu budovy č. ev. 27, bývalého kadeřnictví, dohodou k 30. 6. 2018.
- výpůjčku části obecního pozemku p. č. 3606/25 a 3606/26 v k. ú. Halenkovice pro zbudování parkovacího místa k RD č. p. 154 pro p. Štefana Berzedy, Halenkovice 605.
- dodatek č. 2 smlouvy o dílo č. 5576/2016 s fy VHS Javorník, a to změnu termínu dokončení díla na 31. 7. 2018 a předání díla do 31. 8. 2018 a dodatek smlouvy č. 1 5582-Vodovod/2017 a 5582-2/2017 a to změnu termínu dokončení a předání díla do 09/2018.
- pověření p. Blažka a p. Vojáčka jako zástupců zřizovatele k účasti na předání ZŠ a MŠ Halenkovice novému řediteli dne 31. 7. 2018.
- výpůjčku části obecního pozemku p. č. 3603/2 pro zbudování parkovací plochy u RD č. p. 552 pro Vlastimila Čevoru, Halenkovice 552.
- výpůjčku části pozemku p. č. 3602/1 43 m<sup>2</sup> k příjezdu k RD č. p. 50 pro Lubomíra a Ludmilu Regentovi, Halenkovice 50.
- poskytnutí dotace ve výši 1000 Kč na zřízení kanalizační přípojky za podmíněk:
  - podepsané smlouvy o odběru a čištění odpadních vod s obcí Halenkovice,
  - napojená nemovitost (RD, chaty) s nahlášeným trvalým pobytem min. 1 osoby,
  - napojení na kanalizaci realizovanou v rámci výstavby II. etapy do 31. 12. 2018.
- nákup reklamních mýdel ke 100. výročí ČSR za nabídkovou cenu.
- aktualizaci smlouvy o servisu a provozování TKR č. 048/2018/IK s fy Saturn Holešov.
- nabídky fy Garden ze dne 16. 7. 2018 na úpravu pomníku a prostoru před ZŠ Halenkovice.
- ceník za poskytování služeb občanům – vývoz septiků a jímek s uložením na ČOV.

- záměr výpůjčky části obecního pozemku p. č. 270/53 pro zbudování nového oplocení u RD č. p. 510 pro manž. Mitáčkovi, Halenkovice 510.
- záměr výpůjčky části obecního pozemku p. č. 270/25 pro krátkodobé uložení materiálu a opravy RD č. p. 603 pro manž. Kašpárkovi.
- profinancování prodloužení kanalizace k RD č. p. 592 – Hana Gavendová a č. p. 456 – Alena Juřenová, v části Pod Kopcem s nákladem cca 45 tis. Kč.
- smlouvu s f. Fagus Invest o připojení objektu na veřejnou kanalizaci.

### ZO bere na vědomí:

- zprávy o plnění usnesení z minulých zasedání ZO.
- zprávy o činnosti rady obce.

### ZO schválilo

- závěrečný účet Obce Halenkovice za rok 2017 a souhlasí s celoročním hospodařením, a to bez výhrad.
- účetní závěrku Základní a Mateřské školy Halenkovice za rok 2017.
- účetní závěrku Obce Halenkovice za rok 2017.
- udělení dotace formou veřejnoprávní smlouvy na rok 2018 pro:
  - Klub biatlonu Halenkovice, IČ: 65792114, ve výši 65 000 Kč,
  - Domov pro seniory Napajedla, IČ: 70850976, ve výši 90 000 Kč,

– TJ Halenkovice, IČ: 44005300, ve výši 80 000 Kč.

- záměr směny pozemků u č. p. 140 za podmínek, viz schválená tabulka (12. 12. 2017).
- volbu přísedícího soudce u Okresního soudu ve Zlíně – Ing. Miriam Lukášovou, bytem Halenkovice 28, na období 4 let.
- prodej pozemků v majetku Obce Halenkovice par. č. 285/6, 3604/2, 285/5, 285/7, 210/3, 778 st., 210/2 dle GP 1527-1634/2018 formou směnné smlouvy za pozemky par. č. 3772/1 a 3779/2 s doplatkem 57 342 Kč p. Petrovi Strašákovi.
- směnu pozemku ve vlastnictví Obce Halenkovice par. č. 3559/3 za pozemky par. č. 3902, 2503/5 a přijetí pozemku par. č. 2503/4 formou daru či koupě, vše dle GP 1556-85/2018, který řeší stávající komunikaci.
- záměr prodeje pozemku par. č. 657/10 o výměře 183 m<sup>2</sup> včetně podmínek.
- nákup pozemku par. č. 3661 o výměře 42 m<sup>2</sup>.
- rozpočtové opatření ZO č.2/2018 v předloženém znění.

### ZO neschvaluje

- návrh na pořízení změny ÚP Halenkovice – navrhovatel p. Petr Pavelka

### CENOVÁ MAPA POZEMKŮ V OBCI HALENKOVICE na rok 2018 a 2019

příklad č.	Popis pozemku	Podmínky	Cena (Kč)
příklad č. 1	Pozemek pod stavbou vlastníka, vedený jako zastavěná plocha a nádvoří		260 Kč
příklad č. 2	Pozemek vedený v UP k výstavbě IB a IR	do 20 m <sup>2</sup>	100 Kč
		do 50 m <sup>2</sup>	200 Kč
		do 100 m <sup>2</sup>	300 Kč
		nad 100 m <sup>2</sup>	450 Kč
příklad č. 3	Pozemek vedený v UP jako veřejné prostranství, zeleň či ostatní plocha, kdy po sloučení s pozemky vlastníka, které navazují na pozemek vlastníka – druh pozemku zastavěná plocha a nádvoří se z toho stává jeden funkční celek s pozemkem zastavěná plocha, nádvoří.	do 20 m <sup>2</sup>	100 Kč
		do 50 m <sup>2</sup>	130 Kč
		do 100 m <sup>2</sup>	160 Kč
		nad 100 m <sup>2</sup>	200 Kč
příklad č. 4	Pozemek u budovy užívaný vlastníkem jako zahrada. V UP veden, jako zahrada, zeleň, veřejné prostranství či ostatní plocha. Pozemek je nevhodný k výstavbě a nevytvorí sloučením s pozemky vlastníka jeden funkční celek se stavební plochou vlastníka.	do 20 m <sup>2</sup>	20 Kč
		do 50 m <sup>2</sup>	30 Kč
		do 100 m <sup>2</sup>	60 Kč
		nad 100 m <sup>2</sup>	100 Kč

## Slovo starosty

Vážení spoluobčané,  
dostává se vám do rukou zpravodaj, který vychází v době adventu, po ukončených komunálních volbách, ale svým obsahem bude spíše zaměřen na dobu prázdnin. Doháníme tak ztracený čas. V příštím čísle, které vyjde koncem ledna budou již informace z letošního podzimu a začátku zimy 2019, např. oslavy 100. výročí založení republiky a ukončení I. světové války, výsledky komunálních voleb s komentářem, prohlášení politických stran a hnutí, rozsvěcení halenkovického vánočního

stromu a v neposlední řadě i schválený rozpočet naší obce na rok 2019. Tímto krokem zamýšlíme odbourat skluz a opět vrátit do našich novin aktuální události. Dalším počinem rady obce je nastavit pevné termíny pro uzávěrky příspěvků od našich dopisovatelů. Věříme, že se nám to podaří a noviny zůstanou stejně bohaté. Termín uzávěrky dalšího čísla je 6. ledna 2019.

Dále mi dovoluji, abych se s vámi podělil o několik pracovních záležitostí z letošního horkého léta. První a velmi důležitou informací je rozšířená nabídka služeb občanům v oblasti odpadového hospodářství. Z předchozího čísla novin asi víte, že obec pracuje na vybudování svého technicko-odpadového zázemí v areálu bývalého JZD v Lipových, které má hlavní cíl, snížit náklady na likvidaci odpadů v naší obci a poskytnout prostory pro pořízenou techniku. Součástí je i zavedení služeb pro naše občany, např. odvoz a likvidace stavební suti, vyvezení a likvidace odpadní vody z domovních jímek, dovoz a odvoz stavebních materiálů, odpadů s uložením na skládku, mulčování a štěpkování. Tyto služby již fungují a je možné je využívat. V tabulce níže jsou uvedeny, včetně cen pro letošní a snad i příští rok. Poskytují se pouze občanům s trvalým pobytem v obci a vlastníkům nemovitostí v Halenkovících.

Z těchto důvodů jsme rozšířili náš vozový park o malé nákladní auto Citroën s prostorem pro přepravu sedmi lidí a materiálu do 3,5 tuny, malotraktor, který nahradí již dosluhující Yukon, velký traktor Zetor s lejtou o obsahu 5 m<sup>3</sup> a nové kontejnery na stavební suť a odpad. S tím souvisí i to, že jsme v loňském roce přijali tři nové zaměstnance. Pro vaši informaci, kromě vyvážení popelnic, skla a PET lahví si veškerý odpad vyvážíme sami, a to asi dva roky, od doby, kdy jsme z dotací pořídili nákladní auto Volvo. Opět si vás dovoluji všechny oslovit s žádostí o dokonalé třídění odpadů, které nám šetří rozpočet a samozřejmě i životní prostředí.

Druhou a také velmi důležitou informací, která se týká Doliny, je ukončení prací na opravě stávající kanalizace, cca 500 mb, která je tímto napojena na centrální ČOV. Jedná se o jednotnou kanalizaci, to znamená, že se do ní mohou kromě odpadních vod napojit i dešťové vody. Pokud budete mít dotazy k připojení vaší nemovitosti, můžete se na mne obrátit. Terénní úpravy po výkopových pracích budeme provádět na jaře, až si půda sesedne. Znovu upozorňuji, do kanalizace je zapotřebí vypouštět odpadní vody napřímo, tzn. nesmí téci přes septik.

Další informace týkající se chodu obce budou v následujícím čísle Halenkovického zpravodaje.

Dovoluji mi, abych vám v tomto čase popřál klidné a pohodové Vánoce, prožité s vašimi blízkými. Dětem přeji, aby měly radost z dárků a užili si kouzla Vánoc, ve které věříme snad všichni.

Hezký nový rok, a hlavně hodně zdraví a štěstí všem.

Jaromír Blažek



### POSKYTOVANÉ SLUŽBY A CENY

vývoz a likvidace odpadních vod	50 Kč / 1 m <sup>3</sup> + 15% DPH	675 Kč / 1 motohodinu + 21% DPH
vývoz a uložení stavební suti	30 Kč / 1 km + 21% DPH	150 Kč / 1 tunu uložení + 21% DPH
vývoz a uložení smíšeného odpadu	30 Kč / 1 km + 21% DPH	1 200 Kč / 1 tunu uložení + 15% DPH
odvoz a dovoz stavebního materiálu	30 Kč / 1 km + 21% DPH	400 Kč / 1 hodinu čekání + 21% DPH
štěpkování / mulčování	400 Kč / 1 hodinu + 21% DPH	



## Pietní akce při příležitosti 73. výročí osvobození



Při příležitosti 73. výročí ukončení II. světové války se ve středu 2. května v 17:10 hod. uskutečnila v Halenkovících pietní akce s položením kytic.

Vzpomínka na padlé proběhla v naší obci komorně, bez proslovů, a byla součástí pietních akcí, které probíhaly postupně i v okolních obcích. Za naši obec přišli uctít památku padlých starosta Jaromír Blažek a místostarosta František Vojáček. Dalšími zúčastněnými hosty byli také starosta Otrokovic Mgr. Jaroslav Budek, místostarosta Mgr. Jiří Veselý a starosta obce Žlutava Ing. Stanislav Kolář. Čestným členem delegace byl ruský atašé Artom Indyčenko.

Pietní tichá vzpomínková akce byla zahájena u pomníku padlých u školy položením kytic. Poté následoval společný přesun na místní hřbitov ke hrobu rumunských vojáků a Jána Valaštiaka s položením kytic.

*redakce*



## DĚTSKÁ POLICIE HALENKOVICE – jaro 2018

Dne 14. května 2018 se ZŠ Halenkovice prostřednictvím svých žáků 4. ročníku podesáté zapojila do projektu dětská policie, jehož organizátorem je MěÚ Otrokovice, odbor dopravně-správní.

Celkem 12 dětí se stalo členy policejních hlídek vykonávajících silniční kontrolu projíždějících vozidel. Policejní asistenci v tento den převzalo Krajské ředitelství policie Zlínského kraje, Dopravní inspektorát Zlín.

Žáci spolu s příslušnicemi Policie ČR dohlíželi na dodržování pravidel silničního provozu. Při kontrolách se soustředili především na doklady nezbytné pro řízení a provoz motorových vozidel, technický stav vozidel, dodržování zákazu požití alkoholu před či během jízdy, používání bezpečnost-

ních pásů a sedaček, i povinnost celodenního svícení. Toho, kdo měl vše v pořádku, odměnili žáci drobnými předměty od sponzorů projektu.

Během dopoledne bylo zkontrolováno 19 osobních vozidel. U 5 řidičů hlídky odhalily přestupek (1× nepředložení řidičského průkazu, 2× špatný technický stav vozidla, 1× nedodržení povinnosti celodenního svícení a 1× jízda bez použití bezpečnostního pásu). Těmto řidičům děti udělily výstražné samolepky. Jiné závažnější pochybení nebylo zjištěno.

Naopak řidiči, kteří v okamžiku kontroly plně vyhověli předpisům, byli odměněni drobnými dárky od sponzorů projektu.

*Ing. Lenka Žemlová*





30. ročník  
**Výlet  
do  
Pohádky**  
26. 5. 2018  
HALENKOVICE





## Letošní TŘICÁTÝ ROČNÍK výletu do pohádky



Letos tomu bylo krásných 30 let od doby, kdy se pár nadšenců rozhodlo uspořádat akci pro své děti. Aby jim ještě před koncem školního roku zlepšili náladu. Vznikla z toho tradice, do které se zapojuje spousta místních i přespolních nadšenců a vytváří tak nepopsatelnou atmosféru. Jak říká má kamarádka: „Už si ani nedokážu představit, že by to tu nebylo, je to součást Halenkovice, myšlenka zrušení mě děsí.“ Celkem tomu rozumím, když se sejde celá rodina a přijedou přátelé, ten nepopsatelný pocit v dětských očích a nadšení dobrovolníků i organizátorů za to prostě stojí.



*Pan král se svojí družinou*

Samotná akce se začíná plánovat ke konci února. Obnáší to velké množství práce, které běžným okem není vidět. Počíná kontrolou všech legislativ a vyhlášek, až po synchronizaci všech účastníků – pohádkových postav, obsluh bufetů, koordinátorů dopravy atd.

Dobrovolníci pomáhají na brigádách týdnů před akcí, upravují nerovnosti na trase, kácí keře, sečou louky. Letos nám tuto část ztížila divoká prasata, která svými čumáčky rozrývala

půdu. Zhruba dva až tři týdny předem začíná část mnohem intenzivnějších příprav. Opravují se kulisy, obvolávají dodavatele a chystá se střelnice na Dolině. Ve čtvrtek a pátek těsně před samotnou akcí je příprava nejnáročnější, přetírají se kulisy, staví trasa, chystají bufety, vše se rozpočítává, natahuje se elektrika, staví stánky, připravuje pódium a posezení pro návštěvníky. V letošním roce pomáhalo při brigádách a chystání zhruba 100 dobrovolníků. Velmi nám také pomohli zaměstnanci a vedení obce.

Sobota začíná již brzy ráno ve školní jídelně, kde všichni účinkující snídají a maskují se. Pro letošní významné jubileum, jsme to měli i s průvodem, kdy král, v podání Ondřeje Gabrhelíka, četl slib a žádal pana starostu, Jaromíra Blažka, o udělení práva užívat obec Halenkovice k jednodennímu reji pohádkových postav. S pomocí paní Marie Mihálové, vedoucí místní školky, se mu to podařilo a den mohl začít. Návštěvníci na trase mohli potkat celou sféru pohádkových postav. Od mýtických Avatarů, kouzelníky z Harryho Pottera, roztomilé králiky z klobouku, úžasné anděly, nebezpečné piráty a dinosaury, indiány s živými koňmi až po strašidelné čerty a loupežníky. Nechybělo ani malování na obličej a bufety s výčepním vozem na trase.

*Pokračování na straně 8.*



*Archeologický výzkum v Cestě do pravěku*

*Pokračování ze strany 7.*

V letošním roce přibyla spousta novinek, nejenom, co se týče pohádek, ale také v zázemí a doprovodném programu. Skvělý stan nám zapůjčil pivovar Uherský Brod. Kouzelník Jiří Hadaš bavil děti svými čísly a tanečním programem, voltžírky z Tlumačova uchvátily přihlízející svými ohebnými těly a DDM Matýsek z Napajedel měl pro děti přichystány tvořivé dílničky. Každý si přišel na své, i tatínci, když v udrně našli klobásky, cigára či grilované seje. Celý den byl velmi akční, trval až do pozdních večerních hodin, ukončen byl tradiční diskotékou..

Jako u každé akce následuje v neděli všemi neoblíbený úklid. Bohužel na tuto práci se už najde pouze pár uchazečů z řad dobrovolníků. Tudíž se to táhne celý den, proto chci možná trochu apelovat na všechny. Není to jen o přípravě, ale také o uvedení prostor do původního stavu. Ovšem pro pořadatele tato akce končí až po veškerém vyúčtování, což může být a bývá i o dva týdny později.

Veškeré výtěžky SRPŠ putují do ZŠ a MŠ Halenkovice, na finanční podporu zájmových kroužků, nákup učebnic a knih, ale také na různé drobné zlepšování v budově školy.

Chtěla bych poděkovat všem návštěvníkům, dobrovolníkům a sponzorům. Také všem, co jakýmkoliv způsobem přiložili ruku k dílu. A také děkujeme těm, kteří přichází s novými nápady, protože každý rok se snažíme být o kousek lepší. Každá, byť i špatná reakce je přínosná a rádi se učíme z chyb, které je dobré neopakovat.

*Zuzka Kašpárková*



*Petronel a Uriáš*



*Ještěři z Cesty do pravěku*



*Wonkovo království*



*Louka s lízátky*



*Marie Mihálová a Jaromír Blažek*



*Avataři*

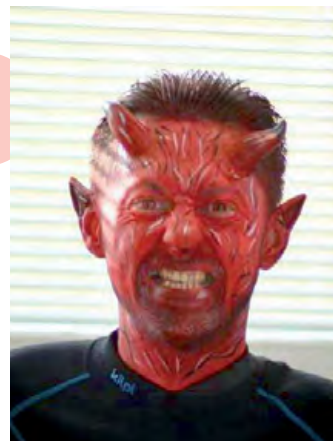


*Pat a Mat*



*Pán Bůh s nebeskou rodinou*





## PODĚKOVÁNÍ

Výbor SRPŠ děkuje svým bývalým dlouholetým aktivním členům **Radaně Dundálkové, Marcele Baránkové a Drahoši Hrbáčkoví** za obrovskou pomoc při zajišťování všech akcí a provozu spolku.

Zvláštní poděkování patří paní **Vlastě Hrbáčkové**, která byla hlavním motorem našeho spolku.

Její nasazení, přístup, spolehlivost a vždy dobrá nálada nám bude obrovsky chybět.

Všem chci ještě jednou ze srdce poděkovat a věřím, že se budeme i nadále vídat na akcích pořádaných nejen naším spolkem.

*Michal Kubičík*



## Pohádka 2018 Z POHLEDU ÚČINKUJÍCÍHO

**Všechno to začalo kolem sedmé hodiny ránní, kdy jsme se skoro všichni účinkující sešli ve školní jídelně nad výbornou snídaní.**

Po snídani se všech 350 masek shromáždilo před školou, aby vytvořily velký průvod, který vedl k obecnímu úřadu. Průvod tvořili indiáni, čerti, Mimoni, Avataři, princezny, král a královna, prostě všechny pohádkové postavy, na které jste si vzpomněli. Byla to nádhera. Král s Královnou jeli kočárem spřaženým koňmi a do toho hrála písnička, skoro každý se přišel podívat, protože byl zvědavý, jaké bytosti se zde seskupily. V ten moment jsem se ocitla jako v nějaké pohádce, byl to neuvěřitelně kouzelný pocit.

Jakmile jsme se s průvodem přesunuli až k obecnímu úřadu, už nás očekával pan starosta, který pronesl proslov spolu s králem a zároveň král dostal klíč k otevření brány do světa pohádkových bytostí. Poté jsme se všichni dopravili autobusem na Dolinu, kde to mělo všechno vypuknout.

Všechny masky se rozmístily na svá stanoviště a už jen mohly vyčkávat nával zvědavých návštěvníků. Pokaždé, když děti procházely kolem nás, tak se s námi chtěly vyfotit. Já osobně jsem měla kostým Mimoně. Po skončení pohádky byla připravena pro děti druhá zábavná část, tj. kolotoče, kouzelník, občerstvení, voltizní představení a také diskotéka.

Tento pohádkový výlet byl již 30. ročníkem a zcela dostal svému věhlasu. Tuhle akci jsem si neskutečně moc užila a už se těším na další ročník. *Aneta Nádvořníková, 9. ročník*



## Výlet do pohádky POHLEDEM DIVÁKA



**Jako každý rok se i letos konal Výlet do pohádky. Již po třicáté navštívila hromada rodičů s dětmi tuhle akci, na níž musí děti plnit úkoly.**

Pro vstup do říše pohádek musíte projít bránou. Hned za bránou je první pohádkové stanoviště – Večerníček, zde musíte projít kruhem nebo v případě dospělých lidí prolézt, trocha cviku přeci neuškodí. Následuje další stanoviště, a to Hurvínek, zde se děti mohou projet na koloběžkách a poslechnout si nějaký ten vtip. Další je Celnice, přes kterou bez pasu na pasu neprojdete. Po celnici dojdete k Perníkové chaloupce, kde občas Ježibaba nabírá děti na lopatu a zavírá je do chaloupky, ale nebojte se, své děti dostanete bohužel zpět. Na posílení vám zde dají perníček a můžete pokračovat k dalšímu stanovišti.

Teď je tu peklo. Jako malý jsem měl z tohohle stanoviště velký respekt. Vše je tu pomatené. Čerti vás začerní sazemi a je jim jedno, zdali máte bílé oblečení. Atmosféru celého pekla dodávají hromy, sice umělé, ale hlasité.

Po pekle a zmatku je zde uspořádané nebe z pohádky Anděl Páně. Zde si zazpíváte, odreagujete se a dostanete jablko.

Teď půjdete dlouho na přímém slunci. Projdete skrze Cestu do pravěku, kde si děti můžou zahrát na archeology, až dojdete k Indiánům. Již před jejich stanovištěm potkáte indiána na koni, jde z nich respekt. Nečekaně na vás můžou zařvat, takže se fakt leknete. Na vrcholku kopce, kde mají stanoviště, se musíte plazit pod překážkami a zkoušíte svoji mušku v hodů.

Dále jdete k Čarodějnícím, kde musíte zpívat a udržet na svém těle co nejdéle kruh. Přijdete dále k Bobu a Bobkovi, tady si zacvičíte, dáte si kousek zeleniny a jdete dál až ke Sněhurce. Zde musíte odpovědět na Prófovy otázky. Po třech správných odpovědích dostanete od zlé královny „otrávené“ jablíčko.

Následují Včelí medvídci. Zahrajete si na nějaký hudební nástroj, posílíte se medem. Sejdete z malého, ale dost prudkého kopce až dojdete k Princezně ze mlýna. Budete tu postříkáni vodou, ale když je vedro, je to dost osvěžující. Dostanete koláček a můžete jít dále k Mrázíkovi. Tady shlédnete natrénovanou scénku a pokračujete dál.

Dalším stanovištěm jsou Doktoři, stanoviště spíše pro dospělé. Dále dojdete

k Harrymu Potterovi, kde ochutnáte kouzelný elixír a učíte se krasopisu. Jdete dál k Pirátům z Karibiku, kde držíte (spíše se snažíte) udržet rovnováhu na laně, projdete se po prkně a dostanete dobré pití. Následují Avataři, pokloníte se stromu a pokračujete v cestě. Dojdete k Loupežníkům. Abyste mohli projít, musíte jim zaplatit, doporučuji namáchnout se ke skupině lidí v zájmu ušetření pár korun.

Sejdete kopec a přivítá vás Karlík a tovarna na čokoládu, zde hledáte bonbony (bohužel ne čokoládové) a vzhůru k předposlednímu stanovišti – Rytíři. Tady si můžete zkusit střelbu z kuše a katapultu, nebo si s někým zašermovat.

No a je zde poslední stanoviště. Král pohádek. Malé děti si zde mohou vymalovat omalovánky a za úspěšné projití trasy si i u Krále vyzvednout dárek v podobě nějaké školní pomůcky. Zde ale zábava nekončí. V cíli je nachystané občerstvení a výčep. A ani doprovodný program nechybí. Nakonec přijdou všechny pohádkové postavy, udělají společnou fotku, v klidu pojí a jde se trsat!

*František Horka, 8. ročník*



## Nezapomenutelné vzpomínky Výletu do pohádky

V rámci doprovodného programu probíhala v prostorách kulturního domu výstava věnovaná 30leté tradici Výletu pohádky, která u návštěvníků vzbudila velký ohlas.

Na přípravě se podílelo nespočet pamětníků, kteří z rodinných archivů vylovili vzácné záběry zachycující atmosféru jednotlivých ročníků. Nejen jim můžeme poděkovat za zprostředkování pohledu skrze čas a prostor. Digitalizaci materiálů a koncepci výstavy věnoval svůj čas a energii pan Michal Palúch. Výsledkem byla doslova pohádková expozice. Prostor mezi výstavními panely zdobily kulisy hradů, zvířátek a květin. Na vystavených fotografiích a v dokumentech ožily dřívější ročníky. Návštěvníci mohli zavzpomínat na všechny, kteří stáli u zrodu „Pohádky“ a i na ty, co již nejsou mezi námi, ale v srdcích zůstávají.

*redakce*



## NĚCO Z HISTORIE AŽ PO SOUČASNOST

První ročník pohádky vznikl v roce 1988. Na počátku celé této akce stálo obyčejné „Bylo – nebylo“, zkusíme a uvidíme. Hned v prvním roce se podařilo dát dohromady partu správných lidí s nadšením pro akci, a tak vznikl první ročník „Výletu do pohádky“.

Z počátku tato akce začínala na myslivecké chatě Větrák, kde byl start i cíl akce. Děti dostávaly na trase razítka od pohádkových bytostí a plnily různé úkoly. Mezi první pohádkové postavy patřily: Kašpárek, Honza a drak, dědeček Hřiběček, Křemílek a Vochoomůrka, doktor Bolíto, loupežníci, Hejkal a lesní víly, Gargamel se šmoulíkama, Krakonoš, čerti, Král s královnou a jiní...

Celé této akci předcházelo hodně příprav. Od výroby kulis pro jednotlivá stanoviště, pečení buchet a perníků



až po vaření guláše pro účinkující. To vše se odehrávalo v jídelně a na dvoře mateřské školy. Vycházelo se ze Zlámance, zadní branou směrem k Větráku.

V dalších ročnících 1989–1992 se postupně přidávaly další pohádkové bytosti: Pejsek a Kočička, Broučci či Králíci z klobouku. V roce 1991 byl průvod obohacen i koňským povozem a místní kapelou. Tehdy byl výtěžek necelých 10.000 Kč.

Od roku 1992 se využívají prostory základní školy na přípravy a ukončení bylo na asfaltové ploše u základní školy. Každý rok byl něčím obohacován. V roce 1996 byla rekordní účast 2000 dětí a 1500 dospělých. Při 10. ročníku v roce 1998 bylo již 22 pohádkových stanovišť a kolem 4000 návštěvníků.

Od roku 2000 byly dvě trasy: červená a modrá, dohromady se 30 stanovišti. Přibýly pohádky jako Želvy Ninja nebo Dařbuján a Pandrhol, kde pivo teklo proudem a jitřnice rostly na stromě.

V roce 2004 jsme zaznamenali 3000 návštěvníků a 25 stanovišť.

*Pokračování na straně 13.*



### Pokračování ze strany 12.

O rok později stoupl počet návštěvníků o další 1000 a dvě nové pohádky. Rok 2007 byl také úspěšný se 4500 návštěvníky.

A takto nám pohádka šla rok za rokem až po současnost. Návštěvnost se nám ustálila na cca 3000 návštěvnících. To je na dnešní dobu skvělé číslo, protože obdobných akcí pro děti je v tento termín v okolí spousta. Navíc jsou návštěvníci stále náročnější a nejenom my pořadatelé, ale i účinkující musíme stále zlepšovat služby a samotné zázemí. Kromě všech, co se podílí na samotné akci, a letos to bylo v den konání akce na 350 lidí, chci dále poděkovat i majitelům, kteří nám umožnili vstup na své pozemky, bez této vstřícnosti nelze takovou akci konat. Dále také ostatním spoluobčanům, které tato akce nějakým způsobem omezí, za jejich trpělivost. Také všem, kteří se jakkoli podíleli na pomoci při přípravách a nesmíme zapomenout na všechny sponzory, díky kterým se pokryje velká část nákladů.

Věříme, že se podaří navázat na třicetiletou tradici a udržet svým rozsahem tuhle ojedinelou akci na stále vyšší úrovni. Tímto Vás zve-me 25. května 2019 na příští ročník akce „Výlet do pohádky 2019“.

*Zuzka Kašpárková a Michal Kubičik*



# MATEŘSKÁ ŠKOLA

## Děti z MŠ Halenkovice na „Větráku“

**Svátek dětí jsme s dětmi z mateřské školy slavili vycházkou na mysliveckou chatu „Větrák“.**

Po ranní svačině jsme společně vyrazili. Na Větráku nás za halenkovické myslivce přivítal pan František Gajdošík.

Děti obdivovaly vystavené trofeje, sportovaly, soutěžily...

Počasí nám přálo a celé dopoledne jsme s dětmi strávili na čerstvém vzduchu.

Při pohybu děti vyhládky a všem přišly vhod opečené špekáčky.

Doufáme, že se můžeme těšit na další spolupráci.

Tímto způsobem moc děkujeme za velmi vydařenou akci.

*Paní učitelky a děti z MŠ Halenkovice, Veronika Horková*



## ŠKOLA V PŘÍRODĚ Velké Karlovice 25. až 29. června 2018

**Rok uběhl jako voda a předškoláci – Kotátka, mají před sebou poslední velkou akci jejich pobytu v naší mateřské škole. Možná má někdo malinké obavy, jak to bez rodičů vydrží, ale přesto se všichni moc těšíme.**

V hotelu Galík nás čekalo pěkné ubytování, dobré jídlo a spousta aktivit, které zaručovaly, že se nikomu nestýskalo. A kdyby přece, paní učitelky Mihálová, Černochová a Holásková vždycky dokážou utěšit. Během týdne jsme toho hodně zažili – vycházky do přírody, návštěvu v karlovském muzeu, vycházku Kulíškovou stezkou, plavání v hotelu Lanterna a také spoustu sportovních aktivit a her.

Domů jsme přijeli všichni v pořádku a spokojení a už se těšíme na prázdniny!!!

*Dagmar Holásková*





## Školní rok se nachýlil ke konci a nastalo nám velké loučení

Ve školním roce 2017/2018 opouští mateřskou školu Beruška 16 budoucích prvňáčků. Někteří z nich tu s námi byli i čtyři roky a tak je to těžké loučení.

Na letošní program slavnosti si děti připravily taneční vystoupení na skladbu Děti ráje, přednášely a zpívaly na téma škola. Vystoupení dětí bylo bezprostřední, radostné a rodičům se velmi líbilo. Za přítomnosti starosty obce, ředitele školy, zástupců SRPŠ a rodičů byly dětem předány pamětní listy, dárečky a tričko s logem „Jdu do školy“. Po takovém skvělém výkonu se všichni těšili na něco dobrého i studeného, a tak nechyběl ani dort, společný přípitek šampaňským i zmrzka od pana starosty přišla vhod.

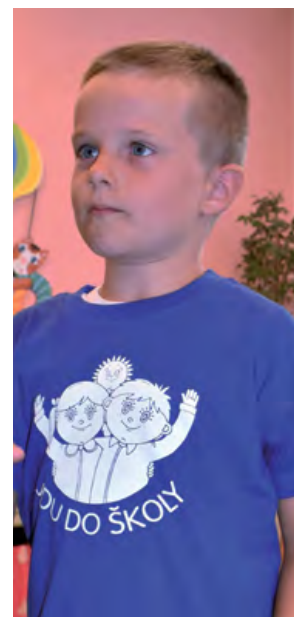
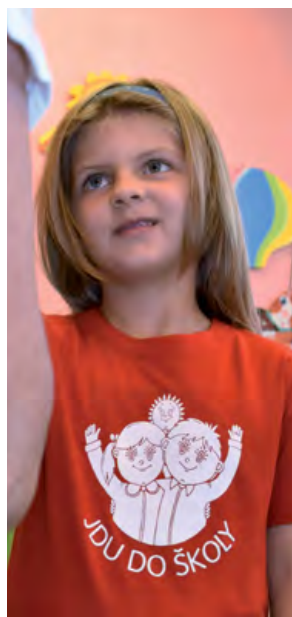
Školní rok končí, mnoho správných dětí a jejich bezva rodičů nás opouští a v září přivítáme nové děti, nové rodiče...

Šťastnou cestu, naši prvňáčci a krásné léto všem!

**Nastávající školáci:**

**Dominik Bahula, Filip Dundálek, Noemi Frolíková, Samuel Hanáček, Vladimír Hladil, Mikuláš Holub, Jiří Janeček, Aneta Jánošíková, Jakub Kocián, Jan Musil, Samanta Petrášová, Petr Suchánek, Radek Šimko, Tobiáš Veselský, Valerie Vlachynská, Zuzana Železníková.**

*Marie Mihálová*



## Zazvonil zvonec a je tady pohádka

Dne 2. května 2018 nás navštívilo „Divadlo dětského diváka Přerov“ s veselými pohádkami, ve kterých účinkují i děti.

Zahráli „O třech princeznách“, které utekly ze zámku a málem je sežral drak a pohádku „O princezně Bledulce“, která nechce být bledá a vypraví se za čarodějnici, aby jí pomohla. Dětem se pohádky velmi líbily.

*Eliška Černochová*



## Divadlo žáků 8. třídy ZŠ Halenkovice

V pátek 18. května jsme všichni z naší školky zavítali do sálu obecního úřadu na pohádku „Schválnosti princezny Schválničky“, kterou nastudovali žáci 8. třídy ZŠ.

Pohádka byla veselá, ale i poučná. Děti celé představení sledovaly s napětím, jak všechno dopadne. A jak to v pohádkách bývá, vše dopadlo, jak mělo. Za skvělý výkon své starší kamarády odměnili bouřlivým potleskem.

*Jaroslava Válková*



## Všechno, co opravdu potřebuju znát, jsem se naučil v mateřské školce

Nevelká kniha s tímto zajímavým názvem mě nedávno zaujala v místní knihovně. Napsal ji americký spisovatel Robert Fulghum, a je to velmi úspěšný soubor příběhů, postřehů a komentářů běžného života. Již samotný název mě přiměl k tomu, zavzpomínat i na dobu, kdy jsem byl sám „školkařem“ i na to, co mě naše mateřská školka dala.

Vzpomínat a napsat něco o tom, jak jsem prožíval svoji školku není nic jednoduchého. Bylo to totiž ve školním, vlastně „školkovém“ roce od září 1948 až po prázdnin 1949. To nebyla ještě většina lidí, kteří si omylem čtou tento sloupek, na světě. Dnes už víme, jaká to byla doba, a tak se na ni můžeme dívat dnešními očima. Ale zkusme ji vidět očima še-

stiletého hocha, který bydlel do Silvestra roku 1948 ve Zlíně a od prvního ledna 1949 v Gottwaldově, aniž by se stěhoval, se všemi důsledky, které následovaly.

Školka stojí přímo u zastávky trolejbusu – Spojovací, ale vždy jsme jí říkali U školky. Budova školky je v typickém baťovském stavebním slohu, postavená tedy stejně jako půldomky v okolí na počátku třicátých let. Takových školek ale nebylo ve Zlíně mnoho a rozhodně nestačily poskytnout předškolní výchovu všem předškolákům, hlavně při existenci válečného a poválečného „baby boomu“. Není zajímavé, že my, válečné ročníky jsme tak početní a máme tak tuhý kořínek? Že by to bylo tou skromností až nedostatkem, ve které jsme prožili celé dětství?

Musím se přiznat, že do školky jsem se těšil. V té době, stejně jako při jejím otevření, byla ještě převážná většina maminek v domácnosti. Školka proto sloužila jako místo, kde jsme si zvykali na pobyt v dětském kolektivu a získávali potřebné školní návyky. Pobyt v takové školce byla „brnkačka“ jak pro nás, tak pro maminky. Žádné nervózní ranní vstávání – do školky jsme se dostavili do osmi hodin, pěkně nasnídaní z doma. V poledne si nás vyzvedly maminky a po domácím obědě jsme byli ve školce ještě ode dvou asi do čtyř. Je to už dávno, ale myslím si, že odpolední účast byla nepovinná. Svačiny jsme si nosili s sebou z domu, na pití tekla voda z fontánky. Termín pitný režim

*Pokračování na straně 17.*





*Pokračování ze strany 16.*

ještě nikdo nevynalezl 😊😊. Šťastná to doba. V žádném případě to ještě nebylo zařízení, které by pečovalo o děti v době, kdy maminky, a tedy i tatínky, budou usilovně budovat reálný socialismus. To přišlo až později.

Často jsem přemýšlel o tom, proč, z jakého důvodu byla tato školka postavena v době, kdy ještě maminky byly v domácnosti a o děti se mohly pohodlně starat doma. Možná to osvětlí její náplň.

Co jsme tedy v takové školce dělali? Moc si toho nepamatuji, ale hlavně jsme si hráli. Hraček dřevěných, vojáčků, nejen cínových ale tehdy i gumových, vláček a autíček jsme měli dost. I když už tehdy platilo, že soused si vybral lepší a tahat se o ně nebyl zvyk, ale přímo povinnost. Myslím, že to platí dodnes. Ze školky mám i jednu památku. Fotografii, na které sedíme všichni u stolečků, kreslíme a tváříme se velice důležitě. Co jsme to kreslili už nevím. Snad přání ke Svátku matek.

Velmi často jsme ve třídě cvičili. Cviky jednoduché, spíš protahování. Taky jsme hrávali hry, ale na žádnou si už nepamatuji. Tato část činnosti na mě velký dojem neudělala. Protože školka neměla zahradu a jen malé hřiště, chodili jsme často na vycházky. Odpoledne pravidelně, dopoledne, po „domácí“ svačině podle počasí. Obvykle jsme došli na nějakou louku, nebo k lesu – na Dílech nebo na Lesní Čtvrti to nebylo nikdy daleko – kde jsme se neorganizovaně věnovali volnému pobíhání. Z „intelektuálních“ činností to byl velmi často zpěv lidových písniček (čas ruských častušek ještě nenastal) a k tomu již tehdy nezbytné tanečky s děvčaty jako příprava na různé besídky pro rodiče. Raději nebudu komentovat. Nějak jsem tyto organizované výstupy nemiloval.

Podle toho, co jsem jmenoval, by se mohlo zdát, že jsme se tam toho mnoho nenaučili. Nemohu to posoudit odborně, ale následující přechod do první třídy jsem měl bez problémů. A teď se dostáváme k tomu, co jsem si opravdu z pobytu ve školce odnesl do života, co mě zcela konkrétního školka naučila? Možná se budete divit, ale přemýšlel jsem o tom už kdysi dávno a našel jsem pár věcí, které nám učitelky nepřetržitě připomínaly. Možná se vám budou zdát primitivní, snad i trochu pitomé ale jsou to:

- jez se zavřenou pusou,
- nemluv s plnou pusou,
- neměj lokty na stole, když jíš,
- lehce se ukloň, když někoho zdravíš.

Zdá se vám to málo? Ty první tři jsou základem slušného chování u stolu. Nedávno pan Špaček, vrchní specialista na slušné chování a etiketu mluvil o tom, že nejobtížnější je naučit se chování u stolu. Naše učitelky to asi věděly. Při sledování okolí i televize je jasné, že se výuka ve školkách zmodernizovala a tyto zásady se už delší dobu neučí. Poslední bod je počátek společenského chování. Samozřejmě nás učili celou řadu zásad slušného i společenského chování. To, že si je dnes nemohu vybavit svědčí o tom, že učení probíhalo ne nějakým memorováním, ale přirozeně tak, že jsme si toho ani nevšimli.

Z dnešního pohledu bylo zajímavé učení samostatnosti. Třeba to, že po pár týdnech nás nesměly do školky vodit maminky, nebo někdo jiný, ale museli jsme chodit do školky i domů sami (!). To, že jsme museli být při odchodu upraveni (zapnuté knoflíky, zavázané šňůrky bot) bylo samozřejmě a kontrolované. Zapomněl jsem to nejdůležitější, co nás učili. Jak se chovat k jiným lidem, jak se chovat v kolektivu třeba dalších dětí ve škole, vlastně i k dospělým, našim učitelkám.

Pan Fulghum ve své knize věnuje celou první kapitolu tomu, co se naučil v mateřské školce. Neuvádí jen pár postřehů jako já. Samozřejmě, napsal také knihu a ne příspěvek do Halenkovického zpravodaje 😊😊.

Co se tedy naučil:

- Hraj féř.
- O všechno se rozděl.
- Nikoho nebij.
- Vracej věci tam, kde jsi je našel.
- Uklízej po sobě.
- Neber si nic, co ti nepatří.
- Když někomu ublížíš, řekni promiň.
- Před jídlem si umyj ruce.
- Splachuj.
- Teplé koláčky a studené mléko ti udělají dobře.
- Žij vyrovnaně – trochu se uč a trochu přemýšlej a každý den trochu maluj a kresli a zpívej a tancuj a hraj si a pracuj.



- Každý den odpoledne si zdřímni.
- Když vyrazíš do světa, dávej pozor na auta, chytni se někoho za ruku a drž se s ostatními pohromadě.

Jsou tam tedy jak zásady slušného chování, tak základy životní filozofie. Je vidět, že mezi námi a Amerikou zase velký rozdíl není. I když si myslím, že prvních osm zásad jsme se nemuseli učit ve školce, že jsme se je učili doma.

Sám bych navrhoval ještě jednu zásadu, která by se ve školce, hlavně v České Republice, měla žáčkům vštípit: Usmívejte se! Možná vám to připadá jako zbytečnost a hloupost, ale podívejme se kolem sebe. Naš stát je, nejen v Evropě, znám jako stát nespokojených skeptiků, věčně reptajících a stále na něco nadávajících lidí. Nadáváme na politiky, hospodářství, ceny, důchody, Evropu, výsledky voleb, počasí, horko, zimu, sucho, záplavy, chodíme stále zamračení, otrávení a šíříme „blbou náladu“ kolem sebe. Je to tak dobře? Jestli se už my nezměníme, naučme se usmívat ty mladší. A snad by se to mělo vštěpovat dětem už od mateřské školky.

Určitě se zeptáte a co „Holky z naší školky“? Samozřejmě některé potkávat dodnes. Samozřejmě vzpomínáme na školku, i na to, jak jsme spolu tančili, ale dnes to už není vzpomínka na trapná vystoupení na besídkách, ale příjemné vzpomínky na dávné dětství. Jó, to byly časy!

Když jsem tento příspěvek psal, tak mě moje PC stále upozorňovalo, že slovo „potřebuju“ v názvu knihy je špatně. V originále se kniha jmenuje *All I Really Need to Know I Learned in Kindergarten*.

Takže jestli se vám slovo potřebuju v názvu českého vydání nelíbí, stejně jako mně, tak si uvědomte, že spisovnou češtinu se v mateřské školce neučí ani budoucí překladatelé 😊.

# ZÁKLADNÍ ŠKOLA

## PROSPĚCH A CHOVÁNÍ

### Školní družina

**Vychovatelky:** Michaela Lysoňková  
Simona Přflučková  
Veronika Juřenová

**Odpolední družina:** celkem 63 dětí

**Ranní družina:** celkem 19 dětí

Chování dětí bez problémů.

### 1. A třída

**Třídní učitelka:** Mgr. Hana Čechová

**Počet žáků:** 15 (10 chlapců, 5 dívek)

**Prospěch:** vyznamenání – všech 15 žáků

**Chování:** nebylo uděleno žádné výchovné opatření

**Zameškané hodiny: omluvené:** 407

**neomluvené: 0, průměr na žáka:** 27,13

**Panel cti:** Silvie Abrahámová – za výborný prospěch a aktivitu ve vyučování

**Knižní odměny:** 6

Silvie Abrahámová, Ema Kedrová, Hana Machalová, Roman Slezák, Petr Jelšík, Martin Jelšík

### 1. B třída

**Třídní učitelka:** Mgr. Jarmila Tělupilová

**Počet žáků:** 14 (6 chlapců, 8 dívek)

**Prospěch:** vyznamenání – 14 žáků

samé jedničky – 5 žáků

Zuzana Surá, Veronika Vičánková, Tereza Kašíková, Pavlína Fürstová, Amálie Sudková

**neomluvené: 0, průměr na žáka:** 35,21

**Chování:** Důtka třídního učitele – za soustavné pozdní příchody do vyučování a nedovolené opuštění školní budovy

**Panel cti:** Zuzana Surá – výborný prospěch a vzorné chování

**Knižní odměny:** 7

Zuzana Surá, Veronika Vičánková, Pavlína Fürstová, Tereza Kašíková, Justýna Šavarová, Adam Holejšovský a Filip Štulří za výborný prospěch a sběr odpadových surovin

### 2. třída

**Třídní učitelka:** Mgr. Iva Kozumplíková

**Počet žáků:** 26 žáků (10 chlapců, 16 dívek)

**Prospěch:** vyznamenání – 22 žáků

samé jedničky – 13 žáků

Šárka Bařínková, Adéla Gabrhelíková, Johana Hladilová, Helena Hrubanová, Adam Kaňovský, Martin Kašpárek, Veronika Kociánová, Hannah Kovalovská, Nela Mihoková, Lucie Mikešová, Aneta Nekorancová, Rostislav Trvaj, Veronika Zdráhalová

**Zameškané hodiny: omluvené:** 759

**neomluvené: 0, průměr na žáka:** 29,19

**Chování:** Napomenutí třídního učitele – za nevhodné chování.

**Panel cti:** Aneta Nekorancová – za výbornou celoroční práci

**Knižní odměny:** 7

Šárka Bařínková, Johana Hladilová, Aneta Nekorancová, Hannah Kovalovská, Adéla Gabrhelíková, Veronika Kociánová, Adam Kaňovský

### 3. třída

**Třídní učitelka:** Mgr. Eva Sattková

**Počet žáků:** 25 (18 chlapců, 7 dívek)

**Prospěch:** vyznamenání – 16 žáků samé jedničky – 5 žáků

Petra Mrázková, Jiří Musil, Ondřej Musil, Norbert Pešl, Tobiáš Pliska

**Chování:** žádné kázeňské opatření

**Zameškané hodiny: omluvené:** 1271

**neomluvené: 0, průměr na žáka:** 50,8

**Panel cti:** Ondřej Musil – snaživý, aktivní a pěkný prospěch

**Knižní odměny:** 5

Petra Mrázková, Ondřej Musil, Jiří Musil, Norbert Pešl, Tobiáš Pliska

### 4. třída

**Třídní učitelka:** Marta Skýpalová

**Počet žáků:** 25 (13 chlapců, 12 dívek)

**Prospěch:** vyznamenání – 15 žáků

samé jedničky – 4 žáci

Veronika Dobrozemská, Amálie Hradílková, Leona Prokopová, Roman Vašíček

**Chování:** Důtka třídního učitele za agresivní chování a svévolné opuštění třídy během vyučování.

## NEJLEPŠÍ ŽÁKYNĚ ŠKOLY



**Lenka Marcaníková**

Za trvale výborný prospěch, ochotu pomáhat a za aktivitu v třídním kolektivu.

## Umístění žáků 9. ročníku na střední školy a učiliště

**Maturitní obory – 11× • Učební obory – 9×**

1. Marcaníková Lenka

Gymnázium Uherské Hradiště – M

2. Kašík Filip

SPŠ Otrokovice – automechanik

3. Nytra David

SPŠ Otrokovice – automechanik

4. Gabrhelík Jan

SPŠP-COP – strojní mechanik

5. Baránek Ondřej

SOŠ – automechanik

6. Skřivánková Denisa

Obchodní akademie Zlín – M

7. Vojáček Zdeněk

SPŠ Otrokovice – automechanik

8. Králík David

OPS Mesit Uh. Hradiště – obráběč kovů

9. Kocián Lukáš

SPŠ Uh. Hradiště – strojírenství – M

10. Palla František

SPŠ Uh. Hradiště – strojírenství – M

11. Platoš Robin

SOU – tesař

12. Pavelka Michal

SOU Uh. Brod – opravář zemědělských strojů

13. Surý Ladislav

SPŠ Zlín – strojírenství – M

14. Prachařová Gabriela

SŠ zdravotnická a VOŠ zdravotnická Zlín – M

15. Holásková Sára

Střední pedagogická škola a střední zdravotnická škola svaté Anežky české Odry – M

16. Rezková Anna

Střední zdravotnická škola Uh. Hradiště – M

17. Dobrozemská Kristýna

Obchodní akademie T. Bati Zlín – M

18. Donovalová Karolína

Střední škola hotelová a služeb Kroměříž – jezdec a chovatel koní

19. Trvaj František

SPŠ Zlín – strojírenství – M

20. Kunčarová Miroslava

SŠ-COPT Kroměříž – autotronik – M



## 2. pololetí 2017-2018

**Zameškané hodiny: omluvené:** 961  
**neomluvené: 0, průměr na žáka:** 38,44

**Panel cti:** Veronika Dobrozemská

– výborný prospěch

**Knižní odměny:** 6

Veronika Dobrozemská, Amálie Hradílková, Leona Prokopová, Roman Vašíček, Michal Kučera, Adam Zdráhal

### 5. třída

**Třídní učitelka:** Mgr. Pavla Svitáková

**Počet žáků:** 16 (11 dívek, 5 chlapců)

**Prospěch:** vyznamenání – 9 žáků

samé jedničky – 3 žáci

Barbora Bařínková, Jana Berzedyová,

Klára Valentíková

**Chování:** bez problémů

**Zameškané hodiny: omluvené:** 741

**neomluvené: 0, průměr na žáka:** 46,3

**Panel cti:** Jana Berzedyová

– prospěchové zlepšení, pečlivý přístup k přípravě do školy

**Knižní odměny:** 3

Barbora Bařínková, Jana Berzedyová,

Klára Valentíková

### 6. třída

**Třídní učitel:** Mgr. Libor Lízal

**Počet žáků:** 18 (12 chlapců, 6 dívek)

**Prospěch:** vyznamenání – 9 žáků

samé jedničky – 2 žáci

Daniel Juřena, Kateřina Mrázková,

Radka Kašpárková, Štěpán Palla, Zuzana

Pavelková, Jolana Plisková, Julie Šavarová,  
Tomáš Šubík, Karolína Večeřová

**Chování:** bez problémů

**Zameškané hodiny: omluvené:** 1141

**neomluvené: 0, průměr na žáka:** 63,4

**Panel cti:** Daniel Juřena – vynikající prospěch a chování, příkladný přístup ke školní práci

**Knižní odměny:** 4

Daniel Juřena, Radka Kašpárková,

Kateřina Mrázková, Jolana Plisková

### 7. třída

**Třídní učitel:** Mgr. Michal Palúch

Mgr. Adam Strašák

**Počet žáků:** 16 (7 chlapců, 9 dívek)

**Prospěch:** vyznamenání – 10 žáků

Tomáš Černochoch 1,14; František Horka

1,14; Aneta Bohunová 1,21; Vendula

Pavelková 1,29; Tereza Sklenaříková

1,36; Kateřina Mitáčková 1,43; Lukáš

Prokop 1,43; Radim Štulíř 1,43; Kryštof

Trvaj 1,43; Nikol Vojáčková 1,43

**Chování:** Druhý stupeň z chování

– soustavná nekázeň, vulgarita a konflikty

se spolužáky

**Zameškané hodiny: omluvené:** 981

**neomluvené: 0, průměr na žáka:** 61,31

**Panel cti:** Tomáš Černochoch – vynikající prospěch

**Knižní odměny:** 2

Tomáš Černochoch, František Horka

### 8. třída

**Třídní učitelka:** Mgr. Olga Idesová

**Počet žáků:** 16 (6 chlapců, 10 dívek)

**Prospěch:** vyznamenání – 7 žáků

samé jedničky – 3 žáci Gabriela Hradílková,

Aneta Platošová, Marcela Janušková, Alena

Velecká 1,07; Aneta Nádvorníková 1,27;

Vendula Horková 1,33; Eliška Valentíková

1,47

**Chování:** bez problémů

**Zameškané hodiny: omluvené:** 1067

**neomluvené: 0, průměr na žáka:** 66,69

**Panel cti:** Marcela Janušková – za výborný prospěch

**Knižní odměny:** 3

Gabriela Hradílková, Aneta Platošová,

Marcela Janušková

### 9. třída

**Třídní učitelka:** Mgr. Bohdana Ambrožová

**Počet žáků:** 20 (12 chlapců, 8 dívek)

**Prospěch:** vyznamenání – 4 žáci

Gabriela Prachařová 1,20; Lenka

Marcaníková 1,27; Ladislav Surý 1,27;

Denisa Skřivánková 1,47

**Chování:** Důtka třídního učitele – za nesluš-

né chování, neplnění školních povinností

**Zameškané hodiny: omluvené:** 2265

**neomluvené: 0, průměr na žáka:** 113,25

**Panel cti:** Gabriela Prachařová – za vynikající prospěch, za práci pro třídní kolektiv

**Knižní odměny:** 3 – Gabriela Prachařová,

Ladislav Surý, Denisa Skřivánková



ZŠ Halenkovice 2017/2018 IX. třída

## ZŠ Halenkovice 2017/2018

### IX. třída

**Horní řada zleva:** p. uč. Adam Strašák, Lukáš Kocián, Michal Pavelka, Robin Platoš, Filip Kašík, Zdeněk Vojáček, Ondřej Baránek, František Trvaj, David Nytra, David Králík, Ladislav Surý

**Slečny zleva:** Lenka Marcaníková, Karolína Donovalová, Sára Holásková, Anna Rezková, Denisa Skřivánková, Kristýna Dobrozemská, Gabriela Prachařová

**Pedagogové:** p. uč. Bohdana Ambrožová – třídní učitelka, p. uč. Pavla Svitáková, p. uč. Hana Hutková – zástupkyně ředitele, p. ředitel Vojtěch Těluplil, p. uč. Olga Idesová, p. uč. Libor Lízal, p. uč. Marta Skýpalová, p. uč. Eva Sattková, p. uč. Michal Palúch

**Dolní řada zleva:** František Palla, Jan Gabrhelík

## Hanácké Athény

**Dne 22. května 2018 se žáci 8. a 9. třídy zúčastnili exkurze historického centra města Kroměříž.**

Ráno třídy zamířily do arcibiskupského zámku, kde si prohlédly řadu slavných sálů spojených s významnými okamžiky historie Moravy. Dopoledne třídy navštívily slavnou Květnou zahradu a pokochaly se její krásou, která se stala slavnou i v zahraničí. Odpoledne jsme si ještě posli historickým centrem města a spatřili krásy Podzámecké zahrady. Domů jsme se vrátili kolem 14:30.

*Adam Strašák  
učitel dějepisu*

## Čtvrtáci byli na dopravním hřišti v Otrokovicích

28. května 2018 se vydali žáci 4. třídy na dopravní hřiště do Otrokovic. Absolvovali písemný test, jízdu na kole a někteří si právem odvezli domů i průkaz cyklisty. Počasí dětem přálo. Za odměnu si na zpáteční cestě koupili vynikající točenou zmrzlinu.

*Marta Skýpalová*



## „CÍSAŘ KAREL IV. PŘIJEL NA ZÁMEK VIZOVICE“

**Představení didakticko-divadelního projektu „FABER“ měli možnost vidět žáci 4. a 5. třídy v úterý 29. května 2018 ve Vizovicích.**

Dopoledne absolvovali prohlídku vizovického zámku a odpoledne za nimi přijel „Císař Karel IV.“ Čekalo je koňské a kejklířské představení, předvádění zajímavých řemesel. Děti také viděly, jak Karel IV. bojoval na koni nebo jak lovil divokou zvěř. Vtipným způsobem se také dozvěděly informace o jeho soukromém životě.

*Marta Skýpalová*





## VÝLET 6. A 7. TŘÍDY

**Ve čtvrtek 31. května 2018 jsme se, žáci 6. a 7. třídy, vypravili na školní výlet do Brna.**

**Jako první jsme navštívili památník Bitvy tří císařů a Mohyly míru, kde jsme měli prohlídku o průběhu bitvy u Slavkova, nejslavnější bitvy, kterou svedl francouzský císař Napoleon Bonaparte.**

Poté jsme měli podezření, že paní průvodkyně je slavná Šoša z vyprávění pana učitele Strašáka, ale nakonec jsme zjistili, že je to paní jménem Marcela. Nad tou myšlenkou jsme se zasmáli a pokračovali dál v našem cestování po Brně. Nastoupili jsme do autobusu, který nás zavezl do Planetária, kde jsme měli nachystaný další program našeho výletu. Došli jsme do sálu, kde nám měli pouštět film o našem vesmíru. Jelikož tam byly strašně pohodlné sedačky, tak se nám lépe dívalo na celkový film, který byl velice zajímavý. Nejprve nám ukazovali souhvězdí (znamení) a nakonec vše o planetách, planetkách, hvězdách..., celý film byl proložený otázkami, na které jsme mohli odpovídat, takže to nebylo tak nudné dívání jako v klasickém kině nebo divadle. Po skončení filmu jsme šli na „hřiště“ před Planetárium. Byly tam různé dalekohledy

i váha, která nám ukazovala, kolik vážíme na ostatních planetách. Vyfotili jsme se a museli jet zase dál a náš cíl bylo nákupní centrum Olympia. Zastavili jsme se tam hlavně proto, že většina z nás měla hlad a chtěli jsme jít na oběd. Dostali jsme rozchod na jednu celou hodinu, naobědvali jsme se a šli jsme se podívat po obchodech. Potkali jsme naši bývalou p. uč. Němečkovou. Hodina uběhla docela rychle a my museli jet domů. Cesta z Brna trvala zhruba dvě hodiny, ale taktéž rychle, protože jsme si povídali. Ke škole jsme dojeli v 16:17 hodin. Celý výlet byl taková rozlučka s p. uč. Palúchem. Celkově se nám výlet líbil a moc jsme si to užili.

*R. Kašpárková a K. Mrázková*



## EXKURZE 7. A 6. TŘÍDY

**Dne 5. června 2018 se žáci 7. a 6. třídy zúčastnili exkurze – výletu do Archeoskanzenu Modrá.**

Autobus měl v 8:15 přijíždět ke škole, bohužel měl hodinové zpoždění. Nakonec přijel a odvezl nás na Modrou. Ve skanzenu jsme byli přivítáni mužem, který nás obdařil zajímavými informacemi o historii skanzenu. Odtud jsme měli 20minutovou prohlídku skanzenu. Poté jsme se přemístili na Velehrad a první skupinka vyrazila na prohlídku baziliky. Za půl hodiny i druhá část naší výpravy vypravila na prohlídkovou trasu. Přišli jsme do místnosti, kde nás přivítala paní průvodkyně, která nám rozdala pracovní listy a začala prezentaci na téma Cyril a Metoděj. Po skončení prezentace jsme se vydali na komentovanou prohlídku baziliky. Ta byla velice zajímavá a poučná. Po skončení prohlídky jsme měli hodinový rozchod, který každý trávil po svém. O půl druhé jsme se znova sešli na Modré a šli do skanzenu. Tentokrát jsme ovšem dostali pracovní listy. Rozdělili jsme se do skupinek a pokoušeli jsme se úkoly vyplnit. Kolem druhé hodiny jsme se sešli u autobusu a jeli jsme šťastně domů, tentokrát bez zpoždění.

*Aneta Bohunová  
a Kateřina Mitáčková*



## Školní výlet žáků 8. a 9. ročníku — KOPÁNKY - MIKULČIN VRCH

**Dne 12. a 13. června 2018 se žáci 8. a 9. ročníku pod vedením paní učitelky Olgy Idesové a Bohdany Ambrožové zúčastnili výletu do krásného areálu – rekreačního střediska Kopánky.**

Cestu tam si zpestřili výletem do Trenčína na Trenčínský hrad, spojený s procházkou po městě. Při zpáteční cestě na Kopánky všichni s napětím zažili nečekaný a neplánovaný zásah protidrogové jednotky se speciálně vycvičeným psem. Jako ve filmu! Děti, ani pedagogický doprovod žádné drogy nevezli, a tak se všichni úspěšně přemístili na očekávané Kopánky.

Tam všichni prožili parádní odpoledne v přírodě, v bazéne, či na hřišti. Jak každému bylo libo. Bylo to super, den plný legrace a zábavy. Na druhý den

se žáci přemístili autobusem do Uherského Brodu, poté vlakem do Uherského Hradiště. Tam je všechny čekala zajímavá exkurze o hradištské věznici a pak... To, na co všichni nejvíce čekali – aquapark! Po dvou hodinách čvachtání a řádění ve vodě se všichni ve zdraví přesunuli do Spytihněvi a pak plní dojmy, ale také únavy, do rodné vísky.

Výlet to byl parádní, děti také a paní učitelky zažily spoustu pěkných zážitků.

*B. Ambrožová*



## „Dobrodružná výprava do druhohor“ – školní výlet žáků 4. třídy

Ve čtvrtek 14. června 2018 se čtvrtáci vydali na dobrodružnou výpravu do druhohor.

Ráno před odjezdem jsem měla trochu obavy, aby nám vyšlo počasí. To nás ale mile překvapilo. Deštníky a pláštěnky jsme nepotřebovali a tropická vedra také nepřišla. Na program byla prohlídka malé zoologické zahrady ve Vyškově. Do DinoParku a zpět nás dovezl silniční vláček Dino Expres. A co vše nás čekalo? Nepoznaný svět dinosaurů, lesopark, desítky modelů v životních velikostech, 4D kino, strach, překvapení, ječení a pak smích, průvodci Fino Dino a Dina Mina, nové poznatky o historii naší planety Země, svačina, řízky od maminek, zmrzlina, hranolky, ledová tříšť, DinoShop a nákup suvenýrů, útrata dalších peněz, paleontologické hřiště a seznámení se s prací paleontologů, vykopávky, kostry, písek v teniskách, dětské hřiště, prolézačky, skluzavky, zábava, hledání a lovení drobných mincí v potoce, hra na schovávanou (naštěstí



se všichni našli a nikdo se neztratil), fotografování s kamarády a také blahopřání k narozeninám jednomu ze spolužáků, nákup, velbloudi, kačeny, pštrosi, krmení některých zvířat, další obchod se suvenýry, opět jídlo, únava, spánek v autobuse, zpěv písniček a konečně ...i návrat domů. TAK POKUD TO NA ZÁVĚR SHRNU ... NA JEDEN DEN TOHO BYLO OPRAVDU HODNĚ. NEMYSLÍTE?

Marta Skýpalová



## ŠKOLNÍ VÝLET 2. A 3. TŘÍDY

Na závěr školního roku 19. června se vydala druhá a třetí třída na školní výlet. Autobusem putovali na zámek v Miloticích, kde je uvítala hraběnka Marie Henrietta Seilern. Všichni návštěvníci se podle správné etikety oblékli do dobových kostýmů a paní hraběnka je provedla po svých krásných komnatách.

Návštěvníci se dozvěděli spoustu informací o životě šlechty na zámku a jejich práci. Na závěr prohlídky si dámy mohly zatancovat společenský tanec

a pánové zašermovat. Aby děti nezapomněly na to, jak jim slušel kostým, byly vyfoceny i s hraběnkou v tanečním sále. Po krátké pauze na svačinku a odpočinek se žáci vydali do leteckého muzea v Kunovicích. Zde si mohli prohlédnout různé druhy letecké dopravy od starých válečných, až po současná dopravní letadla. Žáci se dokonce mohli podívat do interiérů některých letadel. Pro mnoho dětí byl zážitek tak jedinečný, že se možná na místa výletu vrátí. Počasí se nám vydařilo a vše proběhlo bez problému.



## Plavecká soutěž

### Stříbrný věnec

21. června 2018 se šest třetáků z naší školy, kteří byli nominováni v povinném plaveckém výcviku, zúčastnili v Lázních Zlín plavecké soutěže Stříbrný věnec.

Této soutěže se zúčastnilo 23 mimo-zlínských škol a v každém plaveckém stylu (znak, prsa, kraul) soutěžilo 20–24 žáků. Konkurence byla veliká, ale naši žáci se nenechali odradit. Plavali ze všech sil, dva z nich se dokonce dostali do finále a vybojovali skvělá místa. Plavali nejen sami za sebe, ale i ve štafetě a takto krásně to dopadlo:

- kraul:** Juřenová Ludmila (14. místo)  
a Flašar Jiří (11. místo).
- znak:** Baránková Jana (11. místo)  
a Musil Jiří (8. místo)
- prsa:** Musil Ondřej (6. místo)  
a Mrázková Petra (1. místo)

Chlapci se ve štafetě umístili na 7. místě a děvčata se ve štafetě umístila na 6. místě, obě družstva z celkového počtu 12 štafet. A naše škola získala celkově 4. místo z 23 škol, což je super.

Všichni jsme z jejich úspěchu měli velkou radost a po ukončení závodu jsme šli „slavit“ do cukrárny. Chtěla bych jim poděkovat za velkou snahu, úsilí a bojovnost. Patří jim velikánská pochvala.

Eva Sattková



## Schválnosti princezny Schválničky

Na halenkovické škole je zvykem, že žáci 8. ročníku hrají divadlo. Tedy i nás čekal tenhle těžký úkol.

Ze začátku to pro nás byla otrava, ale nakonec jsme se do toho vrhnuli naplno, s chutí a radostí. Celou dobu nám pomáhala Mirka, kterou jsme si velice oblíbili. Sem tam chodila naše bývalá paní učitelka Petra Barcuchová. Musím taky zmínit naši paní třídní učitelku Olgu Idesovou, která si díky pozitivnímu a aktivnímu přístupu vysloužila přezdívku „raketka“. Přišel den D a na nás přišla značná nervozita, když jsme měli naše představení předvést před žáky MŠ, 1. a 2. a učiteli. Nakonec se představení povedlo a všichni s nadšením tleskali. Druhý den jsme hráli pro rodiče. To už jsme se cítili jako ostřílení mazáci. Představení se velice povedlo. V neděli se opakovalo totéž a my mohli odejít s nadšením domů. Posléze se díky Mirce domluvilo ještě jedno představení v Napajedlech v kině pro žáky 1. stupně. Pozitivně nás překvapila nečekaná návštěva pana Veselého. Opět bylo představení dokonalé, i díky moderní technice v kině jsme se mohli cítit jako profíci. Za výdělek jsme jeli na dvou denní výlet, který jsme si nádherně užili. To už je ale jiná kapitola.

Michael Bětik



## S Čertem Kulihráškem o pohádce Schválnosti princezny Schválničky

Poprvé, když jsem dostal nabídku hrát v tomto divadle, nebyl jsem si moc jistý. Neustále dělat poskoka nějakému namyšlenému bohatému čertovi, který Vámi naprosto pohrdá, nechat po sobě křičet ze všech možných stran, a hlavně neustále poslouchat uširvoucí ječení té umíněné princeznovské výsosti. Já jako starý, mrzutý čert to přece nemám zapotřebí. Ale po krátkém dumání a spočítání hereckých honorářů jsem si uvědomil, že bych si takto mohl krásně přilepšit na stáří. První tréninkové

dny byly velice obtížné, zapamatovat si texty, gesta, pohyby a všelijaké blekotání na podiu nebyl vůbec lehký úkol. Nicméně se to postupem času začalo zlepšovat a o pár týdnů později to šlo všem pěkně od ruky. Jediná věc, která mě jemně znepokojovala, byl fakt, že mi nikdo neřekl, že v tom se mnou budou hrát i jiné postavy než čerti. Takže jsem se musel po celou dobu nacvičování paktovat nejen s tou lidskou verbeží, ale i s vílami, starou kouzelnou stařenou, ale i se známým a mezi čerty obávaným

Honzou, vůči kterému jsem já a i ostatní čerti tajně chovali zášť. Nicméně jsem tyto negativní pocity překonal a vydržel jsem. Byl jsem příjemně překvapen jak hodná, milá a aktivní byla paní Mirka Havalová, která dokázala zkoordinovat, stmelit a spřátelit všechny pohádkové bytosti všech ras, druhů i vyznání. Dokázala v našich očích něco úžasného, a proto jí za její snahu všichni děkujeme a přeje-me jí hodně štěstí a pevné nervy v přípravě dalších skvělých představeních.

Adam Kedruš

## KRONIKA SOKOL HALENKOVICE — Příběh zapomenuté kroniky 2. část – Sokol to nejsou jen prostrná.



Jméno Sokol se dnes spojuje hlavně (a řekl bych výhradně) s termínem Tělovýchovná jednotka, to je organizace sportovní. Ale původně to byl způsob chování, životní filozofie.

Proto i v naší kronice je náplň každého roku členěna na činnost tělocvičnou, činnost vzdělávací a činnost hospodářskou. Omezení jen na tělovýchovu bylo výsledkem politiky po roce 1948, kdy nebylo možné, aby vzdělávání a informace byly jiné než oficiální.

Dnes si všimneme činností, které obvykle nejsou s náplní Sokola spojovány a i ty, které již není možno zopakovat, anebo si je jen těžce můžeme představit. Protože tato doba je již hodně vzdálená, ponechal jsem co nejvíce zápisů v originální formě, jak jsou v kronice zaznamenány, s minimem komentářů. Záznamy v kronice popisují události nejen originální, ale i češtinou, která se již téměř nepoužívá. Často je pro nás až příliš vznešená, má styl, který bychom mohli označit za starobylý. Přesto, zkusme se do ní začíst a bude-li to možné, se s ní i potěšit.



### 1920 / PRVNÍ ROK

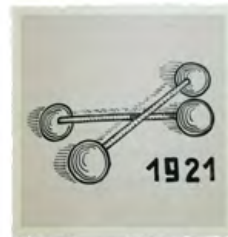
Zatímco ostatní činnosti Sokola jsou popsány „čtivě“, část vzdělávací tvoří seznam přednášek a proslovů, jaký bychom dnes těžko zařadili do náplně tělovýchovné jednoty. Musíme si ale uvědomit, že tehdy neexistoval rozhlas (o televizi nemluvě), noviny byly omezené a tyto přednášky a proslovy byly prostředkem osvěty, výchovy obyvatel nového státu, státu bez politických a historických tradic. Jenom seznam přednášek pronesených v roce 1920 je dnes již těžko přijatelný.

*O vzniku husitizmu v Čechách, o Boženě Němcové, o významu 28. října, o Komenském a Jos. Mánesovi, o VII. všesokolském sletu, o základech tělocvičnicku, o Fügnerovi, o našich legiích v Rusku a o Bílé Hoře, o vystupování Sokola mimo tělocvičnu, o Janu Husovi při oslavě 6. července.*

*Svátek svobody (28. říjen) jsme oslavili „akademií“. Číslo tělocvičnické střídalo se s čísly zpěvnými a hudebními. Za režie br. Jana Olejníka byly sehrány div. hry: Kandidáti ženitby, Poslední muž, Maryša, Vlastenecké povinnosti a při „Mikulášské“ – aktovka Mlsáníčko.*

*Spolkovou místnost jsme vyzdobili obrazy a sokolskými hesly.*

No, nevím, jak by se dnes na to mnozí dívali. Ale taková byla doba.



### 1921 / ROK STAROSTÍ I RADOSTÍ

*V říjnu, kdy bylo naše Slovensko ohroženo vpádem Maďarů, nastoupili vojenskou povinnost bratři Baštinec Jos., Tomašík Cyril, Josef Čevora mladší, Gabrhelík Jan, Marholt Bedřich, Silnůšek Bartoloměj a Gabrhelík František.*

*Všichni tito se šťastně koncem roku vrátili ku své práci. V této vážné době byli jsme si vědomi své vlastenecké povinnosti a na příkaz župy vysílali jsme strážce ku hlídání železničního mostu mezi Napajedly a Otrokovicemi.*

Nové, oproti loňsku, byly proslovy:

*o některých zásadách sokolských, o sokolské organizaci, o snahách a cílech Sokola, o popravě českých pánů a o Havlíčkovi.*

*Členstvo povinně navštěvovalo ideovou školu sokolskou v Napajedlích, rozvrženou na 6 nedělních odpolední. Doma byly jednotlivé přednášky rozebírány a opakovány. Po ukončení ideové školy vykonalo 19 členů a 4 členky sokolský slib.*

Vzdělávání? Povinné ideové školení? Co by na to řekli dnes? Dá se říct, že tento rok byl tak náročný na náplň, že autor Kroniky si posteskl:

*V tomto roce zvláště někteří členové byli velmi činní, že byli prací až přetíženi. Byli ale i členové pohodlní, kteří v budoucnu by měli přiložit ruku k práci, aby činnost spolku nezávisela pouze na několika osobách.*

*Byl to rok bohatý na činnost. Veliké zisky z produkcí umožnily nám zakoupiti mnohé těl. nářadí. Hospodářsky jsme získali mnoho, musíme ale přiznat, že jsme byli prací přetíženi.*



### 1922 / PRVNÍ VELKÝ PROBLÉM

*V tomto roce zastihla nás první nehoda. Byl to úraz žákovského dorostence C. Juřeny č. 341. 9. prosince při cvičení na bradlech upadl a zlomil si loketní kost u samého kloubu. Při cvičení byla zíněnka i záchrana, leč nešťěstí se stalo. Přivolání bratři Frant. Janáček a Jar. Surma zabalili Cyrila do kožichu, posadili ho do vozu a zajeli s ním k lékaři p. Florikovi do Napajedel. Ten zlomenou ruku ošetřil*

*Pokračování na straně 25.*





Pokračování ze strany 24.

a odeslal Cyrila do přerovské nemocnice, kamž ho ihned bratři Janáček a Surma odvezli. Cyril měl jistě veliké bolesti, ale snášel je po sokolsku a byl v dobré náladě. V nemocnici, kde ho bratři často navštěvovali, těšil se až bude zase tak zdravý, aby mohl cvičit. V nemocnici byl ponechán od 10. XII. 1922 do 4. III. 1923 – tedy 85 dní. Rána se zahojila, ale ruka byla z počátku částečně ochromena. Během půl roku nastalo takové zlepšení, že Cyril se mohl jít učit tesařem.

Výlohy s léčením spojené činily 2.200 Kč. To byla suma pro nás značná. Z ČOS jsme dostali 550 Kč a z pojišťovny Patrie 200 Kč. Na štěstí obecní úřad vystavil C. Juřenovi chudinské vysvědčení.

Bylo to první neštěstí, které se nám při cvičení stalo. Udělalo nám velmi mnoho starostí. Bude nutno velmi často nabádati cvičící k opatrnosti při cvičení.

Neví někdo, jaký účinek mělo „chudinské vysvědčení“?

Na činnosti divadelníků je zajímavý repertoár:

**Divadelní odbor za režie br. Jana Olejníka sehrál div. hry „Pan Měsíček obchodník“, „Černý kříž v lese“, „Vzhůru na manévry“ a aktovku „Lapeny Samsoněk“.**

Možná se vám zdají názvy těchto divadelních her trochu bulvární, nevkusné ale posuzujme je z pohledu tehdejší doby. Místo dnešních „béčkových“ herců v telenovelách tam byli sousedé, lidé, které všichni znali. Snad jen trochu jejich pocitu můžeme my dnes prožívat při sporadických představeních amatérských divadelních spolků.

A jedna poznámka k činnosti hospodářské:

**Celková peněžní hotovost k 31. XII. 1922 1.050, 95 Kč. Členstvo na nezaplacených příspěvcích dluží obnos 351,50 Kč.**

Tedy „nic nového pod sluncem“.



### 1923 / ŽÁDNÉ ZPRÁVY, DOBRÉ ZPRÁVY

No news good news – žádné zprávy, dobré zprávy, tak zní jedno anglické přísloví. A klidně jej můžeme použít i pro popis činnosti Sokola Halenkovice v roce 1923.

**Roku tohoto byla naše činnost rozšířena o nový odbor. Bylo pořízeno loutkové divadlo. Bratr Frant. Kašík dle návrhů bratrů Vlad. Surmy a Jar. Parobka zhotovili podium pro jeviště. Tito upravili kulisy a za pomoci sester připravili výbavu pro 10 objednaných loutek – 35 cm vysokých. V prosinci se již Kašpárek vesele proháněl po jevišti a obveseloval malé publikum naší obce.**



### 1924 / ROK DIVADLA

Oč stručněji byly v kronice zaznamenány činnosti roku 1923, o to víc prostoru bylo věnováno roku následujícímu. Především divadelnímu odboru. Začtème se do až vášnivého popisu potřebných prací. Jen předesílám, že sufity jsou pruhy látek, které tvořily horní část dekorace na jevišti (*aspoň toto jsem „vygooglil“ (-:))*).

**Podnikavost a obětavost členů divadelního odboru byla vzorem ostatním složkám pokojky.**

Výborem byl uznáno, že jeviště nepostačuje svojí výpravou k sehrání mnohých divadelních her. Proto byly od pana Bárty z Přerova objednány 4 sufity lesních kulis a jeden volný strom za 450 Kč. Když se bratr Bart. Silnůšek z Kržlí nabídl, že by namaloval selský a panský pokoj, dali se bratři



s chutí do práce. Bylo objednáno 50 kusů latí, 40 m plátna a naše spolková místnost se proměnila v dílnu. Starší bratři hoblovali latě. Bratři Frant. Kašík a Jan Zapletal – mistři od dřeva, je potom rozměřili, rozřezali a sbíjeli kulisy. Jiní zase za dozoru bratra Bartoloměje Silnůška napínali na kulisy plátno. Veškerá práce byla konána radostně, a rychleji než u Forda v Americe. Dekorační malíř br. Bart. Silnůšek namaloval potom na jednu stranu kulis selský pokoj a na druhou pokoj městský. Práce se našim bratřím zdařila a všichni jsme z ní měli radost.

Podobným způsobem byly v tomto roce opatřeny i potřebné dekorace k divadelní hře „Lucerna“. Vtipné nápisy na zadních stranách dekorací budou ještě dlouhou dobu nám připomínati jejich obětavost a doufám, že budou také povzbuzením k následování jejich činnosti.

V březnu byla sehrána div. hra Sokola-Tůmy „Staříček Holuša“. Hra velmi těžká, byla nacvičována 2 měsíce. Nové jevištní dekorace a slezské kroje vypůjčené od pana Petránka z Kolína přispěly k tomu, že hra byla sehrána s ohromným úspěchem při vyprodaném sále. Škoda, že nemohla být opakována. Po tomto zdařilém divadle, ač byla pokročilá doba, nezaložili bratři ruce v klín. Na návrh našeho příznivce, pana uč. Grunewalda, který byl rozeným hercem, bylo přikročeno ku nacvičování Jiráskovy „Lucerny“. Bylo to od nás trochu odvážné, ale podařilo se všechny úlohy dosti dobře obsadit. Lucerna byla hrána třikrát a sál byl vždy naplněn. Bratr pokladník zářil radostí. Všechna tři představení „Lucerny“ byla zdařilá a bouřlivý potlesk obecnstva byl odměnou hercům za jejich výkony.

V průběhu roku byly ještě uspořádány „Dožatá“ s účinkujícími ve slováckých krojích, „Vinobraní“ a veselý „Mikulášský večer“. Tedy kultura jako hrom, takovou náplň bychom odměnili i dnes.

### 1925 / „PO HODECH BÝVÁ ...“, ANEB KROK PŘED LIKVIDACÍ

Krise, která se dostavila do slibně se rozvíjející činnosti popisuje kronika velmi věcně. Začtème se do ní, bez komentáře, ten bych ponechal tomu, kdo má zkušenosti a znalosti o přátelských (a tedy i nepřátelských?) rodinách v Halenkovících v roce 1925.

Pokračování na straně 26.

Pokračování ze strany 25.

**Porovnáme-li činnost v letech minulých s činností v roce právě uplynulém, musíme přiznat ochablost ve všech odborech.**

**Kde hledat příčinu?**

**V posledních letech ubylo mnoho členů, z nichž mnozí byli dobrými pracovníky. Nemáme zapracovaných vedoucích, hlavně pro činnost cvičební. Zrušením žakovského dorostu ztratila pobočka soužití s mnoha halenkovskými, nám přátelskými rodinami.**

**Ochablost v činnosti byla jeden čas taková, že bratr Janáček v jedné výborové schůzi, v důvěrné rozmluvě navrhl, zda bychom neměli pomýšlet na likvidaci pobočky. Jednomyslně bylo ale usneseno, aby se o podobném návrhu ani nejednalo. Členi výboru slíbili, že se všemožně přičiní o zvelebení činnosti a br. Janáček potěšen, zdůraznil, aby převedli slib ve skutek.**

**V březnu a dubnu se vůbec necvičilo. Bratr Frant. Fajtl přičinil se o pořádání veřejného cvičení. Bylo 23. srpna. Ani tímto podnikem nepodařilo se návštěvnost cvičení zvýšit. Kdyby nám při veřejném (vystoupení) nevypomohly okolní jednoty a pobočky, dopadlo by toto uboze.**

**Loutkové divadlo odchodem br. Jar. Parobka osiřelo. Za celý rok byly sehrány pouze 2 hry.**

**Činnost divadelní byla také slabší.**

**Tři taneční zábavy byly dobrým zdrojem finančním.**

**K 31. XII. 1925 měla pobočka 35 členů a 6 členek, celkem 41 osob.**



### 1926 / SOKOL ZAVOLAL - VIII. VŠESOKOLSKÝ SLET

Děni okolo VIII. Vsesokolského sletu se budeme věnovat příště. Příprava a průběh sletu se ale projevil i na dalších činnostech.

**Veřejných přednášek bylo 5, proslavů 8. Účastníci VIII. sletu vsesokolského docházeli do Napajedel, kde byli poučeni o chování a pobytu v Praze.**

Školení o chování se v Praze je dnes již nepochopitelné, ale tehdy, kolik z účastníků sletu z Halenkovic bylo tehdy v Praze? A určitě už tehdy byla Praha republikou v republice. Jako dnes.



### 1927 / SLOVÁCKÁ SVATBA

Popis Slovácké svatby je v Kronice vylíčen tak „vášnivě“ že ho zde uvádím celý, bez úprav (i v tehdejší prapopisu):

**15. července byl v Napajedlích pořádán „Slovácký den župy“. Byla to skvělá propagace krásy a pestrosti našeho národního kroje a pěkných starých zvyků.**

**Návštěvníci oznámili, že jedním z nejpěknějších čísel programu byla „Slovácká svatba“ předvedená naší pobočkou.**

**Však to bylo příprav a starostí, abychom na nic nezapomněli a vše předvedli dle halenkovských obyčejů. Do práce jsme zapřáhli i ty přátele našeho spolku, kteří měli vlastní opravdové slovácké svatby.**

**Tito dodali tomuto našemu podniku, jak říkal strýc Jan Čevora z Katernic – „pravý břink“. Již v Halenkovcích, náš průvod s vlastní slováckou hudbou, vzbudil nadšení. A v Napajedlích, když náš družba Gajdošík z Kopečka zavýskl, všichni se za námi ohlíželi. Na sletišti byl pro nás připraven dům ženicha, dům nevěsty, stoly pro svatební hostinu a slovácká hospoda. Vše se nám dařilo. Škoda jen, že mnohá pěkná říkání při jednotlivých obřadech nebyla účastníky pro velkou rozlohu dobře slyšena. Když jsme zasedli ke svatební hostině, nahrnulo se veškeré obecenstvo až k nám. Tetička Zaoralová ze Zádřinovic, hlavní kuchařka, mohla z nás mít radost, neboť byli jsme již hladoví a i nevěsta, Františka Gabrhelíková z Katernic, která prý při hostině jísti nemá, polykala koláč za koláčem. Potom Antonín Čevora z Katernic, ženich, zmocnil se právoplatně peněz naházených nevěstě do koláče a „hajdy“ s muzikou a svatebními hosty do Slovácké hospody. Tam zahájili otcové svatby Josef Vlachynský a Frant. Zapletal se svými manželkami tanec. Z počátku tančila jen svatba, ale brzy se i „všední“ rozjařili a vmísili se mezi nás. Bratr Jan Horák byl tak nadšen, že si vyžádal od nás přesný popis svatby a všem účinkujícím poručil občerstvení.**



### 1928 / 10 LET REPUBLIKY

10 let republiky bylo tak významnou událostí, že si přečteme záznamy z toho roku přímo z Kroniky. Hrdost a odhodlání z nich přímo tryská. A naskytá se otázka: bylo dobře, nebo špatně, že tehdy nevěděli, jakou složitou budoucnost má tento stát a jeho obyvatelé před sebou?

**Ze slz, práce a krve vzrostla naše svoboda. Deset roků je krátká doba k ocenění a posouzení.**

**V slavnostním okamžiku u pomníku padlých jsme slíbili, že při památce všech padlých a při úctě k našemu osvoboditeli a vůdci neustaneme v práci a budování našeho mladého státu, dokud i ten nejchudší příslušník našeho národa nebude se cítit plně svobodným a šťastným. Nade všechny rozpory stran musí zvítěziti společný ideál – blaha národa a vlasti.**

**Desetileté trvání naší republiky bylo v naší obci důstojně oslaveno. Za vedení místní osvětové komise byl utvořen ze zástupců všech místních spolků a stran společný oslavný výbor, protektorát převzala obec. Naše pobočka Sokola byla čestně zastoupena.**

**V rámci společných oslav sehráli naši žáci div. hru, pohádku – Blaničtí rytíři a členi div. hru „Pro vlajku československou“.**

**Mimo to jsme se činně i účastí zúčastnili zapálení strážnické hranice, výstavky válečných památek a společné oslavy u pomníku padlých.**

Pokračování na straně 27.



Pokračování ze strany 26.

Jak vypadala oslava 100 výročí vzniku republiky, která byla v Halenkovicích 26. října 2018? Jak jsme obstáli při srovnání s našimi předchůdci?

**Dne 24. června uvítali jsme nadšeně našeho bratra presidenta T. G. Masaryka v Otrokovicích. Uvítání se zúčastnilo 27 bratrů, sester, dorostenců a dorostenek, 12 žáků a 16 žákyň.**



### 1929 / PO DESÍTI LETECH

Nejprve bylo připomenuto 8 zakladatelů pobočky, kteří stáli při jejím počátku a vytrvali po celých 10 let:

**Obětavost, láska a nadšení k myšlence sokolské vedla tyto bratry. Stanou-li se nám všem vzorem a přiložili každý z nás dle svých možností a schopností ruce k dílu – půjdeme stále vpřed. Kdo se přičiní a vytrvá – ten vše překoná!**

Ale radost způsobily i další zprávy:

**Radostně jsme uvítali zprávu, že bratr Jos. Juřena, hostinský, rozšíří sál, který je naší spolkovou místností a zároveň tělocvičnou. Slíbili jsme, že mu pomůžeme. Bratři ochotně rozebírali a odklízeli odstraňované staré zdivo, a bratři zedníci pomohli při stavbě. Svým nákladem jsme v sále pořídili stabilní podium pro jeviště, a když byly na zvětšeném sále položeny parkety, nabídli se bratři malíři, že sál vymalují. Do vánoc bylo**

**vše v pořádku a „silvestrovská“ byla již ve zvětšeném parketovém sále. A protože halenkovský lid je lid zvětšavý, byla tato zábava tak navštívena, že zvětšený sál byl malý.**

**Pokusili jsme se poprvé sehrát operetu „Dražba na nevěstu“. Bohužel není každý dobrý herec zpěvák a naopak. Lidem se to líbilo, ale umělecký výkon byl slabší. Div. hry Tulácká dobrodružství, Paní Marjánka matka pluku, Ztracenci a aktovky Dvě Laurinky a Simulanti byly sehrány a vypraveny dobře.**

### A co rok 1930?

V tomto roce se halenkovická pobočka Sokola Napajedla stala jednotou Sokola v Halenkovicích a v Halenkovicích se hrálo poprvé kino. A to si necháme, spolu s děním okolo všesokolských sletů, napříště.

Ing. Antonín Slaník



## Zpívání nad kronikou - 2. rozhovor

Každé setkání pana Jindřicha Juřeny a Ing. Antonína Slaníka je událostí hodnou zaznamenání. To nám bylo jasné, jakmile jsme se dověděli o „zapomenuté kronice“ a její historii a dostali první verzi článků pro minulý Halenkovický zpravodaj.

Proto jsme přivítali možnost zúčastnit se jejich setkání a pořídít fotografie k článkům. O čem si mohou dva tak rozdílní lidé spolu vyprávět? Vždyť jeden žije celý život na vesnici, v Halenkovicích, a druhý přišel do Halenkovic až ve, slušně řečeno, pokročilém věku ze Zlína? Přitom jsme věděli, že se setkávají sice nepravidelně, ale tak často, jak to vyžadovalo psaní příspěvků do zpravodaje. A nejen to.

K panu Juřenovi jsme přijeli sice bez ohlášení přesné doby, ale poznat to nebylo. Při kávě hned oba začali vzpomínat, jako by se znali od mládí. Mluvili o všem. Samozřejmě nejvíce o Sokolu. Ne o tom, co je popsán v kronice, v té době nikdo z nás nežil. Zde se musíme spoléhat jen na kroniku. Ale stejně zajímavé bylo i vzpomínání na dobu po válce, do zrušení Sokola. Hlavně vzpomínky pana Juřeny na Všesokolský slet v roce 1948. A při tom vytáhl papír, na kterém byl zpěvníček sokolských pochodů. Nevíme, který z nich, snad oba současně začali zpívat:

**„Šestého července na strahovských hradbách, stáli Sokolíci, stáli Sokolíci v dlouhých hustých řadách...“**

Následovalo:

**„Spějme dál, statně dál pod sokolským praporem...“** kdy zejména konec,

**„a kdo se odrodí, čepel rve tu zrádnou hruď;“**

znělo tak, že se musely chvět lustry v celém domě. Nechtělo se nám věřit, že ti dva se před měsícem ještě neznali a zpívají spolu poprvé. Je možné, že mají dohromady 160 roků? Takový zpěv by se neztratil ani na Halenkovickém hudebním odpoledni.

A zpěvem to nekončilo. Oba se ukázali jako znalci nejen české literatury. Padaly tam názvy jako „Zvoník u Matky Boží“, „Bídníci“, a to včetně jejich filmových adaptací.

Ani nebylo potřeba kroniku. Ta se otevřela jen na pořízení fotografií.

Ty dvě hodiny, co návštěva trvala, nám daly mnoho podnětů k přemýšlení. Kolik takových lidí žije na Halenkovicích, třeba o samotě a nikdo o nich neví? Jak to udělat, aby se sešli, i když nevlastní třeba Kroniku Sokola, nebo nejsou takoví „psavci“?

Máme všichni o čem přemýšlet.

redakce

## Z Halenovic kolem světa - CERN

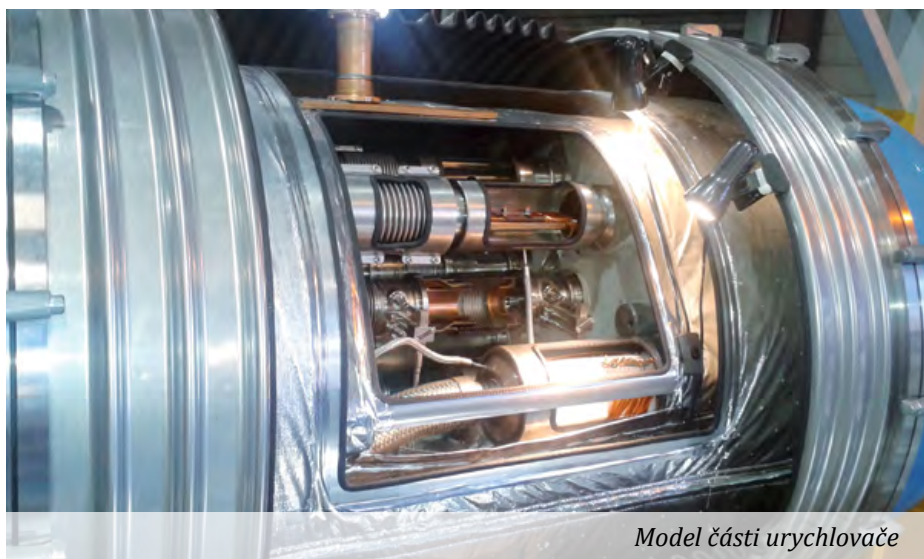
První věcí, kterou vám prozradím je, že zaměření práce v CERNu je velice zajímavé, ale samotná práce už tolik ne. No, a jak to vím? Jela jsem tam v rámci školního, upozorňuji dobrovolného, kurzu. Naše škola Gymnázium Uherské Hradiště, už po několik let nabízí svým studentům návštěvu CERNu.

Do CERNu se může přihlásit jakákoli škola i jednotlivec, je jen potřeba si rezervovat návštěvu. Všechny návštěvy expozic nabízí CERN zdarma. Jezdí se na konci června, my jsme letos odjžděli 24. června z Uherského Hradiště a vraceli jsme se 28. června. Cestovali jsme autobusem, tam i zpět. Může to znít jednoduše, ale patnáct hodin v autobuse rozhodně jednoduchých nebylo. Utrpení cesty vynechám a přeskočím až na konec naší patnáctihodinové cesty, do Luzernu ve Švýcarsku.

Všichni jsme se nadšeně vyhrabali z autobusu a šli na procházku kolem tamního jezera. Po procházce na svěžím vzduchu jsme zamířili do Dopravního muzea. Zde byly vystaveny exponáty od úplných počátků dopravy, přes ponorky až k cestám do Vesmíru, každý si přijde na své. V muzeu je spousta atrakcí v rámci vstupného. Nejzajímavější pro mě byla krychle, která se otáčela s vámi uvnitř. Abyste nespádli, museli jste využívat stěn krychle a schodišť. Udržet rovnováhu by bylo nemožné nebýt naší průvodkyně, která nám říkala kudy kam a jistila tak, že nespádneme.

Po náročném dni nás nahnali znovu do autobusu a vydali jsme se na cestu do hotelu.

Další den jsme brzy zrána vyrazili konečně do CERNu, hlavního bodu našeho kurzu. CERN je jedno z největších



Model části urychlovače

výzkumných center částicové fyziky na světě. Nachází se na pomezí Švýcarska a Francie. Samotný urychlovač, na kterém se provádí experimenty, LHC (Large hadron collider) se nachází 175 metrů pod zemí a jeho obvod je 27 kilometrů. Celý experiment spočívá v tom, že proti sobě vyšlou dva svazky částic a urychlí je pomocí magnetů. Částice ve svazcích pak do sebe narazí v rychlosti blízké rychlosti světla a vytvoří jiné částice. Fyzici potom pomocí detektorů částic zpracovávají data ze srážek. Smyslem celého tohoto procesu je lépe pochopit základní pravidla fungování světa kolem nás. Celkem důležitá práce, která však sestává z dnů a měsíců za počítačem, bez zjevných pokroků či průlomových objevů. Výjimkou bylo objevení Higgsova bosonu roku 2012.

V CERNu jsme dostali průkazky návštěvy a vydali se do muzea v areálu CERNu. V muzeu měli zmenšený model části urychlovače, kde jste si mohli vyzkoušet

obsahu takového urychlovače a spousty jiných atrakcí. Na samotnou prohlídku nás rozdělili do čtyř skupin. Každá skupina měla za průvodce jednoho z výzkumníků. Průvodce mojí skupinky byl Němec, který nám přednášel anglicky. Druhá skupina měla přednášku taky v angličtině, třetí slovensky a čtvrtá dokonce česky. Dozvěděli jsme se podrobněji o funkci urychlovače a pokusech, které v něm provádějí. K našemu zklamání je přístup ke skutečnému urychlovači zakázán, a to nejen návštěvníkům, ale také většině zaměstnancům. Tak nám alespoň ukázali model 1:1 urychlovače částic, který vypadal realisticky, takže jsme nebyli zase tak zklamaní, aby nám to zkazilo výlet.

Poslední den ve Švýcarsku jsme navštívili hlavní město Ženevu. Jako první jsme zamířili k Ženevskému jezeru. Bylo skutečně nádherné. V dálce jsme viděli plout loď a do tváří nám vál mírný vítr. Kolem poledne jsme vyrazili na poslední místo našeho kurzu do Francie, konkrétně do údolí Chamonix, kterému dominuje Mont Blanc. Nahoru jsme se svezli vláčkem. Tam jsme sjeli lanovkou dolů do údolí, kde jsme sešli schody až k ledové jeskyni. Zde byly z ledu vytesány sochy. Byl tam tygr, chaloupka, a dokonce tam byl i ledový trůn, na který jste si mohli sednout a vyfotit se.

Když jsme vyšli všechny ty schody a přijeli nahoru, vyrazili jsme na výšlap. Na vrcholku se ještě na pár místech držel sníh. A bitva začala. Sněhové koule létaly a občas zasáhly cíl. Na sestup dolů jsme vynaložili poslední zbytky sil. Konečně jsme byli v autobuse a jeli jsme domů.

Hana Chrenčíková





## Turisti z Halenkovic na Gulášpárty

Už třetí ročník Gulášpárty, který se konal 11. srpna 2018 v obci Košíky, měl halenkovickou stopu. Parta kolem Tondy Gajdošika navázala na své předcházející účasti, při kterých zažila triumfální vítězství, ale také porážku. Letos se do Košíků „Turisti z Halenkovic“ vypravili v sestavě Tonda Gajdošik, Martin Kašpárek, Pavel Vojtík, Drahomír Hrbáček a Jiří Pavelka.

Košická Gulášpárty je slavnost, při které návštěvníci vybírají nejlepší guláš z pěti nabízených. O přípravu každého se stará jiná skupina, většinou z různých obcí, a každý z gulášů je z jiných surovin. V letošní nabídce byl guláš hovězí, vepřový, srnčí, kančí a segedínský. Právě posledně jmenovaný měli na starost halenkovičtí. Zabodovat se segedákem mezi „klasickými“ guláši byla opravdová výzva. Naši reprezentanti, v jednotné ústroji, pro návštěvníky krásného společenského areálu na Košíkách připravili kotel se 40 litry této dobroty. Pro přípravu byl použit vývar ze čtyř kolen, kila mrkve, celeru a další zeleniny, dále bylo použito 9 kilo nadrobno nakrájeného zelíčka a 14 kilo vepřového masa. Povedl se – na konci akce byl kotel doslova vylízaný.

Pánové a jejich fanklub, tvořený rodinnými příslušníky, přáteli a známými, byli v průběhu odpoledne vidět i slyšet. Z Halenkovic je auty i pěšky přišlo podpořit také spousta dalších příznivců, kteří se, stejně jako ostatní hosté, zapojili do ochutnávky a hod-



nocení. Zpěvem, doprovázeným kytarou a banjem, halenkovickou účast ozdobili pánové Jiří Veselý a Pepa „bendžista“.

Všechny guláše byly vynikající. Naši borci se v těžké konkurenci klasických gulášů umístili na 4. pozici. O velké vyrovnanosti svědčí i fakt, že první místo s naprosto stejným počtem hlasů obsadili autoři srnčího a vepřového vzorku. -rj-

## BARUM RALLY 2018 - 48. ročník

V neděli 26. srpna 2018 se několik halenkovických cest změnilo na trať 48. ročníku automobilové soutěže Barum Czech Rally Zlín, která se započítává do seriálu Mistrovství Evropy a Mistrovství České republiky v rally. Halenkovické úseky byly v minulých ročnících součástí rychlostních zkoušek Košíky a Žlutava. Po šesti letech se v mapách soutěže u dvou rychlostních zkoušek objevil opět název naší obce. Rychlostní zkoušky Halenkovice nesly pořadové číslo 10 a 13.

Soutěž roky přitahuje pozornost médií a desetitisíců diváků od nás i ze zahraničí. Letos všichni očekávali zajímavé souboje mezi domácími jezdci a zahraničními závodníky, jimž šlo o body do evropského mistrovství. O vedení v evropském šampionátu se v okolí Zlína utkal Rus Alexej Lukjaňuk a Portugalec Bruno Magalhães. Zajímavým srovnáním byl souboj mezi jezdci světového formátu – Janem Kopeckým na Škodě Fabia R5 a Dani Sordem na voze Hyundai i20 R5 – zde se jednalo o souboj automobilek. K vidění byla nádherná soutěžní auta. Zapomenout ale nelze i na mnoho amatérských posádek, z nichž mnohé svému milovanému sportu věnují i poslední korunu.

Desátá RZ – Halenkovice zahajovala program nedělní sekce soutěže. V tomto roce si s posádkami pohrávalo po celou dobu proměnlivé počasí. Nejinak tomu bylo i u nás – od rána přšelo. Hned na začátku 10. RZ došlo k jejímu přerušení z důvodu havárie posádky V. Štajf – E. Horniaček. Naštěstí bez zdravotních následků. Vojtěch Štajf patří dlouhodobě mezi nejlepší české jezdce. Má zkušenosti mistrovství ČR i z pouštních soutěží (aktivně se účastnil také rally Dakar). Tuto RZ nedokončilo ještě pět dalších vozů. Z dílčího vítězství se zde radovala česká posádka Jakeš Miroslav – Machů Petr se Škodou Fabia R5.

Start halenkovických zkoušek byl situován na místní komunikaci v blízkosti modelářského letiště Vrchovice. Na cestě od Kopce ke startu se řadily soutěžní vozy a to byla pro mnohé z halenkovických obyvatel příležitost prohlédnout si je zblízka, pohovořit

s posádkami nebo pořídít nějakou tu fotku na památku. Ostatně kolem trati vznikla spousta improvizovaných diváckých míst, ze kterých soutěž pozorovali domácí i přespolní. Oficiální divácké místo u letiště na Drahách bylo sužováno silným větrem a deštěm – tam vydrželi jenom ti nejsilnější příznivci.

Druhá rychlostní zkouška přivedla do Halenkovic zbytek startovního pole, které prošlo velmi jemným sítem této náročné soutěže. Déšť ustal. Stále se bojovalo i o celkové vítězství. Rychlostní zkoušku č. 13 vyhrála česká posádka Kopecký Jan – Dresler Pavel s Fabií R5 – právě v Halenkovicích se této posádce podařilo dostat před, do té doby vedoucího Lukjaňuka, následně jej už před sebe nepustit a vyhrát celou soutěž.

Informace ze soutěže byly zprostředkovávány prostřednictvím několika rádií, specializovaných internetových stránek, své štáby zde měly televizní stanice ČT sport a promotér soutěže – Eurosport. Ten také zajišťoval letecké záběry z palub kamerových vrtulníků. Ty z Halenkovic odlétly s nádhernými záběry, mimo závodních aut, také naší obce. Diváci v celé Evropě mohli při večerních a nočních aktuálních reportážích vidět z ptačí perspektivy například halenkovický kostel a centrum obce.

Celkovým vítězem letošního Barum Czech Rally Zlín se stali Jan Kopecký a Pavel Dresler na voze Škoda Fabia R5. Další posádky v pořadí:

2. Lukjaňuk A. – Arnautov A.	RUS/RUS	Ford Fiesta R5
3. Sordo Dani – Del Barrio C.	ESP/ESP	Hyundai i20 R5
4. Jakeš Miroslav – Machů P.	CZE/CZE	Škoda Fabia R5
5. Gryazin N. – Fedorov Y.	RUS/RUS	Škoda Fabia R5
6. Kreim Fabian – Christian F.	GER/GER	Škoda Fabia R5
7. Tarabus J. – Trunkát D.	CZE/CZE	Škoda Fabia R5
8. Ingram Chris – Whittock R.	GBR/GBR	Škoda Fabia R5
9. Magalhães B. – Magalhães H.	POR/POR	Škoda Fabia R5
10. Pellier Laurent – Combe G.	FRA/FRA	Peugeot 208 T16

## Nápad, který se stal realitou

Kdo by si myslel, že pravá dovolená má být složená jen z rekreace na pláži, spousty jídla a válení se ve vířivce v pětihvězdičkovém hotelu, by se opravdu spletl. Tento dlouho a hluboko zakořeněný stereotyp vyvrátili letošní léto kluci z Halenkovic – Ondra Kadlčák a Radek Vlachynský.

Mnozí z vás už vědí ze sociálních sítí, že se vypravili na velmi netradiční dovolenou až do Itálie. Na první pohled se neděje o nic zajímavého ani neobvyklého, lidé přece jezdí i někam mnohem dál... Kluci se však rozhodli dopravit se do cíle na kole, a to už si zaslouží nálepku „netradiční“, „zajímavé“ nebo dokonce „odvážné“ a často i „nemožné“.

A jak se vlastně k této myšlence dostali? „Asi bych řekl, že to vzniklo tak, že jsem začal sledovat různé takové videa a řekl jsem si, proč to nezkusit 😊,“ říká Ondra. Následoval jeden večer v opojení alkoholu a nápad byl přijat. A koho jiného si s sebou nevezít, než svého nejlepšího kamaráda Radka, který je pro každou špatnost. „Když Ondra přišel s nápadem jet do Itálie na kolech, hned jsem po tom bez přemýšlení skočil. Důsledky mi došli až pozdě,“ popisuje Radek dnes už veselé vzpomínky.

Čas plynul, dny ubíhaly, jeden měsíc se přehoupl v druhý a než se kluci nadáli, byl den příprav. „No přípravy byly takové, že jsem fakt každý den sledoval videa a pak jsem začal hledat články ohledně praktických věcí, co s sebou atd. A potom už zbylo vzájemně se domluvit na trase,“ promluvil Ondra o plánování dovolené.

Nikdo z nás si nedokáže představit, jaké pocity zažívali při opuštění domova. „Když jsem měl nasednout do vlaku, byly se ve mně emoce. Nevěděl jsem, jestli se vůbec vrátíme. Navíc jsem vlakem už hodně dlouho nejel a to byl v tomto případě celkem velký problém,“ vzpomíná na těžké chvíle Radek. Ondra popisuje úplně opačné emoce. „Pocity byly úžasné, jelikož jsem se na to hodně těšil. A jen malé obavy, jestli to zvládneme a bude dobré počasí, ale připraveni jsme byli dobře, si myslím.“

V pátek 29. června nastal den odjezdu. Kluci vyrazili z Halenkovic do Otrokovic, odtud se vlakem vydali do Břeclavi a začala jejich dobrodružná cesta k moři. Na kolech upravených pro horské podmínky měli sbaleny pouze nejn nutnější věci od stanu a spacáků, přes pár nejn nutnějších kousků oblečení a hygienické potřeby, k nezbytným mapám a náhradním dílům na kola, což se naštěstí pro ně ukázalo jako zbytečné. Celou cestu zvládli bez jediného defektu.

Již od začátku je však čekal nelehký úkol – orientace. Za první den se stihli dvakrát ztratit, což se při představě, kolik dní a kilometrů mají ještě před sebou, zdálo až příliš. Ondra o této



události hovoří slovy: „Naštěstí jsme to zjistili relativně rychle, tak jsme to vždycky otočili a pokračovali správným směrem. Jen jsme se tomu poušmáli.“ První noc se utábořili asi 30 kilometrů za Vídní. „Profil prvního dne byl, dá se říct, méně náročný a snažili jsme se držet nějaké tempo. Těch mých prvních životních 138 km jsem čekal horších 😊,“ hodnotí Radek.

Následující den se ukázal jako kritický. I když Halenkovice nejsou žádná rovinka, vysočině v Rakousku nesahají ani po kotníky. „Druhý den začal poklidnou jízdou až do nějakého 70. kilometru, kde se z ničeho nic zvedalo snad asi úplně vše, co před námi bylo. Tak jsme slezli z kol a dali jsme si trochu delší procházku asi nějakých 5–10 km. A po náročném výšlapu jsme jeli zase dlouho dolů. Celkem jsme ujeli 120 kilometrů,“ říká s úsměvem na rtech Ondra.

Třetí den uběhl ve znamení relativní pohody. Chlapci ujeli 130 kilometrů a s úsměvem dosáhli slovinských hranic. Čtvrtý den zasvětili odpočinku a to ve slovinském městě Maribor. „Nohy nás nebolely, nebyli jsme unavení, ale měli jsme 100 kilometrů náskok a po třech dnech jsme opravdu cítili, že potřebujeme sprchu, a ta při stanování na loukách v nabídce nebyla. Celý den jsme pak hráli v kempu fotbálek se dvěma desetiletými kluky z Dánska. Unavili nás víc, než největší rakouské kopce. Přece jenom už nejsme nejmladší,“ vzpomíná se smíchem Radek.

Pátý den se hoši opět vydali na cestu. Kvečeru je v nohách hřálo 120 ujetých kilometrů až do Lublaně a v srdcích pocit, že následující den již dosáhnou svého cíle – pláže v italském městě Terst. Což se jim opravdu splnilo. „Byli jsme tak posledních 20 km od cíle a pořád jsme byli ve Slovinsku. Čekali jsme, kde a kdy se před námi otevře výhled na moře. Když jsme se dostali na hranice s Itálií, následovala jedna delší rovinka a potom asi nejkrásnější pocit, co jsem zatím v životě zažil. Ukázalo se nádherné město a pak i moře a pocity byly úžasné. Chtěl jsem se radovat jak malý kluk, ale spíše jsem se kochal tím krásným městem,“ promluvil otevřeně o svých pocitech Ondra. „Když jsme zastavili na molu u moře, všechno to ze mě spadlo. Pocity byly neskutečné a nic jiného nás v tu chvíli nezajímalo. Bylo to nepopsatelné. Emoce jsme neudrželi a začali jsme radostí křičet,“ popisuje Radek pocity na konci cesty.

A co bylo pro kluky největší motivací a podporou? „Už jen to, že nám nikdo nevěřil. Ale i sám pro sebe jsem si to chtěl dokázat. Podporou jsme byli asi jeden druhému. Snažili jsme se pomáhat

*Pokračování na straně 31.*





*Pokračování ze strany 30.*

si a podporovat se," přiznává Ondra. „Nejvíc mě podporovalo, že nám fandí strašně moc lidí a podporuje nás jak přes smsky, tak přes Facebook. Těch pozitivních komentářů byla hromada. Tímto bychom chtěli poděkovat všem, kdo si našli čas a sledovali naši cestu a snažili se nás povzbudit, a taky těm, kteří nám připravili přivítání při návratu, čímž nás opravdu potěšili. Velký dík patří taky mému strýci – Jaromíru Kociánovi, který se pro nás vypravil 667 kilometrů autem až do Itálie, aby nám ušetřil stres ze zpáteční cesty vlakem. Najít správný vlak na nádraží s 52 kolejemi by pro nás bylo nemožné," hodnotí Radek.

A co si z celého tohoto zážitku odnesou? „Myslím, že když jsme tam dorazili, splnili jsme si náš sen, což samo o sobě stačí. A taky jsme ukázali těm, co nás podporovali a taky těm, co nám nevěřili, že jsme to dokázali. Jsme na sebe hrdí a věříme, že příští rok, až se vydáme k Balatonu, bude mít náš výlet opět šťastný konec," říká Radek.

O závěrečné slovo se nám postaral Ondra a myslím, že nic víc dodávat nemusíme: „Bylo by milé, kdyby všude žili lidé, jako ve Slovinsku. Nikdy nezapomeneme na asi devadesátiletou babičku, která i přes své špatné zdraví byla ochotná nám jít napustit vodu do bandasek. Z toho bychom si měli vzít příklad. Největší zkušenost, kterou si budu už navždy pamatovat a řídit se jí, je, že nápad, který se někde vysloví, nemusí být jen k zamánání a zaklepání na čelo, ale klidně realitou..."

*Markéta Graclová*



## STUDÁNKA

**Zhruba 200 m od Zelené chaty cestou směrem na Tabarky je za prvním mostkem odbočka na Budáčinu. Jen 50 m vpravo od této cesty bývala roky rokoucí studánka.**

Vzpomněl jsem si na tábor na Zelené chatě, jak to bylo supr, když jsme s paní učitelkou Huťkovou chodili na vodu do této studánky. Taky jako malý capart jsem s maminkou a se sestrou rád ke studánce chodíval.

Toto místo jsem chtěl ukázat svým dětem, aby věděli, kde ta studánka, o které občas mluvím, je. Jaké bylo překvapení, když jsme se k ní po dlouhých letech vydali. Studánka byla už jen zbořeníštěm, v ní ležela mrtvá srna, která se sem šla asi napít a už se nemohla dostat ven. Bylo mi z toho trošku smutno...

Tak jsme se rozhodli, že studánka bude zase studánkou. Letos v červenci jsme pár dní dovolené trávili právě u této studánky. Několikrát jsme ji celou vyčistili, skruže uložili opět na sebe, dali studánce nový poklop a taky trošku zkrášlili okolí (ale jen tak, aby se neztratila přirozenost). Výsledkem naší péle je opět krásná studánka. Taková jaká byla, když jsem já byl malým klukem.

*Toto jsem nepsal já, ale moje žena. A důvod? Ten je prostý, zkrátka jen aby se na tuto studánku nezapomnělo...*

*Eliška a Rostislav Trvajovi*



## JAK JSME SE STALI OBČANY HALENKOVIC

### Zastavení druhé – všichni jedna rodina a mapa Jožky Gabrhelí(č)ka

Posuneme se v čase o deset let a jsme v druhé polovině osmdesátých let a co je překvapující – třetí sezónu jezdíme na chalupu na Halenkovice. Co se po tak ostrém prvním seznámení stalo?

Shodou náhod za mnou přišel Ota Juřena, halenkovický rodák a kolega z Moravského Berouna, jestli bych mu nepomohl prodat jeho rodnou chaloupku na Pláňavách. V té době se dcera chystala do školy a my jsme nechtěli, aby z ní vyrostlo panelákové dítě. Tak jsem Otovi pomohl a na svatou Annu toho roku podepsali kupní smlouvu a měli zajištěnu náplň na víkendy.

Přihlášení na tehdejším MNV bylo bez problémů, jen předseda poznamenal: „To zase bude ...do lesíčka na čekanou...“ a paní matrikářka se zeptala, jestli je na Kútech ve Zlíně ještě někdo, kdo nemá chalupu na Halenkovících. Byli jsme totiž čtvrtí z našeho paneláku, kteří v tu dobu víkendově zakotvili na Halenkovících.

Už od počátku jsme si se svým víkendovým pobytem moc starostí nedělali. Chaloupka byla sice malá, ale dvorek bylo krásné místo s okolím zarostlým tak, že by nikdo neřekl, že jsme ve středu obce. A tak jsme většinu času trávili venku – od časné ranní kávy po večerní deci vína. Mezi tím samozřejmě nepřetržitá práce s přizpůsobováním domku i toho čemu jsme chtěli říkat zahrádka, našim představám. Tedy rekreace čistě pracovní. Ani známých jsme první roky mnoho nezvali. Ani se k nám necpali, věděli, co by je čekalo. Spát jsme chodili se slepicemi, žádné „do lesíčka na čekanou“ nebylo, sousedů bylo bez problémů.

Ale nebyli jsme zcela izolováni. Ani to nešlo. Vřadit se mezi ostatní přinášelo některé zajímavé okamžiky. První bylo, že jsme zjistili, že před námi tam žili Juřenovi – Husovi. Necháпали jsme toho Husa až do zjištění, kolik Juřenů žije okolo nás. To už manželka přestala oslovovat souseda pane Zúbek a byl to zase pan Juřena. Takže kromě Husů a Zúbků tu žila hromada Juřenů, všichni s nějakými přezdívkami. To platilo samozřejmě nejen pro

Juřeny. Některé přezdívky byly veselé, třeba to, že Gabrhelíkům se říká Gabrhelíčci, jiné se zdály spíš posměšné. Třeba jenom k těm Juřenům. Byli zde Husovi, Zúbci, a jednotlivci Salátník, Pikiš, Oslák, Pípák a určitě i další. Tak mě napadlo, jestli to někdo shromáždil dohromady, je to přece součást místního folkloru. Objevovali jsme to, co je rodákům známé, že je zde několik příjmení, která jsou velmi četná. Nezapomeňte, že tehdy ještě nebyla žádná kniha o Halenkovících se jmény rodin od založení obce.

Jak jsme se sžívali s okolím, jsme poznávali i další lidi. Ale vyznat se v tom kdo je kdo, když všichni se jmenují stejně nebo podobně a většinou tvrdí, že nejsou rodina, bylo a je dodnes mimo moje chápání. Nejhorší ale bylo, když nám sousedé, v dobré víře, začali vysvětlovat, kdo kde bydlí, odkud pochází a jak je s kým spřízněn. Pro mě absolutní konec. Veliká rozloha, hrůza místních částí, omezený počet příjmení, někdy podobných tak, že jsem podezíral dávné matrikáře, že dělali zápisy „pod vlivem“ a nová příjmení vznikala špatným opisem. Jak jinak si vysvětlit Janečku, Janečka, Sukuppa, Súkupa, Soukupa, Beránka a Baránka a další?

Ale byly zde i další zvláštnosti, pro nás velmi překvapující. Při vysvětlování příbuzenských vztahů velmi často padaly poznámky jako:

„...to ona ho měla s tím a s tím...ale vzala si toho a toho...“

no, ale on měl bokem...“

ale toho zase měla s tím a její to věděla...“

Ano, tyto případy se stávají „i v lepších rodinách“, ale mě tu překvapilo to, že to nikdo netajil, nikoho to ani nepohoršovalo a všichni to věděli.

Doslova šokován jsem byl, když u nás byl soused (vzdálený asi kilometr) a při nějaké práci jsem se ho ptal na děti. „Mám kluky, no, dva, na toho druhého jsem si už zvykl,“ ošíval se. Neměl jsem odvahu se ho ptát dál. Ale jiní dobří sousedi nám to později vysvětlili.

Jindy jsem seděl dopoledne v hospodě U Lhotských – měli tam tehdy ještě dlouhý stůl, chlapi se bavili, nevěnoval jsem jim pozornost, až když

jeden říkal: „Já mám nejdražší vrata na světě. Když mně jich dělali, tak se tesař tak skamarádil s mojí, že z toho byl kluk. A víte, kolik stojí takového kluka vychovat? Tož to sú ty moje drahé vrata.“ Samozřejmě, stalo se to na světě už mnohokrát, ale nedovedl jsem si představit, že to některý „postižený“ dává jako bonbonek k pivu v hospodě. To je možné jen v Halenkovících. Sexuální revoluce zde proběhla asi spíš než jinde, nebo asi tu puritánské předstírání nikdy nezapustilo kořeny.

A tak jsme přirovnávali Halenkovice – obec, která tehdy měla v zimě jen jednu cestu do světa a ze světa, v tomto případě do Spytihněvi a zase zpátky, obec, která nikdy nikoho z mocných nezajímala (s výjimkou Slušovic, když zde chtěli pěstovat kukuřici místo trnek) k opuštěnému ostrovu nebo izolované vesnici někde uprostřed vysokých hor. Dlouhé zimní večery, nikdo nikde, cesta liduprázdná, v televizi dva stupidní programy, děvčata krev a mlíko (to zůstalo dodnes, jen těch stupidních programů je daleko víc), nejmilejší zábava je... však si rozumíme. A tehdy jsem si vzpomněl na ono první setkání a na slova „tady jsme všichni jedna rodina“. Také mě napadlo, jak by vypadaly stromy života, které si v dnešní době mnozí sestavují. Měly by haluze hodně propletené a určitě by byly pokroucenější, než má proslulá buchlovská lípa, která roste údajně „hore kořenem“.

Některé názory na lidi z Halenkovice však byly až na hranici přijatelnosti. Jedna spolupracovnice z Napajedel, mi po zjištění, že jezdíme na Halenkovice, řekla: „Pane Slaník, když jsem chodila do školy, tak když byl někdo z Halenkovice, tak to znamenalo, že je...“ a teď se zamyslela, hledala vhodné vyjádření toho, co si myslela, a aby při tom nikoho neurazila. Pomohl jsem jí: „Chcete říct, že je trochu jednodušší.“ „Ano, to je ono,“ dodala spokojeně. Velice se mě to dotklo, ale časem jsem si uvědomil, že totéž říkají ve Zlíně o lidech z Napajedel, v Brně o Zlíňácích a v Praze o Brňanech. A co si my na Moravě myslí-

*Pokračování na straně 33.*





*Pokračování ze strany 32.*

me o Pražácích, nebudu opakovat. Přesto se mě její názor velice dotkl. Ano, život v jisté izolaci, s obtížnější dostupností okolního světa, to byly podmínky jak pro izolaci, tak pro smeknutost jako obranu proti okolí.

O tom, že život zde, přes všechny obtíže, byl hlavně pro mladé nezapomenutelný, jsem se přesvědčil na několika příkladech. První byl samotný Ota Juřena, se kterým jsem strávil mnohý hospodský večer v Moravském Berouně při jeho dlouhých, radostných a velmi vášnivých vzpomínkách na dětství a mládí v Halenkovících. A to byl již 30 let mimo rodinou obec. Další byl soused Petr, který žil v Ostravě a na Halenkovice, kde se narodil a prožil mládí, jezdil na zahradu. Jednou v létě si to zde natáčel (filmoval) a jeho paní to komentovala svým krátkým ostravským přízvukem: „On to natača, v zimě to doma promita a při tem beči.“ A do třetice je to můj bývalý spolupracovník Josef, halenkovický rodák. Při zmínce na Halenkovice končil vždy slovy: „Já se tam vrátím, bos s kloboukem v ruce, já se tam vrátím...“

Myslím, že toto není potřeba komentovat. Snad každý, kdo prožil mládí na Halenkovících má podobných příkladů plné hrsti.

Pro nás to byla romantika, ale to, že domácí to nemají jednoduché, jsme si připomněli, když jsem, v dobrém rozmaru, vstal v sobotu brzy ráno a chtěl překvapit rodinu čerstvými „obzvláště vypečenými“ rohlíčky na snídani. Samozřejmě – „až kolem poledne“ – mi bylo sděleno a já si připomněl setkání před deseti lety. Nic nového pod sluncem, jako by se čas zastavil.

Jinak v té době, ještě několik roků jsme budovali reálný socializmus, se oproti mému prvnímu setkání s Halenkovici mnoho nezměnilo. Aut bylo pořád pomálu. Dodnes vzpomínám, jak jsem natahoval nové pletivo na plot u cesty. Na cestu jsem si rozvinul 30 metrů pletiva a pomalu a pečlivě je upevňoval na sloupky. Trvalo to celý den a po cestě neprošlo jedině auto.

Čím méně bylo aut, tím více bylo domácích traktorů, exotických, doma vyrobených strojů. Jeden z prvních ohlasů na mé působení na Halenko-



vicích se týkal toho, že zde žije pan Skopal, strojník, známý výrobou malotraktorů. Měl jsem tu možnost se s ním ještě setkat v jeho domku a dílně na Chobotově. Velký zážitek. Jak tak jsme většinou pobývali venku, tak jsme se naučili poznávat podle zvuku traktoru, kdo jede. Několikrát mě napadlo, jak by asi vypadala přehlídka těchto strojů? Nenapadlo mě ale, že bude muset uplynout ještě více než 30 let, než se taková přehlídka opravdu uskuteční.

Jinak to byl pro nás nový svět, který se nedá krátce popsat. Například když soused Karel, včelař, stál na cestě, hleděl nepřítomně do lípy u cesty „jako by mu uletěly včely“. Jel jsem s kolečky plnými jako obvykle nějakým marastem a on mně povídá: „Sousedo, viděl jste někdy včelí roj?“

Nic z toho však nevadilo naší dceři. S místní mládeží se skamarádila velice rychle a doma se objevovala, jen když dostala hlad a na noc. Když se na její „bandu“ dívám dnes, měli docela reprezentativní složení. Byli tam Margita a Jožka, Marcela, Broňa, Petra a hromada těch, kteří jako my dojížděli na víkendy a prázdniny. Třeba Marek, Katka, Bára a Jana a ještě další a další. Z našeho dřívějšího vandrování jsme měli poměrně velký stan. Ten jsme pár prvních roků vždy na začátku prázdnin postavili na zahradě a až do konce prázdnin sloužil celému mladému okolí jako rejdiště. Kdo ho používal mimo víkendy, po tom jsme nikdy nepátrali.

Samozřejmě mladí netrávili čas jenom na Pláňavách. Tak jsme se dozvídali, že byli u studánky na Pasečiskách, u Cigánovy skály a U Větráku, byli se koupat u Ondrovy hájenky nebo byli až u Zelené chaty, kdysi byli na Zemanových, hlava mě šla z těch míst kolem.

Strach z těchto výletů jsme neměli. Byla s místními, co od nich mohla pochytit, to pochytila, jenom nám vadilo, že jsme vlastně nevěděli, kde byli. Že jsou Halenkovice rozsáhlé, je známé. „Když chceš poznat Vídeň...“ jsem slyšel jako první od folkloristy Miloše. Tři měsíce, které jsou prý potřeba pro poznání Halenkovice, nám zdaleka nestačily. Jak na to? A tak jsme požádali o pomoc kamarády naší mladé. Iniciativně se přihlásil Jožka. Znal Halenkovice a okolí dobře, od svého otce a dědy. A tak jsem přinesl velký arch balícího papíru, tužky a Jožka nakreslil a předvedl mapu Halenkovice. Arch mu ale nestačil, a tak se přilepily další. I tak byl střed obce, samozřejmě Pláňavy, velký a k okrajům se jednotlivé části zmenšovaly, aby se vlezly na papír. Proto Zemanové byly jen zlomkem Pláňav a Kržle a Zádřinové byly jen nevýznamnými kousky na okraji.

K mapě připojil Jožka i komentář. Tak jsme byli zasvěceni do loupění loupežníků na Budačině, seznámili jsme se s tragickým osudem cikánské rodiny ve skale, kde, kdy hořelo, kde byly záplavy i třeba to, že „na Zemanovém má každý koňa“. Bylo to pro nás, měš-

*Pokračování na straně 34.*

*Pokračování ze strany 33.*

táky, trochu nepochopitelné, ale věřili jsme mu. Kdyby řekl, že ve chlívě někdo má osla, pštrosa místo kohouta, místo kozy lamu, staví v chlívku letadlo nebo má v garáži helikoptéru, tak bych mu to věřil. V tomto kraji je všechno možné.

Na dceru mělo kamarádství s místními kamarády velký vliv. Jako příklad může sloužit příspěvek „Vesnické zvyky“, který byl otištěn v okresních novinách *Naše pravda* v roce 1988. Až na ten rybník v něm není nic vymyšleno. Nejvíc na dceru zapůsobilo, když byla



u Kubičků v chlívku. Sama to komentovala slovy: „Lidi jezdí kdoví kde do ZOO a neviděli v životě kozu s kozlátkem.“

Vůbec, paní Kubičková a pan Matlocha byly pro nás „dobré duše“, které nám pomáhaly poznávat katastrof Halenkovice. Pod jejich vedením jsme poznali U Mrazíka, ateliér malíře Berana i okolí kolem Svatých.

Tak jsme také poznali i to, že mnozí lidé na Halenkovici jsou mimořádně šetrní a nic nevyhodí, raději to uloží, nebo spíš odloží, pokud možno hned vedle domu. Samozřejmě to na kráse ničemu nepřidá. Trochu nám to vysvětlila paní Kubičková: „Doma nás vedli k tomu, že první na světě je dobytek, po něm hospodářství a nakonec my.“ Hospodářství a dobytek zmizely, ale zvyky ne. Jak by vypadala železná sobota! Soutěž o nejkrásnější obec ještě tehdy nebyla, a i kdyby, tak Halenkovice by se do ní určitě nepřihlášily.

Idyla víkendových pobytů, dlouhých večerů venku a dnů bez panelákového

rámusu však dostaly vážnou trhlinu, když se nám ve „světnici“ po několika letech vyrojili mravenci a po pár letech jsme zjistili, že přizpůsobit chaloupku našim představám není možné. A tak jsme stáli před rozhodnutím – buď následovat jiné „luftáky“, to je chalupu prodat a přenechat štěstí při rojení mravenců jiným, nebo kotovický sen zlikvidovat a na jeho místě postavit něco podle našich představ, což jsme nikdy před tím neměli v plánu.

Řešení tohoto dilematu odpovídalo jednomu poměrně málo známému přísloví: „Druhá žena, první dítě, obě mají zlaté řitě.“ Zkušeností s druhou ženou nemohu posloužit, ale je-li první dítě dcera, co tu má krdel kamarádů, je řešení jednoduché. Ani nemusíte hádat. Jinak byste to přece dnes nečetli.

Takže jak to příště ukončíme? Jednoduše. „Rodák – náplava? Ne – občan!!“ A za co se počítáte vy?

*Ing. Antonín Slaník*

## PATENTOVÝ FESTIVAL 2018 ANEB UCHOVÁVÁME TRADICE

Je večer 17. května. Ve 22.20 se z mobilního telefonu ozývá zvuk oznamující příchozí zprávu. Po otevření následuje tajemně podmanivá hudba, za kterou se skrývá nečekané představení.

Objevuje se scéna. V hlavních rolích vaši hrdinové – brambory, vejce, mák, povidla, skořice (alkoholici, abstinenci a ostatní trpící) neděle 3. června 2018 Halenkovice – Patentový festival u kameňa...

**A jak celou akci shrnuli tvůrci a autoři námětu – Gajdošáci?**

Tak posílám souhrn :)

- O víkendu na začátku června bylo uváleno, usmaženo, podáváno a zkonsumováno 720 placek = patentů (dle chuti – se skořicí/mákem/ořechy)
- 2 dny příprav a 2 dny konzumace :)
- Během patentového víkendu u nás bylo celkem 70 lidí :)
- Spotřebovalo se 20 kg zemáků, 11 kg mouky, 30 vajec, 10 litrů mléka a 7 másel
- Těsta bylo přes 30 kilo, to kuchařky nevážíly :)

*Anička*

Halenkovice se stávají domovem pro mnoho nových mladých rodin a některé se s pojmem „patent“ v kuchyni setkávají poprvé. Nabízíme tradiční recept na jídlo našich babiček od dlouholeté vedoucí školní kuchyně paní Lidušky Jamborové, který je stále uveřejněn na stránkách Českého rozhlasu Brno.

### Kysané patenty z Halenkovice

Poté, co reportérka Českého rozhlasu Brno požádala o původní či tradiční jídlo z Halenkovice, vyšel dne 28. dubna 2015 v pořadu *Apetýt* následující recept.

**Recept od naší posluchačky Ludmily Jamborové z Halenkovice**

**K přípravě těsta budeme potřebovat:**

- 300 g brambor (den předem uvařených a jemně nastrouhaných)
- 500 g polohrubé mouky
- 2 žloutky
- 100 ml oleje
- necelá kostka kvasnic
- 1 malá lžička soli
- 300 ml mléka
- 1 lžíce cukru krupice

**Na náplň:**

- 500 g povidel

**Na závěrečné máčení:**

- 150 g mletého máku
- 100 g mletého cukru
- 300 až 400 ml mléka (dávka je na 50 kusů)

**Postup:**

1. Napřed uděláme kvásek – smícháme kvasnice, lžíce cukru, vlažné mléko a lžíce polohrubé mouky.
2. Do mísy dáme zbytek surovin na těsto. Smícháme a přidáme nastrouhané brambory.
3. Zpracujeme na tužší těsto a necháme kynout 30 minut (až bude mít těsto dvojnásobný objem).
4. Dáme těsto na vál. Rozválíme ho na necelý centimetr a nakrájíme čtverce 8 × 8 cm.
5. Plníme povidly, zabalíme jako koláček a dáme na vymaštěný plech (dáváme od sebe, aby zůstal kulatý tvar).
6. Pečeme 20 minut na 180 stupních.
7. Poté chvilku necháme vychladnout. Namáčíme v horkém mléce a obalujeme v mletém máku s cukrem.

Recept je na stránkách Českého rozhlasu Brno stále dostupný.

Zdroj: <https://brno.rozhlas.cz/kysane-patenty-z-halenkovic-6456773>



## VESNICKÉ ZVYKY

**Naše pravda, 14. 10. 1988**

Dovolená se letos vydařila jako nikdy. Počasí jako za devizy, voda v rybníku teplá, pivo v místní hospodě jako křen, byli jsme totiž v chalupě na vesnici. Práce tam ovšem bylo jako na každé chalupě, a tak nám ani nevadilo, že se naše dcera „doma“ ani neukazovala. Hned po snídani zmizela se skupinou místních kamarádek a velice rychle byla jako jedna z nich. Inu, děti jsou přizpůsobivé. S obtížemi jsme ji sehnali k jídlu a večer na kutě. To víte, po první třídě se musí odpočívat důkladně. Jen po kole, které zůstalo ve sklepe v paneláku se jí stýskalo.

Jakmile jsme se tedy vrátili a vybalili, vyjela na projížďku. Šel jsem s ní, aby se jí při tom náhlém přechodu do městského provozu něco nepřihodilo.

Bylo příjemné nedělní odpoledne a na nábřeží se procházelo jen několik dvojic. Dcera jela na kole pomalu, důstojně, snad aby si dost vychutnala tak dlouho odpírání požitků z jízdy. Šel jsem pomalu za ní, jako bych k ní nepatřil. Jen pohledem jsem ji pozoroval.

Jak si na vesnici rychle zvykla, pozdravila každého, koho potkala. A pěkně hla-

sitě, jak jsme ji vždycky učili. Její „dobry den“ bylo daleko slyšitelné. Reakce všech na nenadálý pozdrav byla stejná. Udiveně se zastavili, chvílku na ni nechápavě hleděli, a pak se začali bavit. Když jsem je nezúčastněně předcházel, mohl jsem si dát dohromady asi takový průběh rozhovoru:

„Proč jsi jí neodpověděla? Zdravila tě!“

„Mně nezdravila, já ji neznám, určitě zdravila tebe!“

„Říkal jsem ti, že ji neznám! Tebe zdravila!“ To už bylo podrážděně.

„Už si nepamatuješ lidi! Měl bys s tím něco udělat.“

„Nevím, odkud bych já měl znát malé holky. To snad spíš ty od těch svých věčných kamarádek!“

Další průběh jsem již raději nechtěl domýšlet. Vzpomněl jsem si při tom na muže, který kdysi vstoupil do trolejbusu a pozdravil. Hovor v trolejbusu hned ztichl a všichni začali hledat kartičky a lístky, protože si mysleli – vešel revizor. Na pozdrav mu samozřejmě nikdo neodpověděl. Pán si však klidně sedl jako každý cestující. Ještě několik zastávek byla

nálada v trolejbusu stísněná. Lidé těžko snášeli, že je někdo pozdravil „jen tak“.

Na konci nábřeží jsem dcerku zavolal.

„Zdrav jenom ty, které znáš,“ poučil jsem ji.

„Podívej se na ně. Šli na nedělní procházku a teď tam stojí a hádají se. Už nejsme na vesnici.“

„Na chalupě jsem taky všechny zdravila. Každý mně odpověděl a usmíval se.“

„Na vesnici se všichni znají. Proto se zdraví.“

„Ale mě zdravili i ti, kteří mě neznali,“ vzdorovala.

„Tady jsou jiné zvyky,“ ukončil jsem rázně hovor.

Dívala se zamyšleně na dvojici v dálce, která si snad začala vyčítat něco zcela jiného.

„To jsou ale bl. ci,“ ujelo jí. A hned dostala jednu za ucho. Kdo ví, co všechno se od těch vesnických dětí naučila. Tomu je konec! Jsme už přece doma, ve městě. Mezi lidmi, kteří mluví slušně, v neděli chodí na procházky a zdraví jen toho, koho znají. A ostatní jim mohou být ukradení.

-as-

## Centrum denních služeb pro seniory — Oblastní charita Uherské Hradiště



Trávíte rádi svůj volný čas ve společnosti svých vrstevníků? Nechcete nebo nemůžete být sami celý den doma? A nebo máte ve své domácnosti rodiče či prarodiče a nevíte, jak skloubit zaměstnání s péčí o ně? Pokud jste si odpověděli, alespoň na jednu otázku ano, tak naše sociální zařízení Centrum denních služeb pro seniory je tu pro Vás.

Centrum denních služeb pro seniory poskytuje ambulantní službu, seniorům od 60 let se sníženou soběstačností z důvodu věku, chronického onemocnění nebo zdravotního znevýhodnění, jejichž situace vyžaduje pomoc jiné fyzické osoby a kteří mají zájem se zapojovat do nabízených aktivit, které centrum nabízí. Ke každému uživateli služby přistupujeme důstojně a individuálně. Zajišťujeme mu poradenství, spolupráci s rodinou,

motivujeme ho a snažíme se co nejvíce uživatele zapojovat do dění v zařízení.

Služby, které centrum nabízí jsou placené a odvíjí se od poskytovaných úkonů, které si uživatel centra volí dle své potřeby.

Centrum denních služeb pro seniory, kde uživatelé mohou trávit svůj volný čas OD PONDĚLÍ DO PÁTKU OD 7:00 do 15:30 hod. naleznete v UHERSKÉM HRADIŠTI v části zvané Rybárny, Moravní nábřeží 81. STŘE-

DISKO JE BEZBARIÉROVÉ. Bližší informace naleznete na internetových stránkách [www.uhradiste.charita.cz](http://www.uhradiste.charita.cz) nebo na emailu [cds@uhradiste.charita.cz](mailto:cds@uhradiste.charita.cz), či v Centru denních služeb pro seniory v Uherském Hradišti nebo na telefonním čísle 725 520 983. Pokud Vás naše sociální služba zaujala přijďte se za námi podívat. Budeme se těšit na Vaši návštěvu.

Mgr. Račka Stuchlíková



## Dobrodružství v druhohorách

Hlavní pořadatelé jako odměnu halenkovickým koledníkům za účast v letošní Tříkrálové sbírce vymysleli výlet do druhohor. Musím se s vámi podělit o to, jak taková cesta do pravěku vypadá.

Ráno 24. června 2018 se někteří z nás sešli u obecního úřadu na Pláněvách. Netrpělivě jsme čekali na příjezd autobusu, který nás i ostatní účastníky, kteří nastoupili už na Kopci, odvezl do pravěkého Vyškova.

V autobuse byla sranda. Poslouchali jsme naše oblíbené písničky a „somrovali“ bonbóny u ostatních. Po příjezdu jsme nečekaně vystoupili a první čeho jsme si všimli, byli nádherní oslíčci a poníci v ohradě. Jakmile jsme se dostatečně pomazlili, vyrazili jsme k ZOO



parku. Tam jsme se rozdělili do skupinek a každá skupinka dostala přiděleného dospělého.

Všichni jsme nedočkavě nastoupili do vláčku, který nás měl zavést do samotného Dinoparku. Po cestě jsme poslouchali napínavé příběhy dinosaurů z druhohor. Přepadl nás silný a nemilosrdný déšť, takže jsme vše neslyšeli. Vzhledem k tomu, že vláček měl jen střechu, ale z boku nic, seděli jsme namačkaní těsně na sobě, aby ti u kraje nebyli moc mokří. Atmosféra začala dostávat jasné obrysy.

Projeli jsme bránou Dinoparku a spatřili první tři obrovské kývající se dino-

saurů. Zajímavé bylo to, že hned poté, co jsme vystoupili z vláčku, přestalo pršet, takže jsme měli snad štěstí...

Rozdělili jsme se a každá skupinka se vydala napospas dinosaurům sama. Což v druhohorách není zrovna rozumné. Procházeli jsme kolem velkých býložravých dinosaurů, se kterými jsme si vyfotili „selfička“. Pak jsme namířili do kopce k obávanému T-Rexovi. Když jsme přišli, tak vůbec nejevil známky života. Prostě nic nedělal. Já, jako velká hrdinka, jsem k němu šla blíž. A v tu chvíli zařval a otočil hlavu směrem ke mně. Krve by se ve mně nedořezal – hroz-

ně jsem se lekla, začala jsem pištět a utíkat. Samozřejmě jsem sklidila posměch jak od holek ze skupinky, tak od paní, která prodávala zmrzlinu opodál...

Když jsme šli dál, obdivovali jsme další dinosaury a potom jsme narazili na restauraci, kde jsme si dali oběd.

Po obědě jsme navštívili 4D kino. Celí vystrašení jsme pak zamířili k vláčku, který nás převezl zpět do čtvrtohor. Zde jsme už byli jako doma a v klidu jsme si prohlédli nádherná zvířátka. Mě osobně nejvíc zaujali úžasní koně. Jakmile jsme dokončili i prohlídku parku, zamířili jsme k našemu autobusu. Ten nás v pořádku odvezl zpět domů.... Na našem společném výletě neutrpělo zranění ani jinou újmu žádné stvoření jak z druhohor, tak ze čtvrtohor.

Tento den jsem si moc užila. Bylo to super!

Velké poděkování patří paní Anně Horkové a panu Michalu Palúchovi za uspořádání této skvělé dobrodružné výpravy.

Tereza Bieberlová

## Zlínský kraj poskytl Obci Halenkovice investiční dotaci

z Fondu Zlínského kraje ve výši 2 691 000 Kč, na realizaci projektu:

**Kanalizace a ČOV Halenkovice - II. Etapa, r. č. RP01-17DT2/009.**

Dotace je poskytována na základě programu RP01-17  
Podpora vodohospodářské infrastruktury schváleného Radou  
Zlínského kraje dne 12. 12. 2016 usnesením č. 1014/R26/16.



## SLAVNOST PRVNÍHO SVATÉHO PŘIJÍMÁNÍ

## FARNOST

**V neděli 3. června 2018 naše farnost oslavila společně s dvanácti dětmi jejich první svaté přijímání.**

Byl to krásný pohled, když se s panem farářem a ministranty ve dveřích kostela objevil průvod šesti dívek a šesti chlapců nastrojených v krojích. Otec Bohumil děti připravil tak svědomitě, že už v sobotu první svatou zpověď pojali velmi zodpovědně a ze zpovědnice postupně, alespoň na chvíli, vycházel jeden andílek vedle druhého. V tomto duchu prožívali celou tuto slavnostní neděli.

Jak píše otec Bohumil:

*„Snažíme se děti přivést k samotnému Zdroji života a s rozechvělým srdcem pozorujeme, jak se učí vidět to, co je očím skryté. Za malým kouskem eucharistického chleba mohou naši nejmenší vnímat či alespoň tušit Dar, který dává nejhlubší smysl všem darům i životu samotnému.“*

Kateřina Březíková



## Co nám chybí ke štěstí?

Přestěhoval jsem se do malebného moravského města, v němž nalezneme řadu historických památek, krásných zahrad, náměstí a ulice plné roztomilých kavárniček, obchodů a míst k příjemnému posezení. Město je rovněž bohaté na množství kulturních a společenských aktivit. Obyvatelům se nabízí široká síť nákupních center a množství služeb, nechybí zde nemocnice, domovy pro seniory a zdravotně postižené a samozřejmě mají i větší výběr základních a středních škol a možností dalšího vzdělávání pro dospělé.

Možná by nás napadlo, že lidé v takovém městě by měli být spokojenější než v malé vesničce, kde se zdaleka takové možnosti nenabízejí. Když se však začnete s místními obyvateli bavit, nemáte pocit, že by oplývali většími prožitky štěstí. Pravda je totiž taková, že si člověk rychle zvykne na to, co má a co se mu nabízí a po čase mu to přestane být zvláštností. A naopak spíš přibude pár věcí, které budou dráždit, když nebudou fungovat, tak jak bychom si představovali. Celé 20. století byla politika založena na přesvědčení, že zvýšení materiálního blahobytu a možností pro zjednodušení a zpříjemnění života povede jednoznačně k větší spokojenosti. V dobách, kdy lidé trpěli hladem a zimou to tak nepochybně bylo, ale dnes?

Nadále si myslíme, že budeme šťastnější, až splatíme byt nebo auto, až nás v práci lépe ohodnotí, až budou v obchodě levnější potraviny nebo až pojedeme na velkolepou dovolenou. Pak si člověk v novinách přečte, že obyvatelé Bangladéše jsou neuvěřitelně šťastní, zatímco my žijeme v jednom z nejbezpečnějších a nejbohatších států a neustále si na něco stěžujeme. Přesvědčujeme sami sebe, že to naše štěstí teprve jednou přijde, ale zatím na ně musíme čekat. Nebylo by však lepší být šťastným a spokojeným člověkem už teď? Štěstí může být životní cesta. Každý moment našeho života je poklad. Uchovávejme ho v srdci a važme si jej ještě více, jestliže ho můžeme sdílet s někým, kdo je nám velice blízký. S někým, třeba natolik neobyčejným, že stojí zato, trávit s ním svůj život.

**Pamatujte, čas na nikoho nečeká. Tak pracujme, jako bychom nepotřebovali peníze, prokazujme lásku, jako by nás nikdo nezranil a smějme se, jako by nás nikdy nic nezarmoutilo.**

Bohumil Kundl



## Setkání pro otce Bohumila



**Začalo to velmi nenápadně, když zavzvonil telefon na pracovním stole... Byl májový večer a na babické faře se sešli zástupci všech tří farností. Téma znělo: Je možné uspořádat setkání pro otce Bohumila u příležitosti jeho narozenin, aniž by se to dozvěděl?**

Každou ze tří farností (Babice, Spytihněv a Halenkovice) zastupoval jeden, za koordinátora byl ustanoven pan jáhen Pavel. Tak tedy vznikl organizační tým. Jak svou úlohu zvládl, musíte posoudit vy všichni, kteří jste přijali pozvání...

Důležitá byla volba místa, kde by se setkání mělo uskutečnit. Nakonec padla volba na Spytihněv, neboť leží uprostřed spravovaných farností, a tato volba, myslím, byla velmi dobrá. Doputovali sem nejen naši farníci, ale také hosté z Pohořelic, Napajedel, Lidečka, Zlína, nesmíme zapomenout na hudebníky dechové muziky Topolanka, kteří přišli otci Bohumilovi zahrát. Odkud jednotliví hosté přicházeli, bylo poznat podle stužek, které špendlily organizátorky u dveří. Každá farnost dostala jednu barvu, kterou má obec ve znaku. Babičtí proto byli označeni červenou stužkou, spytihněvští modrou a halenkovičtí žlutou. Ostatní hosté měli stužku bílou.

S ohledem na termín narozenin bylo zvoleno nejbližší nedělní odpoledne, tedy 8. červenec. Jenže člověk míní, Pán Bůh mění... a tak otce Bohumila posunul blíže centru arcidiecéze do Kroměříže. Po jeho sdělení, že odchází do Kroměříže, zaznívala opakovaně otázka, kdy se setkání uskuteční. Jak to sdělit, a přitom nic neříci? Asi nikdo z nás nechtěl být na místě jáhna Pavla, který se ujal této úlohy. Výsledek jeho mise byl následující: „S úlevou přijal otec Bohumil moje ujištění, že se snažíme připravit setkání tak, aby to

bylo opravdu hlavně setkání (též lidí mezi sebou) a takřkajíc nízkonákladově. Zmínil jsem beze jmen, že v každé z našich obcí se o stará jeden člověk. Na závěr jsem ho poučil, jak s Danielkou používáme vodu zapomněnku, třeba před Vánoce, když je potřeba nějaký dárek přece jen domluvit. A otec Bohumil ji okamžitě vyzkoušel.“

A byl tu nový termín – **29. července 2018**, potvrzený samotným otcem Bohumilem, pro kterého vše ostatní překvapením zůstalo, a všem členům týmu spadl kámen ze srdce, otec přijde... Myslím, že v průběhu těch dvou měsíců organizační tým byl často téměř zaplaven různými informačními šumy a „zaručené jistými zprávami“.

Díky vstřícnosti spytihněvské farnosti byl sál včetně zázemí připraven přivítat o nedělním odpoledni všechny lidi dobré vůle, kteří chtěli otci Bohumilovi věnovat z hlediska moderní doby to nejcennější – svůj čas.

Každý člen týmu měl svůj úkol a poslání. Myslím, že velkou zásluhu má paní Kolaříková, která zajistila občerstvení, neboť objednat raut pro tak velký počet předpokládaných účastníků, aby se dostalo na každého a nepochybělo, je umění. Už jenom úvaha, kolik porcí řízků, kuřecích nožek, kil grilované krkovic a přiměřených porcí chleba je pro mnohé nepředstavitelná. Dle přihlášených se počítalo s 220 hosty a více...

Díky všem skvělým hospodyňkám ze všech farností se objevily na stole vynikající zákusky, koláče a slané pečivo. Zřejmě se nenašel

nikdo, kdo zvládl všechny druhy ochutnat – a věřte, že jich bylo velmi mnoho.

Možná jste si také coby účastníci setkání položili otázku, odkud bylo víno, které děvčata nabízela. Víno věnovali vinaři z Babice a Kudlovic, kde se obnovila tradice vinohradů, vinných sklepů a výroby vína. Uvítací přípitek byl darem farnosti Babice.

Kdo navštívil prostor pod balkónem, nahlédl do „srdce slavnosti“. Děvčata se zde na velmi malém prostoru dokázala směstnat, a zdá se až neuvěřitelné, kolik se jich tam pohybovalo. Vařila požadované kávy, rozlévala víno do pohárků, točila pivo, plnila džbány vodou, které nebylo nikdy dost, a hlavně se střídala u dřezu kde myla „hory nádobí“ tj. hrníčků, talířů, příborů a skleniček při tom všem byla všechna usměvavá, a ještě neustále doplňovala talíře novými dobrotami. Možná vás překvapilo, že děvčata měla ceduličku se jménem. Není lepší zavolat „Evičko“, „Jani“, než „mladá paní“, nebo „vy v těch pruhovaných šatech, přinesete mi prosím vodu“?

Na barovém pultu kuchyňky byla připravena krabička, která přijímala příspěvky od všech příchozích, kteří se chtěli podílet na tomto setkání. Těch, co přišli a přispěli, nebylo málo...

Otec Jiří v nedělních ohláškách pozval všechny farníky na toto setkání od 14:00 hodin. Po druhé hodině se začal sál pomalu

*Pokračování na straně 39.*





*Pokračování ze strany 38.*

zaplnovat. O půl třetí přijel otec Bohumil. Jakožto duchovní všech tří farností byl dekorován při vstupu všemi barevnými stužkami. Když vstoupil do sálu, bylo na něm vidět radostné překvapení z tolika hostů. Jáhen Pavel jej přivítal a popřál k narozeninám originálním dárkem – ženským módním časopisem, který popisoval, že život začíná ve čtyřiceti. Otec Bohumil všechny na úvod pozdravil a také se hned podělil o zážitky v nové farnosti. Jistě to mnohým připomnělo, že když se člověk odněkud vrací domů, podělí se se svými o nové prožitky, což navodilo přímo domácí atmosféru.

Postupně přicházeli jednotliví hosté, aby popřáli a předali dárek. „Nejhluchnějším“ hostem, kterého všichni slyšeli, byla Topolanka. Muzikanti přišli nejen zahrát, ale

i poděkovat. Mezi těmi nenápadnými hosty byli spolubratři kněží a někteří starostové z farností, kde otec Bohumil působil či dlouhodobě zastupoval.

V dobré pohodě při povídání probíhalo celé nedělní odpoledne. Mimo Topolanky vystoupila i schola ze Spytihněvi, která zazpívala několik písní. Díky tomu, že návštěvníci setkání průběžně přicházeli a odcházeli, byla kapacita sálu včetně balkonu dostačující a nestalo se, že by děvčata zajišťující veškerý servis nestíhala. Každý pobyl, jak dlouho chtěl. Po šesté hodině se pomalu začali hosté vytrácet. Nebyla zaznamenána žádná rozmrzelost či nespokojenost, pouze stížnost na horko, ale to zase k červenci patří...

Nezbývá než poděkovat celému organizačnímu týmu, všem děvčatům, která se velmi pečlivě starala o všechny hosty a plnila jejich přání. Díky také Pavlince

z Babic, která všechny úkoly splnila, napekla zákusky, ale nemohla se zúčastnit. Díky také otci Bohumilovi, že celé nedělní odpoledne věnoval všem svým farníkům, se kterými prožil deset let společného života. Snad vzpomínkou na toto setkání bude „Návštěvní kniha“, do níž mohl každý napsat svůj vzkaz, poděkování nebo jenom své jméno...

Závěrem bych použila větu, kterou mi sdělila jedna z účastnic setkání při svém odchodu:

**„Bylo to fajn odpoledne. Jak bylo řečeno na úvod, lidé nedošli za panem farářem na oslavu narozenin, ale došli za otcem Bohumilem na přátelské posezení...“**

(ml)

Zdroj: <http://www.farnosthalenkovice.eu/setkani-pro-otce-bohumila>

## Díky...

**Uplynulo již deset let, kdy byl ustanoven správcem naší farnosti otec Bohumil Kundl. Z pohledu historie neznamená však deset let žádnou dlouhou dobu. Z pohledu lidského života je to možná osmina života průměrného člověka, nechceme však omezovat Pána Boha...**

Ohlédneme-li se zpět, shledáme, že byl opraven kostel – zásah proti vlhkosti – podřezání, změněn interiér díky výmalbě, neboť byly změněny barvy, započala se oprava farní budovy. Opět byla obnovena slavnost Těla a krve Páně u venkovního oltáře. Byly zavedeny sobotní adorace po prvním pátku v měsíci a adorace při mši svatě ve všední dny. Otec Bohumil zahájil tradici svěcení bylin u příležitosti slavnosti Nanebevzetí Panny Marie, přijetí Mikuláše na bohoslužbě slova pro děti či slavení „dětské půlnoční mše svaté“ o Štědrém dni.

Každý čtvrtek před prvním pátkem navštěvoval nemocné, přinášel sv. přijímání, uděloval svátost smíření či svátost pomazání nemocných a dokázal je povzbuzovat na jejich nelehké životní cestě. Díky jeho neúnavné péči o duchovní život ve farnosti, přicházeli rodiče křtít své děti, které později přistoupily k prvnímu svatému přijímání. Zasloužil se o udělení svátosti biřmování v roce 2013, na které připravoval farníky. S radostí se ujal slavnosti u příležitosti 225. výročí posvěcení kostela sv. Josefa v Halenkovících, byl účasten každoroční pouti u kapličky Na kopci o svátku Panny Marie Bolestné. Přiměl naši farnost k vděčnosti, neboť opět zavedl slavnostní mše sv. na poděkování za úrodu, a přiměl nás více si všímat potřebných, při mši svatě o misijní neděli, která nám přibližuje význam misí v dnešním světě.

To že je otec Bohumil vynikající hudebník, nebylo ukryto, ale všichni jsme měli radost z vánočních koled, které zněly pravidelně v přicházejícím podvečeru Štědrého dne z věže kostela, nebo z koncertů, které byly uskutečněny v kostele sv. Josefa, z nichž se některých sám účastnil jako hudebník.

Těžko lze vyjmenovat všechny aktivity, u jejichž zrodu stál, ale je toho hodně, čím přispěl k duchovnímu rozvoji každého farníka i celé obce. Pravidelně stanovoval pastorační program farnosti, psal příspěvky na stránky HALenkovských FARNích Novin (HAFAN), na webové stránky farnosti či do obecního zpravodaje.

1. července 2018 jsme otci Bohumilovi popřáli k jeho čtyřicátým narozeninám a také poděkovali za jeho službu v naší farnosti. Vedle přání farníků, přál i pan starosta za obec, přišly popřát i děti s paní učitelkou z mateřské školky. Kromě přání jsme také poděkovali za deset let služby otce Bohumila v naší farnosti.

8. července 2018 se s námi „naš pan farář Bohumil“ rozloučil při jeho poslední mši sv. v naší farnosti. Odchází do Kroměříže k Panně Marii. Přejeme mu zdraví pro jeho službu, ochranu a pomoc Boží, stálou přímluvu Matky Boží, P. Marie. Věřím, že se shodneme všichni a můžeme mu slíbit, že se budeme snažit žít podle Desatera, podle křesťanských zásad, a to pravdivě a upřímně, neboť jenom tak, může zaseté semínko vzklíčit a vyrůst. (Jiné však padlo do dobré země, a když vzešlo, přineslo stonásobnou úrodu. Lukáš 8,8.)

Otec Bohumil při loučení uvedl, že si odnáší ve svém srdci vzpomínky na dobu strávenou v naší farnosti. Pokud farníci přemýšlí, co bylo zabaleno v dárkové tašce, byla to čajová souprava, neboť při pití dobrého čaje se mohou objevit vzpomínky na místo a dobu, která navždy zůstane zapsaná v naší paměti.

(ml)

Zdroj: <http://www.farnosthalenkovice.eu/diky>



## KNIHOVNA

### *Svět detektivek*

Svět vyšetřovatelů a nekalých živlů v detektivních příbězích jsme objevovali spolu s Martinou Hrančkovou z napajedelské knihovny a s dětmi ze 4. ročníku ZŠ Halenkovice.

Pochopili význam slov jako daktyloskopie, grafologie, trasologie, balistika, forenzní antropologie. Na základě získaných informací se mladí detektivové vydali po stopě zločinu a únosce vypátrali.



### *Petalík*

S knihovnicí Martinou Trávníčkovou a spolu s dětmi ze 2. třídy ZŠ Halenkovice jsme doprovázeli hlavního hrdinu Petalíka z knihy Olgy Černé Kouzelná baterka. Na závěr měly děti za úkol navléct tkaničku do boty a zavázat. Všichni nakonec zadaný úkol „dotáhly“ do vítězného konce.



### *Cesta kolem světa*

S dětmi z první A i B třídy jsme se vydali na výlet do Napajedel za známým ilustrátorem dětských knih – Adolfem Dudkem.

Název pořadu „Cestovatelské kreslení“ dávalo tušit, že se máme opět na co těšit. A bylo to tak. Během hodiny a půl s námi pan Dudek jako pilot proletěl známá i neznámá místa kolem celé naší planety. Přistáli jsme mezi Eskymáky, proletěli Amerikou, Afrikou, pobýli v Číně a vrátili se domů do Evropy. Za letu se o nás neúnavně starala milá a usměvavá letuška p. uč. 1.A třídy ZŠ Halenkovice Hana Čechová.







## Skutečná tvář války



S plukovníkem gšt. Ing. Radkem Hennerem v.z., jsme se ocitli v Bosně a Hercegovině zmítané v 90. letech válečným konfliktem.

„Působení českých vojáků v poválečném prostoru. Názorný příklad společnosti, která žila stejným způsobem života, na jaký jsme zvyklí v naší zemi. „Malý“ lokální konflikt po padesáti letech od 2. světové války vrhl tuto společnost do doby dávno minulé. Lidé zde museli

nejenom přehodnotit svoje priority, ale museli se přizpůsobit novým podmínkám. To, co nám připadá běžné, se stává pro ně nedostupným přepečem. Vysoká nezaměstnanost, bída, strádání a každodenní boj o holé přežití. A český voják byl tím prvkem, který v maximální možné míře chránil tyto lidi, pomáhal v každodenním životě překonat tyto útrapy. Český voják byl jistota, kterou cítíme i v naší zemi.“

*plukovník gšt. Ing. Radek Henner v.z.*

## Pasování na čtenáře

**Sváteční den tentokrát připadl na 28. červen 2018.**

Děti z 1. A a 1. B putovaly v průběhu celého školního roku od tajemného předávání slabikářů přes besedy v knihovně, návštěvu ilustrátora dětských knih až po pasování na čtenáře – nejen publikací v halenkovic-

ké knihovně. V tento výjimečný okamžik je slavnostní fanfárou na trubku je přivítal kolega z vyššího ročníku František Bieberle. A pak už bylo vše v rukou Královny Knihomily a její dcery princezny Abecedy. Pasování na rytíře řádu čtenářského se dočkalo 26 dětí z naší základní školy.



V odkaze [www.knihovna.halenkovice.cz](http://www.knihovna.halenkovice.cz) naleznete nové webové stránky místní knihovny.

## Ani v létě jsme nezaháleli

V letních měsících proběhla revitalizace knižního fondu formou důsledné očisty jednotlivých titulů a vyřazení asi 300 ks publikací, které vám čtenářům již dosloužily. Tím se uvolnil prostor pro nové knihy. S generálním úklidem nám pomohli brigádníci. Za jejich pomoc a přístup jim patří velké díky. Dále jsme se zabývali změnou knihovnického softwaru, která nás ještě trochu trápí, ale výstupem pro vás čtenáře je nový moderní elektronický katalog přístupný na webových stránkách knihovny.



## Co nás čeká

Chystá se výměna podzimního souboru s Krajskou knihovnou F. Bartoše Zlín, do knižního fondu přibude 150 našich vlastních nových knih. Z kulturních akcí se nyní zaměřujeme na přípravu Výstavy ke 100. výročí založení ČSR, která bude přístupná v otevírací době knihovny a dle domluvy až do 31. ledna 2019. Proběhne slíbené nocování v knihovně se 4. třídou, slavnostně předáme slabikáře dětem z 1. třídy a určitě budeme mít příležitost ke spoustě dalších společných setkání.

*P. Bieberlová*



## DIVADLO

## Novinky z divadelního světa Divadla Haleny

**Milí divadelní fandové. Podáváme stručnou zprávu o tom, co nového se událo v našem světoznámém divadelním spolku během léta.**

Skoro nic. Byly prázdniny. Ztratili jsme scénáře a obličej vystavovali slunci. Tento článek Vám píšeme po první po-prázdninové zkoušce a moc se těšíme

na to, že budeme znovu studovat naši oblíbenou hru Dva na kanapi. Text z hlavy zůstal na nevyšších navštívených horských kopečcích, odplaval pomalým prázdninovým tempem mořem směr k oceánu.

Z osobních deníčků našich herců třeba zmínit, že Vítek Gabrhelík se stal hrdým otcem svého milovaného synka Hynka, Martin Tomašík hrdým otcem

milované dcery Leontýnky. Doufejme, že nepropadne jako rytíř Brtník z Brtníku Alpě. A paní režisérka Marcelka Palúchová se rozhodla svou režisérkou taktovku používat i na děti ve školních lavicích jako nová posila pedagogického halenkovského sboru. Martin Tomašík a Lenka Hulejová již s námi díky svým pracovním povinnostem zůstávají hrát jen v pohádce o Třech doktorech.

## Z premiéry hry Dva na kanapi

**O premiéře Dva na kanapi jsme pěli ódy již v minulém zpravodaji.**

Zde přinášíme pár záběrů z představení před domácím publikem, které soubor sehrál 2. června 2018 v kulturním domě v Halenkovících.



## HALENY V NEBI A VAGABUNDI NA „HALENÁCH“



**Dovolte, abychom se s Vámi podělili ještě o zážitky, které jsme ještě zažili.**

Zahráli jsme si na nebe ve Výletu do pohádky. Poskládali jsme se do pohádky Anděl Páně a fakt nás bavilo zpívat v parném létu kolody, dívat se maminkám na duši a sesílat jablka poznání. Zapořil se, kdo mohl. Chyběl nám v nebi Zbyňa a Venda, ale jejich pozice v pekle a v bufetu jsou prostě neotřesitelné.

Další důležitý zážitek byl, že nás v červnu navštívili herci z Divadla Zdeňka Štěpánka z Napajedel. Spolek je to s velkou tradicí a někteří naši členové pamatují své divadelní začátky v tomto souboru. Sahráli představení Lumpáci a Vagabundi. Hru o tom, jak je důležité mít ženu a správné přátele k životnímu štěstí. Doufejme, že divácký ohlas, který byl patrný při rozesmátém sále, dal napajedelským hercům silný pocit, že mají přijet znovu.

*Pavla Pavelková*



## ZÁJEZD ČZS HALENKOVICE

**V sobotu 16. června 2018 v 7:00 hodin se halenkovští zahrádkáři vydali na zájezd po trase Halenkovice-Tvarožná Lhota-Kyjovský pivovar. A jak už to bývá, nálada v autobuse byla od začátku výborná, tvrzená dobrou slivovicí. 41 účastníkům zájezdu cesta rychle uběhla, samozřejmě s nezbytně nutnou zastávkou na občerstvení.**

V Tvarožné Lhotě jsme byli dříve, než byl plán, tak všichni využili čas na prohlídku okolí muzea oskeruší, které bylo bodem č. 1 našeho zájezdu. Podívaná to byla pěkná a zajímavá, s ochutnávkou marmelád a destilátů tak propagovaných oskeruší. No, slivovice je slivovice, na tom jsme se shodli všichni.

Druhá zastávka byla na salaši pod rozhlednou Travičná. Zde jsme se vrátili do dob dávno minulých, kdy ještě nebyla elektřina, ani auta, ani telefony, vlastně žádné vymořky dnešní doby, a přece lidé žili, pracovali na poli, v lese a starali se o dobytek. Bylo to zajímavé místo, které doporučuji navštívit.

Ze salaše vedla naše cesta na rozhlednu Travičná. Velká kovová stavba vzbuzovala respekt hned při příchodu k ní, proto někteří málo zdatní zůstali raději dole u piva nebo zmrzliny. Ale ti, co se dali na pochod po železných schodech až nahoru, byli odměněni nádherným rozhledem do všech světových stran. Po návratu dolů jsme si řekli: „Stálo to za to!“

Po tak celkem náročné cestě a výstupu následoval oběd. Ve venkovní zahrádce restaurace v obci Vlkoš nám chutnalo dvojnásob.

Když jsme zahnali hlad a žízeň, byl tu další bod programu. Jelo se do Bošovic. Nikdo nevěděl, co nás čeká. První papouščí ZOO v ČR. Majitelé, velice milí lidé Vlastimil a Hana Škrhákovi, naši skupinu u vstupu přivítali. Krátce nás seznámili s historií zoologické zahrady, a pak osobně provázeli mezi voliérami a odpovídali na naše zvědavé otázky. Každý papoušek byl jiný, od andulek až po amazonské giganty. Byla to nádhera, všude neuvěřitelně čisto, plno květin, každý z nás měl dobrý pocit. Po prohlídce ZOO jsme si dali kávu nebo pivo a odpočinuli si v tom pěkném prostředí.

## ZAHRÁDKÁŘI

Posledním bodem programu byl Kyjovský pivovar. Přesun autobusem netrval dlouho. Zde nás čekala vydatná večeře a ochutnávka piva. Velkou tečkou bylo hromadné foto před restaurací pivovaru. Pak již následovala cesta k domovu. Počasí bylo celý den skvělé.

A víte, proč to píšu? Protože sdílená radost je radost dvojnásobná. Tak se chci o ni podělit s vámi čtenáři a tím i poděkovat za všechny účastníky zájezdu manželům Františkovi a Jarmile Gabrhelkové. Byli to oni, kdo tento zájezd připravili, o všechno se postarali, abychom my byli spokojeni. A my jsme spokojeni byli, za což jim patří veliké **DĚKUJEME.**

-dh-



# HASIČI

## Hasiči v akci

**12. května 2018 v brzkých ranních hodinách vyjela naše jednotka k nahlášenému požáru domu v Halenkovicích.**

Po příjezdu na místo jsme zjistili, že se jedná o požár hromady dřeva. Na pokyn velitele jednotky byly zahájeny hašební práce. Na místo se dále dostavily také jednotky HZS ZK PS Otrokovice a JSDH Napajedla. Naše jednotka vyjela s technikou CAS 30 Tatra 815, CAS 32 Tatra 138 a DA Opel Movano v počtu 10 členů.

**15. května 2018 poskytla naše jednotka technickou pomoc při havárii kanalizace.** Jednalo se o záchytnou nádrž na dešťovou vodu, která se vlivem podmáčení začala zvedat ze země. Nádrž byla zatížena napuštěním vody a na místo byla povolána dodavatelská firma.

**4. července 2018 vyjela jednotka SDH Halenkovice k technické pomoci pročištění kanalizačního řadu v části obce Zádřinové.** Špatně odtékající vody ze silniční komunikace si všimli místní občané a událost oznámili starostovi obce. Na protlačení kanalizace byl použit kanalizační krtek.

**7. července 2018 jsme zasahovali u poruchy vodovodního řadu v areálu Zemědělského družstva vlastníků Halenkovice v části obce Bábolná.** Jednotka vyjela s technikou CAS 30 v počtu 1+2 k navážení vody do zásobníku na vodu pro prasata. Celkem byly navezeny 4 cisterny vody. I následující den probíhaly dodávky vody do nádrže, v průběhu akce se zaměstnancům družstva podařilo závadu odstranit.

**17. srpna 2018 byl ve večerních hodinách nahlášen požár polního porostu v Halenkovicích naproti kostele.** Osmičlenná jednotka vyrazila do 4 minut. Po příjezdu na místo bylo zjištěno, že se jednalo o nenahlášené pálení. Na místo se dostavila také jednotka HZS Zlínského kraje z požární stanice Otrokovice.





## Bojovali jsme s letošním suchem

**9. května 2018** – s technikou CAS 30 jsme prováděli závlahu obecní zeleně a fotbalového hřiště.

**27. července 2018** – kropení žlutavské motokrosové tratě před závodem.

**31. července 2018** – na žádost halenkovického starosty vyjela jednotka k technické pomoci zalévání obecních parků.

**2. srpna 2018** – v období dlouhotrvajících veder jsme opět zalévali nově osázený park v obci v části obce Dolní konec. Jednotka vyjela na žádost obce s technikou CAS 30.



## Požární asistence

**26. května 2018** prováděla jednotka požární dozor na kulturní akci v obci **Výlet do pohádky**. Na místo byla postavena technika CAS 30 Tatra 815 a DA Opel, který sloužil jako vozidlo k dopravě zdravotníka. Po ukončení akce prošli členové trať a uhasili otevřené ohně.

**9. června 2018** jsme na modelářském letišti jistili akci **Model air show 2018**. Na místě byla postavena technika CAS 30 Tatra 815 s posádkou 1+3. Po ukončení veřejného létání se jednotka vrátila zpět na základnu.

**18. srpna 2018** vyjela jednotka s **CAS 32 Tatra 138** a asistovala u **svatebního ohňostroje**. Vše proběhlo v pořádku, po skončení akce hasiči prohlédli okolí a vrátili se zpět na základnu.



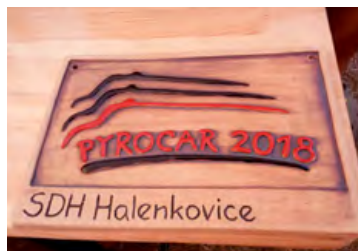
## 18. 8. 2018 • SRAZ HASIČŮ V PŘIBYSLAVI

Největší přehlídka hasičské techniky v ČR na jednom místě.



### HASIČI KOLEM NÁS

Na stránkách přílohy Deníku Zlínský týden se v rámci projektu „Hasiči kolem nás“ představila jednotka SDH Halenkovice. Čtenáři se dozvěděli nejen o současném vybavení a bohaté činnosti sboru, ale seznámili se také s jeho historií.



### NÁKUP VYBAVENÍ A MODERNIZACE

10. května 4 naše členky SDH obdržely vycházkové obleky, které byly zakoupeny z finančních prostředků SDH za přispění Obce Halenkovice.

Od 20. června máme nové vybavení. Všichni členové jednotky jsou vybaveni novými bundami s odnímatelnými rukávy. Samozřejmostí jsou šedé reflexní pruhy, jmenovka, hodnostní značení a znak ČR a jednotky. Na zádech je velký nápis HASIČI. Bundy byly zakoupeny z rozpočtu obce.

Nalepení nových volacích znaků na CAS 30 Tatra 815 a nových znaků na CAS 32 Tatra 138.





## HOROLEZCI

Dne 20. července se několik našich členů jednotky a dva čekatelé zúčastnili výcviku lezení na raňci v Kostelanech.

Výcvik nám zajistil starosta obce Jaromír Blažek. Kurz pod vedením zkušeného lektora Honzy obohatil dovednosti členů jednotky v jištění, lezení, při práci ve výškách a jiných zkušenostech.



## BRIGÁDA

19. května se několik členů jednotky účastnilo brigády na vybourání nepotřebného „kumbálku“, a tím zvětšení garážových prostor a opravu odpadu ze zbrojnice. Tímto všem zúčastněným děkuji za odvedenou práci.



## JOSEF KURTIN BYL 50 LET ČLEMEM SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ V HALENKOVICÍCH

V pondělí 20. srpna ve věku 75 let po dlouhé a těžké nemoci, přesto neočekávaně, nás navždy opustil dlouholetý člen SDH Halenkovice bratr pan Josef Kurtin.

Pan Kurtin vstoupil do SDH 22. 5. 1967. Byl velmi aktivním a obětavým členem a mnoho let působil v různých funkcích především jako řidič, strojník a pokladník. Pro své organizační schopnosti byl velkým přínosem pro tuto dobrovolnou organizaci. Těšila ho práce na zahradě, chov drobných domácích zvířat a všechno, co bylo spojeno s přírodou a zahrádkou. Třicet pět let byl i členem Českého zahrádkářského spolku v Halenkovicích. Jako zastupitel obce utvářel dnešní podobu Halenkovic. Nikdy mu nebylo zatěžko pomoci druhým. Pokud se ohlédneme zpět, je za panem Kurtinem vidět velký kus poctivé práce pro rodinu a pro celou naši společnost.

Čest jeho památce a upřímnou soustrast rodině.

# BIATLON



## Kvalifikační závody:

V měsíci červnu se konal jeden kvalifikační závod a dva závody Českého poháru:

8. května 2018 • Těrlicko

Vytrvalostní závod

účast 15 sportovců z našeho klubu

1. místo / Železník Libor, Železníková Monika
2. místo / Mikešová Lucie, Flašar Jiří
3. místo / Hrabcová Michaela, Palla Štěpán



12. května 2018 • Břidličná

Rychlostní závod

účast 14 sportovců

1. místo / Železníková Monika
3. místo / Flašarová Renata, Palla Štěpán

26. května 2018 • Rožnov pod Radhoštěm

Vytrvalostní závod

účast 12 sportovců

1. místo / Vašíček Richard, Palla Štěpán, Železníková Monika
2. místo / Mikešová Michaela

27. května 2018

• Bystřice pod Hostýnem

Sprint se skupinovým startem

účast 11 sportovců

2. místo / Železníková Monika
3. místo / Palla Štěpán

3. června 2018

Dolní Lhota u Ostravy

Vytrvalostní závod

účast 16 sportovců

1. místo / Palla Štěpán, Železníková Monika, Mikešová Lucie, Vašíček Richard
2. místo / Hrabcová Michaela, Železník Libor

### I. KOLO ČESKÉHO POHÁRU V LETNÍM BIATLONU

První kolo Českého poháru letošní letní biatlonové sezóny hostil areál Šedivský lom v Letohradu. Jak k sobotnímu sprintu, tak i k nedělnímu sprintu se štafetovou střelbou nastoupilo vždy 490 biatlonistů. Z našeho klubu k dvoudennímu klání nastoupilo v kategorii žáci a dorost dvanáct biatlonistů a biatlonistek, kteří si vybojovali postup na tyto závody z oblastních kvalifikačních závodů. Po oba dny nás provázelo velmi horké letní počasí.

Na stupně vítězů v sobotním sprintu vystoupil Štěpán Palla v kategorii žáci B, obsadil stříbrnou příčku. Do první dvacítky se ještě umístili – Renata Flašarová, Michaela Hrabcová, Michaela Mikešová, Jiří Flašar a Ondřej Hubáček.

9.-10. června 2018 I. Český pohár v letním biatlonu Letohrad

Sprint a sprint se skupinovým startem • účast 9 sportovců

2. místo / Palla Štěpán







## II. KOLO ČESKÉHO POHÁRU V LETNÍM BIATLONU

II. kolo Českého poháru v letním biatlonu uspořádal klub biatlonu Bystřice pod Hostýnem. Po oba soutěžní dny zde bojovalo 430 závodníků v kategoriích žáci, dorost a dospělí. Stříbrnou medaili ze sobotního závodu s hromadným startem si odvezla Monika Železníková a Richard Vašíček. V nedělním sprintu stříbrnou medaili získal Štěpán Palla a Monika Železníková vylepšila umístění ze sobotního závodu a odvezla si zlatou medaili. Do desátého místa se ještě umístili: Jiří Flašar, Michaela Hrabcová a Ondřej Hubáček.

V soutěži družstev po druhém kole jsme na 9. místě z 42 družstev.

23.-24. června 2018

### II. Český pohár v letním biatlonu

Bystřice pod Hostýnem

Závod s hromadným startem a sprint

účast 12 sportovců

1. místo / Železníková Monika
2. místo / Železníková Monika, Vašíček Richard, Palla Štěpán

18. srpna 2018

### Krajský přebor žáků v letním biatlonu

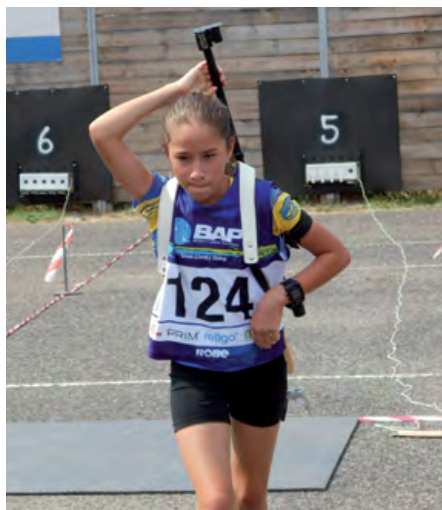
Rožnov pod Radhoštěm

Sprint

účast 13 sportovců

1. místo / titul **Krajský přeborník** získal Palla Štěpán, Železníková Monika, Železník Libor a Mikešová Lucie
2. místo / Hrabcová Michaela
3. místo / Flašar Jiří, Železníková Kateřina

*František Palla*



## TÁBORÁK 2018

Na tradičním předprázdninovém táboráku se sešli členové i příznivci klubu.

Mladí biatlonisté v čele se svou mluvčí Anetkou Nádvorníkovou poděkovali svému milému trenérovi Františku Pallovi za veškerou podporu a čas, které jim dává, a za úžasné kamarádké až rodinné prostředí, které díky němu v klubu panuje.

Samozřejmě došlo i na opékání špekáčků, hrály se hry a ti nejozvučnější vystavěli na noc stanové městečko. Na setkání panovala příjemná atmosféra a nejenom „Fero-va mládež“ si večer krásně užila.

-šh-



# FOTBAL

## Přípravky Halenkovice a Žlutavy měly soustředění

**Od pátku 4. do soboty 5. května měly v Halenkovících soustředění děti z fotbalových klubů TJ Halenkovice a FC Žlutava.**

Hráči přípravek Halenkovice a Žlutavy dostali možnost prožít spolu dva zajímavé dny. Trenéři a bývalí fotbaloví soupeři Jaroslav Musil a Petr Goiš nyní spojili síly a připravili pro ně pestrý program, jehož součástí byl i nocleh mimo domov. Celé soustředění se odehrávalo v areálu TJ Halenkovice a tělocvičny Základní školy Halenkovice. Kluci vše zvládli bez nejmenších problémů a odnesli si spoustu zážitků.

V pátek odpoledne vše začalo společným tréninkem, na jehož konci proběhlo i utkání týmů Halenkovice a Žlutavy. V podvečer se celá početná skupina přesunula do prostor Hospody na hři-

šti. Zde si kluci pochutnali na špekáčcích a při tom v televizi sledovali zápas 1. HET ligy mezi Spartou a Zlínem. Spát se šlo pozdě, protože bylo pěkně a nikomu se do spacáků nechtělo. Aby se lépe usínalo zahráli si mladí fotbalisté za tmy ještě improvizovaný zápas pod novým „umělým osvětlením“ u vjezdu do areálu hřiště.

Nocovalo se v tělocvičně ve spacáčích. I sobotní program byl plný fotba-

lu, ale nezapomínalo se ani na dobré stravování. Soustředění všem uteklo jako voda...

Děkujeme trenérům přípravek Jaroslavu Musilovi, Petru Goišovi za program a dozor, provozovatelům Hospody na hřišti za catering, vedení ZŠ Halenkovice za poskytnutí tělocvičny a hlavně mladým fotbalistům, kteří se soustředění aktivně zúčastnili.

RJ



## Přípravky odehrály poslední soutěžní zápas sezóny

**V úterý 19. června 2018 se halenkovické týmy přípravek na domácím hřišti rozloučily se sezónou 2017/2018.**

Poslední soutěžní zápas sezóny 2017/2018 se hrály týmy mladší i starší přípravek TJ Halenkovice proti přípravkám Provodova. Mladší přípravek vyhrála 8:7, starší prohrála 5:6.

Děkujeme hráčům a hráčkám, jejich maminkám, tatínkům, babičkám, dědečkům a všem kteří jim fandí, podporují a doprovází na zápasy. Velký dík patří obětavým trenérům. Už teď se těšíme na novou sezónu, ve které se kromě mladší a starší přípravek představí i nový tým mladších žáků TJ Halenkovice.

RJ



## PŘÍPRAVKÁM ZAČALY FOTBALOVÉ PRAZDNINY

**Přátelské utkání s rodiči a trenéry, opékačka a rozlučka s fotbalovou sezónou, to byl program halenkovických mladých fotbalistů pro páteční odpoledne 22. června 2018.**

Při zápasu se na halenkovickém hřišti utkaly týmy složené z hráčů mladší a starší přípravek, maminek, tatínků i trenérů. Utkání nabídlo spoustu zajímavých momentů a hromadu gólů, zakončeno bylo penaltami. Potom propuklo opékání a volná zábava. Začaly fotbalové prázdniny.

RJ





## Brankář TOMÁŠ JANOŠEK je novou posilou halenkovického áčka



**Doba dovolených pomalu končí a sezóna 2018/2019 začíná za několik dní. Na halenkovickém hřišti začala předsezónní příprava, které se účastní i nová posila týmu, brankář Tomáš Janošek.**

Brankářský post halenkovického áčka byl jedním z hlavních témat pro začátek sezóny 2018/2019. Martinu Vykoukalovi se během léta nepodařilo doléčit zlomeninu palce, kterou utřžil v posledních minutách posled-

ního zápasu minulé sezóny ve Slušovicích. Naštěstí pro halenkovické se naskytla možnost na brankářský post angažovat Tomáše Janoška, kterého si znalci naší kopané mohli pamatovat ze zápasů dorostu Halenkovice mezi roky 2014 až 2016.

Tomáš Janošek (narozen v roce 2000) začal s fotbalem v mužstvech přípravky a žáků v jeho domovských Napajedlech. V roce 2014 přestoupil do halenkovického dorostu, kde pod vedením Jakuba Kadlčáka odehrál dvě úspěšné sezóny. Pro rok 2016 se Halenkovice nepodařilo z důvodu malého počtu hráčů postavit dorostenecký tým, proto se Tomáš s dalšími halenkovickými dorostenci přesunul do Spytihněvi. Za tamní mužstvo odehrál sezóny 2016 a 2017. Ze stejných důvodů jako halenkovický dorost skončili letos i dorostenci ve Spytihněvi. Tomáš dostal několik nabídek – Napajedla dorost, Spytihněv áčko a Halenkovice. Jsme rádi, že si vybral naše mužstvo a po několika letech se vrací k nám. Věříme, že bude platnou součástí týmu, a naopak Halenkovice budou dalším důležitým stupínkem v jeho fotbalové kariéře, která je teprve na začátku. V Halenkovicích bude hrát s dresem č. 22.

RJ

## Konec doby vápenné na halenkovickém hřišti

**Po šesti desetiletích, kdy se na halenkovickém fotbalovém hřišti používalo pro lajnování vápno, přišla změna.**

V posledních letech je čím dále těžší udržet na hrací ploše trávník nebo něco, co by jej alespoň vzdáleně připomínalo. Klíčem je voda a té, jak všichni obyvatelé Halenkovice dobře ví, není v naší obci dostatek ani pro důležitější věci než závlahu hřiště. TJ Halenkovice proto hledá cesty, jak trávě pomoci alespoň trochu a jinými cestami. Jednou z nich je například zavedení pravidelného přihnojování.

Jarní rozbor, který provedla specializovaná firma, napověděl, že půda na hřišti je výrazně zásaditá, což je pro růst trávy a využití i toho minimálního přísunu



srážkové vody nevhodné. Jasným viníkem je vápno, používané pro lajnování od zahájení fotbalového provozu na začátku padesátých let minulého století. Každoročně se pro tento účel použilo 350–400 kg hašeného vápna. Za dobu trvání hřiště je to téměř třicet tun vápna vysypaných na hrací plochu. Když k tomu připočteme nekvalitní podloží a to, že i nejlépe vyhašené vápno má v sobě určité procento vápna nevyhašeného, je tady směs, která trávě opravdu nesvědčí a pomalu ji ničí.

TJ Halenkovice se rozhodla pro zakoupení technologie pro lajnování speciální barvou. Barvu lze nanášet lajnovačkami na principu válečkového otisku nebo stříkání. Z důvodu nekvalitního trávníku a mnoha doslova vypálených míst, bylo rozhodnuto o zakoupení stříkací lajnovačky. Zkušenosti s tímto způsobem značení hřiště mají i v některých okolních klubech a jsou dobré.

Nová lajnovačka byla použita poprvé 16. srpna 2018, pro přípravu hřiště před prvním domácím utkáním sezóny 2018/2019. Při té příležitosti byla plocha hřiště znovu přeměřena a špatně vedené

## Nové vybavení hřiště

**Před blížící se sezónou bylo i díky sponzorům doplněno vybavení fotbalového areálu.**

TJ Halenkovice pořídila novou sadu hliníkových branek firmy Eurogreen. Branky mají rozměry 3×2 m a splňují všechna požadovaná bezpečnostní kritéria. Na spodním rámu branek jsou nainstalována pojezdová kolečka, která výrazně usnadňují manipulaci. Branky jsou primárně určeny pro využití halenkovickými dětskými fotbalovými týmy.

K trénování a rekreačnímu fotbalu je ale využívá i A-mužstvo a tým Staré gardy, který také nové branky zkompletoval a hned náležitě vyzkoušel :-).

Z celkové sumy 36 000 Kč, určené na nákup tohoto vybavení, přispělo z nadpoloviční části SRPŠ Halenkovice, kterému děkujeme. Zbývající prostředky byly uvolněny z rozpočtu TJ.

Děk patří také panu Petru Holáskovi, který našemu nově vznikajícímu týmu mladších žáků přivezl z Anglie jako sponzorský dar sadu tří fotbalových míčů.



čáry z minula překresleny do správných poloh. Výhodou tohoto systému značení je, že takto nanesené čáry jsou voděodolné a ztrácí se postupným odsekáváním obarvených travních stébel. Nevýhodou je potřeba manipulace s barvou a nutnost důkladného vyčištění zařízení po jeho použití. Barvou nalajnované hřiště by, v optimálních podmínkách, mohlo vydržet dva domácí zápasy – tedy celý měsíc.

Doufáme, že i tento drobný krok do budoucna dopomůže ke zlepšení kvality halenkovické hrací plochy.

Posledním zápasem, před kterým se lajnovalo vápnem, bylo utkání TJ Halenkovice – TJ Sokol Tečovice B z 27. května 2018. Tímto dnem v Halenkovicích na hřišti skončila doba hydroxidu vápenatého ;-).

RJ

## PŘI UKONČENÉ BYL NA HŘIŠTI POŘÁDNÝ KOTEL

V pátek 29. června se halenkovičtí hráči rozloučili s úspěšnou fotbalovou sezónou přátelským zápasem, ve kterém se utkali s týmem fanoušků.

Rozlučka se sezonou, ve které se našim hráčům podařilo vybojovat čtvrté místo, začala v 18 hodin. V přátelském utkání se halenkovický A-tým utkal s mužstvem sestaveným z členů staré gardy a fanoušků halenkovického fotbalu.

Áčko přišli divácky podpořit i spoluhráči, kteří jsou momentálně na marodce, několik hráčů základní sestavy však z různých důvodů nemohlo být přítomno. Absencí byla nejvíce zasažena obranná řada. Možná i toto bylo důvodem, že ze začátku vyrovnaný zápas skončil se skóre 1:7 pro fanoušky. V netradiční roli bran-

kaře se postupně představili Jirka Sudolský a Martin Režný, kteří museli zastoupit gólmana Martina Vykoukala. Ten se na akci přišel pochlubit se svou sádrovou ozdobou. Staré gardě skvěle zachytil Jožka Gabrhelík.

Rozhodčím utkání byl Honza Hradílek, který do průběhu zápasu zbytečně nezasahoval a nechal hráče, ať předvedou své fotbalové umění – děkujeme. Na utkání se přišlo podívat i spousta fanoušků. Ať už to byli známí halenkovičtí fotbaloví srdcaři nebo manželky, přítelkyně, známí a kamarádi hráčů.

Letos bylo pro účastníky kromě točeného zlatého moku připraveno také občerstvení formou studených talířů. A to nebylo vše – pánové Marholtovi nachystali

překvapení v podobě kotle, plného vynikajícího vařeného vepřového. Po zápase přišlo vhod a umožnilo hráčům doplnit tolik potřebnou energii – díky.

Děkujeme hráčům a trenérům za ochotu a čas, který věnují reprezentaci klubu. Gratulujeme k výbornému umístění. Všem přejeme příjemnou dovolenou a marodům rychlé uzdravení.

RJ



## Od nové sezóny je zavedena možnost opakovaného střídání

OFS Zlín zveřejnil propozice k jedné z největších změn ve fotbalových pravidlech za posledních několik let – opakovanému střídání.

1) V utkáních přípravek, mladších žáků, starších žáků a nově u dorostu a v soutěžích IV. a III. třídy dospělých lze provádět tzv.: „opakované (hokejové) střídání“. Hráč, který byl vystřídan se smí v téže utkání znovu vrátit na hrací plochu a zúčastnit se další hry. Toto střídání je rovněž možné provádět v přátelských utkáních ve všech kategoriích, za předpokladu dohody mužstev a vyznění rozhodčích.

2) O každém soutěžním utkání se pořizuje Zápis o utkání (dále jen „ZoU“) v informačním systému FAČR, viz. § 9, bod 1-5 SŘF. Číslo hráčů musí být napsáno v číselné posloupnosti vzestupně (zvláště základní sestava a zvláště náhradníci), s výjimkou brankáře, který musí být uveden na prvním místě. Rozhodčí má za povinnost před utkáním zkontrolovat nejen výstroj hráčů, ale také čísla u všech hráčů uvedených v ZoU.

3) Ve všech kategoriích je možno při mistrovském utkání opakovaně střídat všechny hráče uvedené v ZoU. Střídání probíhá v přerušené hře a po souhlasu rozhodčího v prostoru středové čáry na straně střídaček. Opakované (hokejové) střídání je možno provádět po celou dobu utkání do 80. min. hrací doby.

4) VV OFS Zlín stanovuje pro mistrovská utkání v rámci okresních soutěží následující podmínky:

- je povinností družstev uvádět na ZoU pouze hráče fyzicky přítomné na utkání (střídače)

- pro kategorii mužů, dorostu a starších žáků se střídání týká všech hráčů uvedených v ZoU (max. 18 hráčů)

- pro kategorii mladších žáků a přípravek se střídání týká všech hráčů přítomných v zápase (používá se volný ZoU)

- výměna hráčů (i více najednou) musí být HR předem oznámena. Lze ji provádět pouze v přerušené hře a po souhlasu roz-

hodčího, a to co nejrychleji, aby nedocházelo ke ztrátám hracího času.

- střídání hráčů musí být prováděno v prostoru středové čáry na straně střídaček

- není omezen celkový počet střídání jednoho hráče. Vystřídaný hráč se může do hry kdykoliv zapojit výše uvedeným způsobem.

- za správné provádění střídání hráčů i jejich správný počet na hrací ploše zodpovídá vedoucí mužstva a trenér. V případě, že HR zjistí vyšší počet hráčů jednoho mužstva na hrací ploše, hru přeruší, ze hry vykáže hráče, který přišel do hry jako poslední a hráče potrestá ŽK. Hru následně zahájí nepřímým volným kopem v místě, kde byl míč.

Nastavení hry z důvodu opakovaného střídání je plně v kompetenci rozhodčího utkání. Při školení byli rozhodčí instruováni, že v případě zneužívání pravidla např. pro narušení tempa utkání nebo z důvodu neúměrně dlouhého střídání – nesportovního zdržování hry, nemusí rozhodčí opakované střídání mužstvu umožnit.

RJ



## SUD CUP 2018 – příjemná fotbalová sobota

**V sobotu 16. června 2018 se na halenkovickém hřišti uskutečnil další ročník turnaje fotbalových amatérů Sud cup.**

Na turnaj se předběžně přihlásila dvě mužstva, další dvě byla sestavena z fotbalových nadšenců přímo v den turnaje. I když u jednoho bylo na místě spíše označení tým – po několika letech, kdy byl turnaj vyloženě mužskou záležitostí, si letos přišla zahrát i dvě děvčata.

Hrát se začalo v deset hodin dopoledne. Hrál se systémem každý s každým na zmenšeném hřišti, které zabíralo necelou čtvrtinu normální fotbalové hrací plochy. Divákům, mezi kterými byli zejména rodinní příslušníci hráčů a hráček, se představily tři týmy s dnes již tradičními názvy (Rangers, Svatí, Gabroši) a jeden úplně nový, jak složením, tak názvem (Nudle s makem).

Oproti předchozím ročníkům byla atmosféra turnaje o poznání klidnější. Chyběli zde totiž fanoušci a fanyšky legendárního týmu Svatí, jejichž fandění bývalo vždycky skvělé. Přestože turnaj probíhal

spíše poklidně, bylo se stále na co dívat. V zápasech padlo spousta gólů, nouze nebyla ani o úsměvné situace. Vlastní miniturnaj si uspořádaly také děti, které na turnaj doprovodily své tatínky. Letos našťastí nedošlo k žádnému zranění.

Nově vzniklý tým Nudle s makem, v jehož řadách hrály výše zmíněné fotbalistky, byl po dohodě s ostatními mužstvy, doplněn o mladší hráče halenkovického A-týmu. Děvčata ale nebyla jen do počtu – na své střelecké konto si dohromady připsala tři góly. Všechny zápasy, až na úplně poslední, byly rozhodnuty v normálním čase. Poslední utkání rozhodly až penalty.

Celý turnaj komentoval, řídil a fotografoval pan Radek Kedruš, který se pro zranění kolene turnaje nemohl zúčastnit jako hráč. Ceremoniál pro vás vyfotografovala paní Markéta Sudolská.

Po odehrání posledního zápasu hráči i diváci zaplnili terasu u Hospody na hřišti, kde proběhlo vyhlášení výsledků.



Za obdivuhodný fotbalový výkon byly oceněny obě fotbalistky – Markéta Večeřová a Veronika Janečková. Nejzkušenějším hráčem turnaje byl pan Vlastimil Horka. Nejlepšími střelci se stali pánové Jara Masař a Jirka Sudolský.

Stejně jako v minulých letech byla hlavní cenou bečka piva. Ta jako obvykle neopustila areál hřiště. Vítězné mužstvo se o ni rozdělilo se všemi přítomnými.

Děkujeme všem hráčům a divákům za účast, snad se jim tato akce líbila stejně jako organizátorům. Těšíme se na shledanou u dalšího ročníku.

RJ



### POŘADÍ TÝMŮ:

1. místo – Rangers (Papění)
2. místo – Svatí
3. místo – Gabroši
4. místo – Nudle s makem



# FLORBAL

## FLORBAL HALENKOVICE

Mladí florbalisté se scházejí v tělocvičně ZŠ Halenkovice dvakrát týdně pod vedením Jaroslava Juráška. Jak sám říká: „Florbal v Halenkovicích je o týmové hře, o kamarádství a o tom, dělat něco pro sebe ☺. Není důležité zvítězit, ale ukázat, že nás to baví ☺.“ Halenkovický florbal spolupracuje s florbalovým klubem FBC Slovácko

Uherské Hradiště, díky této kooperaci mohou florbalisté z Halenkovice hrát dál podle věku Zlínskou florbalovou ligu.

„Pokud máte zájem vyzkoušet si tento sport, klidně přijďte mezi nás.“ Tréninky jsou v úterý a ve čtvrtek od 14:30–16:00 hodin. Podrobnější informace osobně na trénincích podá J. Jurásek.

## Ohlédnutí za sezonou 2017–2018



*Otrokovice / 3. prosince 2017 / 4. místo*



*Roštění / 16. prosince 2017  
Florbal Halenkovice mladší / 4. místo  
Florbal Halenkovice starší / 3. místo*



*Spytihněv / 21. prosince 2017 / 6. místo*



*Otrokovice / 11. ledna 2018 / 4. místo*



*Luhačovice / 2. února 2018  
Florbal Halenkovice A / 6. místo  
Florbal Halenkovice B / 1. místo  
Florbal Halenkovice Holky / 8. místo*



*Želechovice nad Dřevnicí / 3. března 2018 / 1. místo*

*Napajedla / Listopad 2017 / 3. místo*

*Napajedla / Listopad 2017 / 4. místo*

*Želechovice nad Dřevnicí  
11. dubna 2018 / 6. místo*



**Bystrice pod Hostýnem / 24. března 2018**  
 FH A mladší / 5. místo      FH A starší / 5. místo  
 FH B mladší / 2. místo      FH B starší / 1. místo



**Želechovice nad Dřevnicí / 28. dubna 2018**  
 Florbal Halenkovice A / 1. místo  
 Florbal Halenkovice B / 6. místo



**Slušovice / 16. května 2018 / 2. místo**



**Spytihněv 27. června 2018**  
 Florbal Halenkovice A / 3. místo  
 Florbal Halenkovice B / 7. místo



**FBC Slovácko Elékové 2017-2018**



**FBC Slovácko Přípravka 2017-2018**

## O pohár starosty obce Halenkovice



**5. června 2018**  
 Florbal Halenkovice Kluci / 4. místo  
 Florbal Halenkovice Holky / 5. místo

# MODELÁŘI

## Model air show a Zlin cup 2018

V sobotu 9. června 2018 se na modelářském letišti na Vrchovici uskutečnil už 12. ročník Model air show, kterou doprovázel Zlin cup – slet modelů letadel značky Zlin. Letošní ročník nebyl poznamenán rozmarným počasím tak, jako ročník minulý. Organizátoři z LMK Halenkovice proto mohli spustit akci podle plánovaného časového harmonogramu. Už v 10:00 hod. se aktivní účastníci sletu sešli na předletovém brífinku, kde byli seznámeni s pravidly létání pro komentovaný program, který byl zahájen v 10:30 a končil v 16:00 hod.

Modelářské letiště se za léta své existence stalo dějištěm nejrůznějších kulturně společenských akcí. Hlavní událostí roku je zde ale právě Model air show, která si mezi obyvateli Halenkovic, ale zejména mezi modeláři od nás i ze zahraničí vybudovala pověst pohodové a dobře organizované akce. To se odráží ve stabilní divácké návštěvě čítající několik stovek návštěvníků, ale hlavně stále se zvyšujícím zájmu ze strany modelářů, jejichž stanové a karavanové městečko se na okraji letiště rok od roku rozrůstá. Mnozí z nich návštěvu akce nekoncepí jako jednodenní polétání, ale celo-víkendový pobyt na místě s pohostinnými lidmi, dobrým zázemím a krásným prostředím s nádhernými výhledy.

I letos se diváci mohli těšit na zajímavé letové ukázky modelů nejrůznějších koncepcí a velikostí, ale i letadel kategorie UL. Posledně jmenované stroje také otevřely program letošní show. Průlety UL replik le-

*Pokračování na straně 57.*







### Pokračování ze strany 56.

tadel L 60 Brigádér a Zlin Trenér zahájily letošní program, během kterého byly k vidění ukázky akrobacie, skupinové slétanosti i žánrové ukázky s pyrotechnickými efekty, které divákům přiblížily tragické události I. světové války. Fanoušci letectví na stojánce viděli stroje letité i nové, mezi nimiž byl vystaven model letadla Z 37 Čmelák. Ten zde byl i v loňském roce ale z legislativních důvodů tehdy nesměl do vzduchu (hmotnost). Letos už se to povedlo a Čmelák, jehož skutečnou předlohu obyvatelé Halenkovice dobře znají ze 70. a 80. let minulého století, kdy tyto stroje startovaly ze zemědělského letiště na Drahách, mohl do vzduchu. Zde předvedl zajímavou letovou ukázkou, během které ale ztratil zvon rozmetadla. Pilot zachoval duchapřítomnost a svou ukázkou v nepozměněném rozsahu dokončil. Po skončení akce byla část letadla hledána na přilehlých prostorech, leč neúspěšně.

I letos se v dynamické ukázce představil UL vrtulník CH 7 Kompres, který si návštěvníci akce mohli prohlédnout i na statické ukázce, a dokonce si do něj i sednout.

Samozřejmě nesměly chybět i velice atraktivní ukázky slétanosti modelů letadel Zlin Z 143 MAF, pro které je letiště na Vrchovici domovskou plochou. Diváci v atraktivní ukázce doprovázené zvukovým a hudebním podkresem mohli ocenit mistrovství jejich pilotů (J. Vičánek a J. Berg), které sklízí úspěchy na leteckých dnech po celé naší zemi a šíří tak dobré jméno halenkovického modelářského klubu. Potěšitelné



také bylo, že se při letových ukázkách představili modeláři všech věkových kategorií, a to i těch nejmladších, u kterých bylo vidět, že je to opravdu baví.

Rozepisovat se dále o skvělém záze-  
mí, usměvavé a ochotné pořadatelské službě, fundovaném komentáři by bylo nošením dříví do lesa, proto můžeme

konstatovat jen to, že letošní Model air show a Zlin cup 2018 se vydařil a poděkovat členům LMK Halenkovice a jejich přátelům za jeho uspořádání.

P.S. Rozmetadlo se nakonec náhodou našlo po několika měsících v nedalekém sádku a nyní už opět zdobí Čmelákův trup.

R. Janeček





*Zlatou svatbu – 50 let společného života oslavili v červenci manželé Jana a Rostislav Očadlíkovi z Doliny. Sňatek uzavřeli 6. července 1968 v Kvasicích.*



*Zlatou svatbu – 50 let společného života oslavili v srpnu manželé Marie a František Pavelkovi ze Zádřinového. Sňatek uzavřeli 27. srpna 1968 v Halenkovících.*



*Alena Holásková a František Kedra uzavřeli manželství 18. srpna 2018 v Halenkovících, na louce ve Dřínově.*

## KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE

**15. 12. 2018 / sobota**

**Ples sportovců.**

Pořádá TJ Halenkovice v sále KD.

**19. 12. 2018 / středa**

**Vánoční besídka.** 1. stupeň  
(všechny třídy MŠ a 1.–3. roč.)

**5. 1. 2019 / sobota**

**Tříkrálová sbírka**

**19. 1. 2019 / sobota**

**Hasičský ples.** Pořádá SDH Halenkovice v sále KD Halenkovice.

**2. 2. 2019 / sobota**

**Dětský karneval.** Karneval pro děti od 0 do 10 let. Diskotéka pro žáky

II. stupně ZŠ Halenkovice bude připravena v závěru večera.

**16. 2. 2019 / sobota**

**Rodičovský ples.** Pořádá SRPŠ v sále KD Halenkovice. Součástí bude tradiční předtančení žáků 9. ročníku ZŠ Halenkovice.

**2.–3. 3. 2019**

**Vodění medvěda.** Pořádá SDH Halenkovice. (sobota a neděle) Masopustní průvod prochází halenkovickými ulicemi.

**9. 3. 2019 / sobota**

**Pochovávaní basy.** Slavnostní ukončení plesové sezony, pořádá SDH Halenkovice v sále KD.

**12. 5. 2019 / neděle**  
**Halenkovická pouť**

**25. 5. 2019 / sobota**  
**Výlet do pohádky**

**22. 6. 2019 / sobota**  
**Oslava 100 let.** Pořádá TJ Halenkovice.

**25. 6. 2019 / úterý**  
**Akademie ZŠ – 2. stupeň**  
(4.–9. r. a slavnostní rozloučení s 9. r.)

V kulturním a společenském přehledu může docházet ke změnám! Aktualizace údajů probíhá na webových stránkách obce a v kabelové televizi na stanici Infokanáal Halenkovice.



## VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

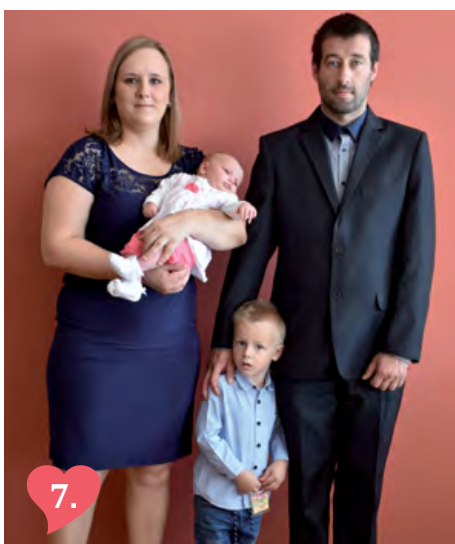
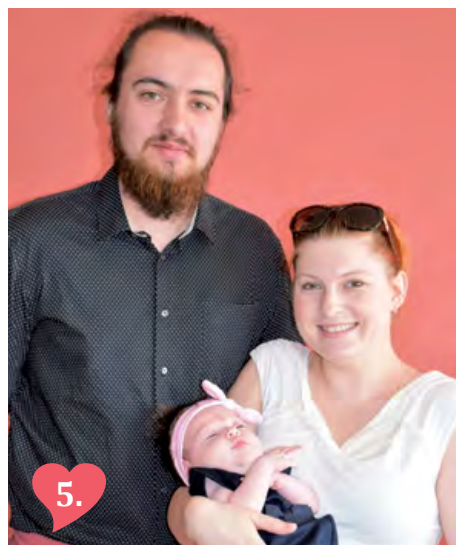
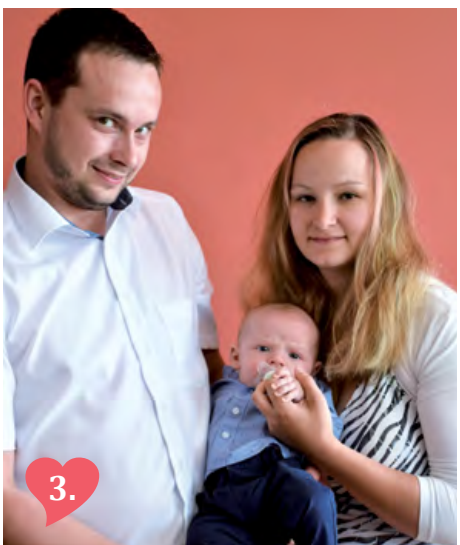
12. května jsme na obecním úřadě v Halenkovicích do života přivítali naše nejmenší děti. Pozvání na tuto malou slavnost přijali: Erika Janošíková se synem Josefem (foto č. 1), Pavla Juřenová a Petr Opavský se synem Jiřím (foto č. 2), Zuzana a Jakub Krčmářovi se synem Jakubem (foto č. 3), Lucie Pařízková a Michal Planý se synem Michalem (foto č. 4) a Hana Kopecská a Tomáš Ševčík s dcerou Rozárií (foto č. 5).



Další vítání proběhlo 5. června. Pozvání přijali: Barbora Ančincová a Michal Lapčík se synem Jindřichem (foto č. 6), Pavlína a Lukáš Gajdošíkovi s dcerou Gabrielou (foto č. 7), Žaneta a Radek Zapletalovi s dcerou Zuzanou (foto č. 8). Pěkný program plný básniček, písniček a tanečků předvedly děti z mateřské školy a žákyně základní školy. Program nacvičily pod vedením p. učitelky Černochové a p. učitelky Čechové. O hudební doprovod se postarala sl. Zuzana Kříčková. Pozdravit novorozené děti přišli také příbuzní a přátelé rodičů.

Přejeme malým občánkům i rodičům pevné zdraví, hodně štěstí a spokojenosti.

Bohdana Blažková, matrikářka



**BLAHOPŘEJEME****Červen****50 let**

Světlana Kotrbová, Dolina 557

**60 let**

Jiří Kolář, Pláňavy 83

Dagmar Holásková, Kopec 631

**65 let**

Dobromila Zapletalová, Záhumení 607

**70 let**

Marie Kresová, Dolina 542

Jiřina Hutýrová, Katernice 120

**80 let**

Libuše Sedláčková, Záhumení 574

**85 let**

Anna Badalová, Dolina 597

Marie Dobrovolná, Dolina 344

**Červenec****50 let**

Libor Kadlčák, Pláňavy 653

**55 let**

Rostislav Kubín, Pláňavy 274

**65 let**

Anna Sukupová, Pláňavy 266

Mgr. Jiří Veselý, Katernice 118

**70 let**

Václav Šubík, Dolina 583

Petr Dubovský, Zádřinové 41

**75 let**

Marie Gregorová, Dolina 386

Milan Benko, Zádřinové 348

Květuše Kalivodová, Záhumení 617

**85 let**

Růžena Kolečkářová, Dolina 462

**90 let**

Zdeněk Strašák, Zemanové 217

**Srpen****50 let**

Petr Šalášek, Dolina 681

Pavla Vlková, Obecnice 522

**70 let**

Ivana Stránská, Katernice 432

Jiří Chudárek, Dolina 492

**75 let**

Jaroslav Ulica, Katernice 144

**90 let**

Zdeněk Štěpánek, Zlámanec 165

**K významnému jubileu  
Vám upřímně blahopřejeme.  
Do dalších let přejeme pevné  
zdraví, štěstí, pohodu a mnoho  
spokojenosti ve Vašem osobním  
i profesním životě.**

Bohdana Blažková,  
matrikářka

**OBSAH**

Z jednání zastupitelstva a rady obce .....	2	Dobrodružství v druhohorách.....	36
Slovo starosty.....	4	Farnost.....	37
Dětská policie.....	5	Knihovna .....	40
Výlet do pohádky .....	6	Divadlo.....	42
Něco z historie až po současnost.....	12	Zahradkáři .....	43
Mateřská škola .....	14	Hasiči .....	44
Základní škola.....	18	Biatlon.....	48
Kronika Sokol Halenkovice.....	24	Fotbal.....	50
Z Halenkovíc kolem světa – Cern.....	28	Florbal.....	54
Nápad, který se stal realitou .....	30	Modeláři.....	56
Jak jsme se stali občany Halenkovíc, č. 2 .....	32	Společenská rubrika.....	58

**Uzávěrka 89. čísla je k 6. 1. 2019 – zprávy za období 1. 9. 2018 až 6. 1. 2019, zajímavosti a pozvánky na další kulturní a společenské dění zasílejte nejpozději k tomuto datu na adresu: zpravodaj@halenkovice.cz.**